കേരളോല്പത്തി.

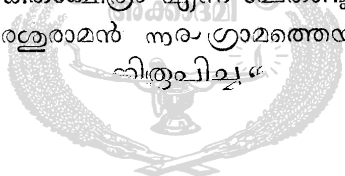
കേരളോല്പത്തി.

൧. പരശുരാമന്റെ കാലം.

കൃത, ത്രേതാ, ദ്വാപര, കലി എന്നിങ്ങിനെ നാലു യുഗത്തിങ്കലും അനേകം രാജാക്കന്മാർ ഭൂമി വഴിപോലെ വാണു രക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം ക്ഷത്രിയകുലത്തിങ്കൽ ദുഷ്ടരാജാക്കന്മാരായുണ്ടായവരെ മുടി[illegible]

[illegible]ണ്ടു ശ്രീപര[illegible]ൻ

അവർക്കെ താന്താന്റെ ദിക്കിൽ പോയ്ക്കളഞ്ഞു. ഇതിന്റെ ഹേതു: കേരളത്തിൽ സർപ്പങ്ങൾ വന്നു നീങ്ങാതെ ആയിപ്പോയി. അവരുടെ പീഡകൊണ്ടു ആൎക്കും ഉറെച്ചു നില്പാൻ വശമല്ലാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നാഗത്താന്മാർ (കുറയക്കാലം) കേരളം രക്ഷിച്ചു. എന്റെ പ്രയത്നം നിഷ്ഫലം എന്നു വരരുതു എന്നു കല്പിച്ചു, ശ്രീപരശുരാമൻ ഉത്തരഭൂമിയിങ്കൽ ചെന്നു (ആൎയ്യപുരത്തിൽനിന്നു) ആൎയ്യബ്രാഹ്മണരെ കൊണ്ടുപോന്നു. ആൎയ്യബ്രാഹ്മണർ (നടെ) അഹിഛത്രം ആകുന്ന ദിക്കിന്നു പുറപ്പെട്ടു സാമന്തപഞ്ചകം ആകുന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇരുന്നു. ആ ക്ഷേത്രത്തിന്നു കുരുക്ഷേത്രം എന്നു പേരുണ്ടു. അവിടെ പരശുരാമൻ നൂറ്റെട്ടു ഗ്രാമത്തെയും പുറപ്പെടുവിച്ചു"

ങ്ങിനെ ൩൨ ഗ്രാമം എന്നു കല്പിച്ചു. പൈയന്നൂർ, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, കരിക്കാട്ടു, ഈശാനമംഗലം, ആല ത്തൂർ, കരിന്തോളം, (കാരന്തോളം), തൃശ്ശിവപേരൂർ, പന്നിയൂർ, ചോവരം[1] ഇങ്ങിനെ പത്തും; പറപ്പൂർ, ഐരാണിക്കളം,[2] മൂഷികക്കളം, ഇരിങ്ങാടിക്കോട്ടു,[3] അടപ്പൂർ, ചെങ്ങനോട്ടു,[4] ഉളിയന്നൂർ, കഴുതനാട്ടു, കഴ ച്ചൂർ, ഇളിഭ്യം, ചമുണ്ഡ,[5] ആവട്ടിപ്പുത്തൂർ ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടും; കാട്ടുകറുക,[6] കിടങ്ങൂർ, കാരനല്ലൂർ, ക വിയൂർ, എററുമനിയൂർ,[7] നില്മണ്ണു,[8] ആമ്പണി, ആണ്മളം, തിരുവല്ലായി,[9] ചെങ്ങനിയൂർ ഇങ്ങിനെ ൬൪ ഗ്രാമം എന്നു കല്പിച്ചു.

അവരെ ഗോകർണ്ണത്തിൽ വെച്ചു തലമുടി ചിര ച്ചു[10] മുമ്പിൽ കുടുമവെപ്പിച്ചു, "(പൂർവ്വശിഖ പരദേ ശത്തു നിഷിദ്ധം) മുമ്പിൽ കുടുമവെച്ചാൽ പിന്നെ അങ്ങു ചെന്നാൽ സ്വജാതികൾ അംഗീകരിക്കയില്ല" എന്നിട്ടത്രെ മുമ്പിൽ കുടുമവെച്ചതു. അതിന്റെ ശേഷം അറുപത്തുനാലിന്നും പൂവും നീരും കൂട "ബ്ര ഹ്മക്ഷത്രമായി[11] നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊൾക" എ ന്നു പറഞ്ഞുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. ആ കൊടുത്തതു ഏകോദകം.

അതിന്റെ ശേഷം ഭൂമി രക്ഷിക്കേണം എന്നു ക ല്പിച്ചു "നിങ്ങൾക്കു ആയുധപ്രയോഗം വേണമല്ലോ; [illegible]നോടു ആയുധം വാങ്ങിക്കൊൾക" എന്നു ൬൪ലിലുള്ളവരോടു ശ്രീപരശുരാമൻ അരുളിച്ചെ

1) ശിവപുരം. 2) — ക്കളം. 3) — ണിക്കുടം. 4) — നാട്ടു. 5) ചാ മുണ്ഡ. 6) കട്ടുമറക. 7) എററുവന്നൂർ. 8) നീർമ്മണ്ണു. 9) — വില്ലായി. 10) കളയിച്ചു. 11) — ക്ഷത്രം, — ക്ഷത്രിയരായി.

യ്ത്താറെ എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു "ആയു
ധം വാങ്ങിയാൽ രാജാംശമാസ്സുരും തപസ്സിൻ കുറി
ല്ലാതെ പോം വേദോച്ചാരണത്തിന്നു യോഗ്യമില്ല;
ബ്രാഹ്മണരാകയും ഉണ്ടു (അനേകം കൎമ്മങ്ങൾക്കു്ം ലോക
യും വൈകല്യമുണ്ടു)" എന്നു കല്പിച്ചു ൬൪ ൽ പെ
രിഞ്ചെല്ലൂർ ൩൦൦൦, പൈയന്നൂർ ൨൦൦൦, പന്നിയൂർ
൪൦൦൦, പറപ്പൂർ ൭൦൦൦, ചെങ്ങന്നിയൂർ ൭൦൦൦, ആല
ത്തൂർ ൫൦൦൦, ഉളിയന്നൂർ ൭൦൦൦, ചെങ്ങനോട്ടു ൭൦൦൦,
ഐരാണിക്കുളം ൪൦൦൦, മൂഷികക്കുളം ൫൦൦൦, കഴുത
നാട്ടു ൫൦൦൦ ഇങ്ങിനെ പത്തര ഗ്രാമത്തിൽ ൫൪ ഗോ
ത്രത്തിൽ ചിലരെ അവരോധിച്ചു ൩൬൦൦൦ ബ്രാഹ്മ
ണരെ കല്പിച്ചു. ൩൬൦൦൦ ബ്രാഹ്മണരും കൂട ചെ
ന്നു ൬൪ ഗ്രാമത്തിന്റെ കുറവു തീൎത്തു അവരുടെ
സംവാദത്താൽ ശ്രീപരശുരാമനോടു ആയുധം വാ
ങ്ങി പരശുരാമൻ ആയുധപ്രയോഗങ്ങളും ഗ്രഹിപ്പി
ച്ചുകൊടുത്തു "കന്യാകുമാരി ഗോകൎണ്ണപൎയ്യന്തം കേര
ളം ൫൬൦ കാതം ഭൂമി വാണു രക്ഷിച്ചുകൊൾക" എ
ന്നു പറഞ്ഞു വാളിന്മേൽ നീർ പകൎന്നു കൊടുക്കയും
ചെയ്തു. അവർ ൩ വട്ടം കൈ നീട്ടി നീർ വാങ്ങുക
യും ചെയ്തു. (ഭരദ്വാജഗോത്രത്തിലുള്ളവർ ശ്രീപര
ശുരാമനോടു "ശസ്ത്രഭിക്ഷയെ ദാനം ചെയ്ക" എന്നു
ആയുധം വാങ്ങി എല്ലാവരുടെ സമ്മതത്താലെ കൈ
കാട്ടി വാങ്ങിയതു). ശ്രീപരശുരാമന്റെ [illegible]പ്പാ
ടാൽ വാളും ഭൂമിയും വാങ്ങുക ഹേതുവായിട്ടു വാഴ
വർ[1] എന്നവരെ പേരും ഇട്ടു, അവർ ഒരുത്തരെ കൊ
ല്ലുവാൻ[2] ഒരുത്തരെ സമ്മതിപ്പിക്കേണ്ടു.

1) വാഴർ, വാഴിയൂർ, വാഴിയോർ. 2) — ന്നും.

(മുമ്പിനാൽ (ആയുധം) വാങ്ങിയതു: ൧. ഇട പ്പള്ളി നമ്പിയാതിരി, പിന്നെ ൨. വെങ്ങനാട്ടു ന മ്പിയാതിരി[1], ൩. കനിത്തലപ്പണ്ടാല, ൪. പു ത്തുമനക്കാട്ടു നമ്പിയാതിരി, ൫. ഇളമ്പയിലിണ്ടാ ല, ൬. പുന്നത്തൂർ നമ്പിടി, ൭. തലയൂർമ്മൂസ്സതു ൮. പിലാന്തോളി മൂസ്സതു, ൯. ചോഴത്തു ഇളയതു, ൧൦. കുഴിമണ്ണ മൂസ്സതു, ൧൧. കല്ലുകാട്ട് ഇളയതു, ൧൨. പൊന്നിനിലത്തു മുമ്പിൽ ഇങ്ങിനെ പന്ത്രു ണ്ടാൾ മുമ്പാക്കി കല്പിച്ചു). "തങ്ങൾ"[2] എന്നു പ റവാൻ കാരണം: തപശ്ശക്തി എന്നു ചിലർ നിരൂപി ച്ചിരിക്കുന്നു. അതങ്ങിനെ അല്ല ശസ്ത്രഭിക്ഷയെ ത ങ്ങളുടെ ഗോത്രം വാങ്ങുകയാൽ; "വാൾ നമ്പി" ആ ഷകാരണം: വാൾ തങ്ങളുടെയ കൈയിലുണ്ടെന്ന സിദ്ധാന്തം. ഇങ്ങിനെ ഭൂമി രക്ഷിപ്പാൻ ൩൬൦൦൦ ബ്രാഹ്മണരെ ആയുധപാണികളാക്കി കല്പിച്ചു.

അനന്തരം ൬൪ ഗ്രാമത്തെയും കൂടെ വരുത്തി "നടെ നടെ പീഡിപ്പിച്ച സൎപ്പങ്ങൾക്ക എല്ലാടവും ഓരോ ഓഹരി ബ്രഹ്മസ്വത്താൽ കൊടുത്തു, നിങ്ങൾ ക്ക അവർ സ്ഥാനദൈവമായിരിക്കേണം[3] എന്നു ക ല്പിച്ചു, അവൎക്ക ബ്രഹ്മസ്വത്താൽ ഓരോ ഓഹരി കൊടുത്തു പ്രസാദത്തെയും വരുത്തി (അവൎക്ക് ബ ലിപൂജാകൎമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു പരിപാലിച്ചുകൊൾക എന്നരുളിച്ചെയ്തു) അവരെ സ്ഥാനദൈവമാക്കിവെ ച്ചു, കേരളത്തിൽ സൎപ്പപീഡയും പോയി. അതി ന്റെ ശേഷം (ആയുധപാണികൾക്ക) കേരളത്തിൽ

---

1) വെണ്മ—, നമ്പിടി. 2) "ഞങ്ങൾ". 3) പരദേവതയായി തന്നു രക്ഷിക്കേണം.

ഥംപ്പ നാല്പത്തീരടി സ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കി അനേകം കളരിപ്പരദേവതമാരെയും സങ്കല്പിച്ചു, അവിടെ വിളക്കും പൂജയും കഴിപ്പിച്ചു, സമുദ്രതീരത്തു ദുൎഗ്ഗാദേവിയെയും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, (മലയരികെ ശാസ്താവിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു), നാഗവും ഭൂതവും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, ഭൂമിയിൽ കനകചൂൎണ്ണം വിതറി (അമൎത്തു കനകനീർ സ്ഥാപിച്ചു), രാശിപ്പണം അടിപ്പിച്ചു, നിധിയും വെച്ചു അങ്ങിനെ ഭൂമികളുള്ള ഇളക്കം തീൎത്തു (മാററി ഇരിക്കുന്നു).

അതിന്റെ ശേഷം "ആൎയ്യബ്രാഹ്മണർ മലയാളത്തിൽ ഉറെച്ചിരുന്നു പോൽ" എന്നു കേട്ടു മുമ്പിൽ (സൎപ്പഭീതി ഉണ്ടായിട്ടു) പോയ പരിഷയും പോന്നു വന്നു, അവർ ഒക്കെയും പഴന്നുളവർ ആയി പോയി; അവരെ തുളുനാട്ടിൽ തുളുനമ്പിമാർ എന്നു പറയുന്നു. അവർ ൬൪ലിൽ കൂടിയവരല്ല.

അതിന്റെ ശേഷം ശ്രീപരശുരാമൻ ൬൪ ഗ്രാമത്തെയും വരുത്തി വെള്ളപ്പനാട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചു, ൬൪ ഗ്രാമത്തിന്നും ൬൪ മഠവും തീൎത്തു ൬൪ ദേശവും തിരിച്ചു കല്പിച്ചു, ഓരോരോ ഗ്രാമത്തിന്നു[1] അനുഭവിപ്പാൻ വെവ്വേറെ ദേശവും വസ്തുവും തിരിച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു ഗ്രാമത്തിന്നും വെള്ളപ്പനാട്ടിൽ വസ്തുവും തറവാടും കൂടാതെ കണ്ടില്ല; (അവിടെ എല്ലാവൎക്കും സ്ഥലവുമുണ്ടു) ൬൪ ഗ്രാമത്തിന്നും വെള്ളപ്പനാടു പ്രധാനം എന്നു കല്പിച്ചു.

(പെരുമനഗ്രാമത്തിന്നു) ചിലൎക്കു പുരാണവൃത്തി കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. രണ്ടാമതു വന്ന പരിഷയിൽ ചിലൎക്കു തന്ത്രപ്രവൃത്തി കൊടുത്തു; ൬൪ ഗ്രാമത്തി

(1 പരിശൊക്ക്.

നും തന്ത്രപ്രവൃത്തി കല്പിച്ചിട്ടില്ല. ൬൪. ഗ്രാമത്തി
ലുള്ള ഇരിങ്ങാടിക്കൂട്ട[1] തരണനല്ലൂർ[2] കൈവട്ടക എ
ടുത്തു തുടങ്ങി (വട്ടകം വൃത്തി (നാലു) ആറു ഗ്രാമ
ത്തിന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു). പയ്യന്നൂർ ഗ്രാമത്തിന്നു
നമ്പിക്കുറു എല്ലാടവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. അന
ന്തരം ൬൪ലിലുള്ളവരോടരുളിച്ചെയ്തു: "ഇക്കേരള
ത്തിങ്കൽ ദേവതകൾ പോന്നു വന്നു മനുഷ്യരെ പീ
ഡിപ്പിച്ചു ദേവതോപദ്രവം വൎദ്ധിച്ചാൽ അപമൃത്യു
അനുഭവിക്കും അതു വരരുത്" എന്നു കല്പിച്ചിട്ടു
൬൪ഇൽ ആറു ഗ്രാമത്തിൽ ൧൨ ആളും കല്പിച്ചു,
൧൨ ആൾക്കു മന്ത്രോപദേശവും ചെയ്തു (അതാ
കുന്നതു: മുമ്പിനാൽ പെരുഞ്ചെല്ലൂർഗ്രാമത്തിൽ
"അടികച്ചേരി" "കാളകാട്ട്" അങ്ങിനെ രണ്ടാൾ
കല്പിച്ചു, മലയിൽനിന്നു വരുന്ന ദുൎദ്ദേവതകളെ തട
പ്പാൻ ദുൎമ്മന്ത്രവും സേവിച്ചു ദുൎദ്ദേവതകളെ തടുത്തു നി
ൎത്തുക എന്നും ആപല്ക്കാലത്തിൽ ഭദ്രനെ സേവിച്ചു
ആപത്തുകളെ നീക്കുക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. ബ്രാ
ഹ്മണരുടെ കൎമ്മങ്ങൾക്കു വൈകല്യമുണ്ടെന്നു കണ്ടു
രണ്ടാമതു കാളകാട്ടിന്നു കല്പിച്ചിതു: സമുദ്രതീരത്തി
ങ്കന്നുവരും ജലദേവതകളെ തടുത്തു നിൎത്തുവാൻ സ
ന്മന്ത്രങ്ങളെ സേവിച്ചു സൽകൎമ്മമൂൎത്തിയെ പ്രസാ
ദിപ്പിച്ചു, ആപല്ക്കാലത്തിൽ ദുൎഗ്ഗയെ സേവിച്ചാൽ
ആപത്തു നീങ്ങും എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. പിന്നെ
രിക്കാട്ടു ഗ്രാമത്തിൽ "കാണിയോട, കാട്ടുമാടം"
ങ്ങിനെ രണ്ടാൾക്കും ദുൎമ്മന്ത്രവും സന്മന്ത്രവും കല്പി
ച്ചു കൊടുത്തു; പിന്നെ ആലത്തൂർ ഗ്രാമത്തിൽ "കു

1) — ാണികട്ട. 2) — നെല്ലൂർ.

ക്കാട്ടു, കുഴിമന" ഇങ്ങിനെ രണ്ടാളോടും ദുൎമ്മന്ത്രം കൊണ്ടും സന്മന്ത്രം കൊണ്ടും ജയിച്ചോളുക എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ ചോവരത്തിൽ "പുത്തുക്കോട്ടു, പുത്തുമന" എന്നവരെയും, പൊരുമനഗ്രാമത്തിൽ "കല്ലുകാട്ടു, കാക്കാട്ടുകൊളം" എന്നിരിവരെയും, ഇരിങ്ങാടികളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ "ചുണ്ടക്കാട്ടു, മൂത്തേമന" ഇങ്ങിനെ രണ്ടാളെയും കല്പിച്ചു. മലയിൽനിന്നു വരുന്ന ദുൎദ്ദേവതകളെ തടുത്തു നിൎത്തുവാൻ ആറാളെ ദുൎമ്മന്ത്രമൂൎത്തിയെ സേവിപ്പാനും സമുദ്രത്തിങ്കന്നു വരുന്ന ദേവതകളെ തടുത്തു നിൎത്തുവാൻ ആറാളെ സന്മന്ത്രമൂൎത്തിയെ സേവിപ്പാനും ആക്കി. ഇങ്ങിനെ ഉത്തമത്തിലും മദ്ധ്യമത്തിലും പന്ത്രണ്ടാളുകളെ കേരളത്തിൽ സമ്പ്രദായികൾ എന്നു കല്പിച്ചു). അതിന്റെ ശേഷം ശ്രീപരശുരാമൻ അരുളിച്ചെയ്തു "എന്റെ വീരഹത്യാദോഷം ആർ കൈ ഏല്ക്കുന്നു" എന്നതു കേട്ടു ഭരദ്വാജഗോത്രത്തിൽ ചിലർ വീരഹത്യാദോഷം കൈ ഏല്പുതുഞ്ചെയ്തു. അവർ രാവണനാട്ടുകരെ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ ഊരിലെ പരിഷ എന്നു പേരുമിട്ടു "നിങ്ങൾക്കു ഒരീശ്വരൻ പ്രധാനമായ്വരേണമല്ലോ അതിന്നു സുബ്രഹ്മണ്യനെ സേവിച്ചു കൊൾക എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന അല്ലലും മഹാവ്യാധിയും നീങ്ങി ഐശ്വൎയ്യവും വംശവും വളരെ വൎദ്ധിച്ചിരിക്കും, വാളിന്നു നമ്പിയാ[illegible]ഷിച്ചും സേവിച്ചു കൊൾക" എന്നരുളിച്ചെയ്തു വളരെ വസ്തുവും കൊടുത്തു. (ഇക്കേരളത്തിൽ എല്ലാവരും മാതൃപാരമ്പൎയ്യം അനുസരിക്കേണം, എനിക്കും മാതൃപ്രീതി ഉള്ളു എന്നു നാരലിലുള്ളവരോടു കല്പിച്ചു

ല്പോൾ എല്ലാവൎക്കും മനഃപീഡ വളരെ ഉണ്ടായി. എന്നാറെ പൈയന്നൂർ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ നിരൂപിച്ചു പരശുരാമൻ അരുളിച്ചെയ്ത പോലെ അനുസരിക്കേണം എന്നു വിശ്വസിച്ചു മാതൃപാരമ്പൎയ്യം അനുസരിക്കയും ചെയ്തു. ചില ഗ്രാമത്തിങ്കന്നു കൂടെ അനുസരിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു; അതിന്റെ ശേഷം ആരും അനുസരിച്ചില്ല. പിന്നെ പരദേശത്തു നിന്നു പല വകയിലുള്ള ശൂദ്രരെ വരുത്തി, അവരെ കൊണ്ടും മാതൃപാരമ്പൎയ്യം വഴി പോലെ അനുസരിപ്പിച്ചു. അവർ ൬൪ ഗ്രാമത്തിന്നും അകമ്പടി നടക്കേണം എന്നും അവൎക്കു രക്ഷ ബ്രാഹ്മണർ തന്നേ എന്നും കല്പിച്ചു).

ഇങ്ങിനെ ശ്രീപരശുരാമൻ കൎമ്മഭൂമി മലയാളം ഉണ്ടാക്കി ൬൪ ഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൎക്കു ഉദകദാനം ചെയ്തു. മുമ്പിൽ ൬൪ ഗ്രാമത്തിന്നും ഒരുമിച്ചു പൂവും നീരും കൊടുത്തതു അനുഭവിപ്പാൻ ജന്മം എന്നു പറയുന്നു. ആ കൊടുത്തതു ഓരോ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള തറവാട്ടുകാൎക്കു ഒരുമിച്ചു കൊടുത്തത ഏകോദകം. പിന്നെ (ആറും, നാലും) പത്തു ഗ്രാമത്തിൽ ൧൨ ഗോത്രത്തിൽ ൩൬൦൦൦ ബ്രാഹ്മണൎക്കു വാളിന്മേൽ നീർ പകൎന്നു കൊടുത്തതു രാജാംശം; അവൎക്കു എന്റെ ജന്മം എന്നു ചൊല്ലി വിരൽ മുക്കാം. മറ്റേവൎക്കും “എന്റെ ജന്മം” എന്നു വിരൽ മുക്കരുതു; അവൎക്കു അനുഭവത്തിന്നേ മുക്കുള്ളൂ. അവരന്യോന്യം മുക്കുമ്പോൾ “എനിക്കനുഭവം” എന്നു ചൊല്ലി വിരൽ മുക്കേണം; ഇതറിയാതെ ജന്മത്തിന്നു വിരൽ മുക്കിയാൽ വിരൽ നേരെ വരിക ഇല്ല. മുപ്പത്താറായിര

ത്തിലുള്ളവൎക്ക കൊടുത്തതു ഏകോദകമല്ല; ഭൂമിയെ രക്ഷിപ്പാൻ അവരെ ആയുധപാണികളാക്കി കല്പിച്ചു.

ഇക്കേരളത്തിങ്കൽ വാഴുന്ന മനുഷ്യർ സ്വൎഗ്ഗവാസികളോടു ഒക്കം ദേവലോകത്തിന്നു തുല്യമായ്വരേണം എന്നും സ്വൎഗ്ഗാനുഭൂതി അനുഭവിക്കേണം എന്നും വെച്ചു ശ്രീ പരശുരാമൻ ദേവേന്ദ്രനെ ഭരം ഏല്പിച്ചു തപസ്സിന്നാമാറു എഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു. ആറു മാസം വൎഷം വേണം രാജ്യത്തിങ്കൽ അനേകം അനേകം സസ്യാദികൾ ഉണ്ടാകേണം, അന്നവും പൂവും നീരും (പുല്ലും) വഴിപോലെ വേണം, ദാനധൎമ്മം വൎദ്ധിച്ചു ഐശ്വൎയ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണം, ഐശ്വൎയ്യം ഉണ്ടായിട്ടു ഈശ്വരസേവ വഴിപോലെ കഴിക്കേണം, ദേവപൂജയും പിതൃപൂജയും കഴിക്കേണം, അതിന്നു പശുക്കൾ വളരെ ഉണ്ടാകേണം അവററിന്നു പുല്ലും തണ്ണീരും വഴിക്കേ ഉണ്ടായ്വരേണം എന്നിട്ടു ദേവേന്ദ്രനെ ഭരം ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വേനിൽക്കാലത്തു ആറു മാസം വൎഷം ആകുന്നതു. ദേവാലയങ്ങളും ദൈവത്തിൻ കാവുകളും ഐയപ്പൻ കാവുകളും ഭദ്രകാളിവട്ടത്തും ഗണപതിക്കാവിലും മററും പല ഈശ്വരന്മാരെ കുടിവെച്ചു കാവല്പാടുകളിലും സ്ഥാനങ്ങളിലും, ഊട്ടും പാട്ടും കഴിപ്പാനും, ഉത്സവം, വേല, വിളക്ക, തീയാട്ടം, ഭരണിവേല, ആറാട്ടു, കളിയാട്ടം, പൂരവേല, ദൈവാട്ടു[1], തണ്ണീരമൃതം,[2] താലപ്പൊലി, പൈയാവിശാഖം, മഹാമഖവേല എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള വേലകൾ കഴിപ്പിപ്പാനും

---

1) തെയ്യാട്ടു, ദൈവമാററു. 2) തണ്ണീരാമരേത്തു = തണ്ഡുലം + അമരേത്തു. 3) മാമാങ്ങ.

ആവന്നു ഒരു സങ്കടം ഉണ്ടായയാൽ കുളക്കടവിൽ ചെ
ന്നു കൊഞ്ഞനം കാട്ടിയാലും കൊന്നാലും ശംഖുവി
ളിച്ചു പട്ടിണിവെച്ചു പാൎക്കേ ഉള്ളു; (വാൾനമ്പി
യെ കൂടേ സമീപത്തിൽ നിറുത്തുകയും ചെയ്യും).

ഇനിമേലിൽ ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളിൽ അന്യോ
ന്യം ഓരോരോ കൂറു ചൊല്ലിയും സ്ഥാനം ചൊല്ലി
യും വിവാദിച്ചു കൎമ്മവൈകല്യം വരുത്തി കൎമ്മഭൂമി
ക്ഷയിച്ചുപോകരുതു എന്നു കല്പിച്ചു, ൬൪ലിനെ
യും (പെരിഞ്ചെല്ലൂരിൽനിന്നുള്ള) മുവ്വായിരം തൊട്ടു
൩൬൦൦൦ത്തിലുള്ളരെയും പലദിക്കിൽനിന്നും പല
പരിഷയിൽ പോന്നു വന്ന ബ്രാഹ്മണരെയും ഒരു നി
ലനിൽ കൂട്ടി അവരോടരുളിച്ചെയ്തു, "ഇനി സ്വല്പകാ
ലം ചെല്ലുമ്പോൾ അന്യോന്യം പിണങ്ങും അതു വ
രരുതു" എന്നു കല്പിച്ചു, ൬൪ ഗ്രാമത്തിന്റെ കുറവും
തീൎത്തു നടപ്പാൻ നാലു കഴകത്തെ കല്പിച്ചു.
അതാകുന്നതു: മുമ്പിനാൽ പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, പിന്നെ
പൈയന്നൂർ[1] പിന്നെ പറപ്പൂർ, പിന്നെ ചെങ്ങനി
യൂർ[2] മുപ്പത്താറായിരത്തിലുള്ളവർ വളരേ കാലം
രാജ്യം രക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഓരോരോ കൂറു ചൊ
ല്ലിയും ദേശം ചൊല്ലിയും തങ്ങളിൽ വിവാദിച്ചു നാ
ട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ കുറഞ്ഞു കാങ്കെ ഹേതുവായിട്ടു ബ്രാ
ഹ്മണർ എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു: നാ
ലു കഴകത്തു ഓരോരുത്തർ രക്ഷാപുരുഷരായിട്ടു
മൂവ്വാണ്ടേക്കു മുവ്വാണ്ടേക്കു അവരോധിപ്പാൻ ഈ
നാലു കഴകവും കൂടിയാൽ മതി എന്നു വ്യവസ്ഥ വ
രുത്തി. (നാലു കഴകവും അകലത്താകകൊണ്ടു

1) പന്നിയൂർ. 2) ചെങ്ങണ്ണിയൂർ.

കാൎയ്യത്തിന്നു കാലവിളംബനമുണ്ടെന്നറിക, നാലു കഴകത്തിന്റെ കുറവു തീൎത്തു നടപ്പാൻ പെരിഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമത്തിൽ ൩ ദേശത്തു നാലാം തന്നെ കല്പിച്ചു). (ഈ നാലിൽ ചെങ്ങനിയൂർ ൩൨ ഗ്രാമത്തിൽ കൂടാ എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ആ പറയുന്ന ജനം വഴി പോലെ അറിഞ്ഞതുമില്ല. ഇതു പറവാൻ കാരണം: ചെങ്ങനിയൂർ കഴകത്തിലുള്ളവർ (ഒക്കത്തക്ക) ഒരു കല്പന ഉണ്ടായാൽ ൩൨ലിന്നും കൂട ക്ഷേത്രസംബന്ധം കൊടുത്തു. അവിടെ ചില തമിഴർ വന്നു നിറഞ്ഞു. ആ വന്ന തമിഴരും അവിടെയുള്ള ബ്രാഹ്മണരും തമ്മിൽ ഒരു ശവം ദഹിപ്പിക്കകൊണ്ടു തങ്ങളിൽ ഇടഞ്ഞു തമിഴൎക്ക സംസ്കരിക്കായതുമില്ല. അതിന്റെ ശേഷം തമിഴർ ഒക്കത്തക്ക നിരൂപിച്ചു, അവിടെ ഉള്ള ജനത്തെയും അറുപത്തുനാലിൽ ക്ഷേത്രസംബന്ധം കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരെയും കൂട്ടി കൊണ്ടുപോയി ശവം പുഴയിൽ വലിച്ചിട്ടുകളകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു ചെങ്ങനിയൂർ കഴകത്തിലുള്ളവരെ ൩൨ലിൽ കൂട്ടുകയില്ല എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. തമിഴരായതു എങ്ങിനെ എന്നും അവൎക്ക ബ്രഹ്മഹത്യാ ഉണ്ടായതു എങ്ങിനെ എന്നും ഈശ്വരനു അറിഞ്ഞു കൂടും).

വിശേഷിച്ചു ഈ കല്പിച്ച നാലു കഴകത്തിലും ഓരോരുത്തൻ മൂവാണ്ടേക്ക മൂവാണ്ടേക്ക രക്ഷാപുരുഷനായിട്ടു രക്ഷിപ്പാനാകുമ്പോൾ രക്ഷാപുരുഷ അവനോട്ടു കൂട നടക്കുന്നവൎക്കും അനുഭവത്തിന്നു നാ കൊണ്ടു എല്ലാവരുടെ വസ്തുവിന്മേൽ[1] ഷൾഭൂമ

1) — വിങ്കലും.

ത്തെ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ വളരകാലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം അന്നന്നു അവരോധിച്ചു നടക്കുന്നവർ അവരോധനമ്പി[1] എന്നു ചൊല്ലുന്നു. അവരോധനമ്പി[2] ആകുന്നതു: കാഞ്ഞൂർ[3] കിണാങ്ങാട്ടു[4] കരിങ്ങംവള്ളി[5] എന്നിങ്ങനെ തെക്കുവടക്കു വസ്തുവുള്ള പരിഷ പലരുമുണ്ടു. അതല്ലാതെ തെക്കും വടക്കും തങ്ങളുടെ സ്വം (തങ്ങൾ) കൊണ്ടുണ്ടാക്കീട്ടുമുണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ അവരോധിച്ചു നടക്കും കാലങ്ങളിൽ "തനിക്കു തനിക്കു മുപ്പാണ്ടേക്കല്ലോ ഉള്ളു; അതിന്നിടെക്കു വസ്തു ഉണ്ടാക്കുക അത്രേ വേണ്ടതു" എന്നു കല്പിച്ചു നാട്ടിലുള്ള പ്രജകളെ ഉപദ്രവിച്ചു തുടങ്ങി ഢോഴകൊണ്ടു അൎത്ഥം തടിപ്പിക്കയും നിധി സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്തു മുഴുത്തു. ഇങ്ങിനെ സ്വല്പകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ "ഈ അവരോധിച്ചു പരിഷെക്കാസ്പോകും തെക്കുവടക്കുള്ള വസ്തുവൊക്കെയും അതു വരരുതു" എന്നു കല്പിച്ചു ഐകമത്യപ്പെട്ടു നാം ഓരോരോ രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കുമാറു എന്നു കല്പിച്ചു. (ഈ അവരോധിച്ചു നമ്പികൾക്കു ജന്മത്തിന്നു ജന്മം ചൊല്ലി വിരൽ മുക്കേണം എന്നു വരികിൽ അവൎക്കു ജന്മത്തിന്നു കഴിവില്ല; മറ്റേവൎക്കു മുക്കിയാൽ അതു കണ്ടു നടക്കേ ഉള്ളു).

[ബ്രാഹ്മണർ തിരുനാവായിമണപ്പുറത്തു കൂടി ഒ
സഭയായി നിരൂപിച്ചു: ഇനിമേലിൽ ൧൦[6] ഗ്രാമ

---

1) — ധിനമ്പി. 2) അവരോധനമ്പി. 3) കണ്ണൂർ, കാണൂർ. 4) ...ങ്ങാട്ടു, കാഞ്ഞിരങ്ങാട്ടു. 5) — പള്ളി, — പുള്ളി, — വെള്ളി. 6) ...തര.

ത്തിൽ ഓരോരുത്തർ പന്തീരാണ്ടു പന്തീരാണ്ടു നാടു പരിപാലിക്ക എന്നു നിശ്ചയിച്ചു തൃക്കാരിയൂർ[1], തൃക്കോട്ടിന്നും രക്ഷാപുരുഷന്മാരായി വാൾ എടുപ്പാൻ അവരോധിച്ചപ്പോൾ[2] ഞാൻ എന്നും ഞാൻ എന്നും തമ്മിൽ വിവാദിച്ചതിന്റെ ശേഷം എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു: ഇനിമേൽ ബ്രാഹ്മണർ നാടുപരിപാലിച്ചാൽ നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ ഉണ്ടാകയില്ല, ഇനി നാടുപരിപാലിപ്പാൻ ഒരു രാജാവു വേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ൬൪ ഗ്രാമത്തിന്റെ കുറവു തീൎത്തു, പന്നിയൂർ, പറപ്പൂർ, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, ചെങ്ങനിയൂർ ഈ നാലു കഴകം കൂടിയാൽ മതി എന്നു വ്യവസ്ഥവരുത്തി, ൪ കഴകവും ഒരു സഭയായിരുന്നു നിരൂപിച്ചു പുറപ്പെട്ടു പരദേശത്തു ചെന്നു കേയാപുരത്തിങ്കൽനിന്നു കേയപ്പെരുമാളെ കൂട്ടികൊണ്ടു പോന്നു കേരളം എന്ന പ്രദേശത്തു വെച്ചുവാഴിച്ചു.]

---

൨. പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലം.

൧. ആദ്യപ്പെരുമാക്കന്മാർ.

അനന്തരം രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവർ ഒക്കത്തക്ക പരദേശത്തു ചെന്നു ഒരു ക്ഷത്രിയനെയും ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയെയും കൂട്ടി കൊണ്ടുപോന്നു. ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയെ ബ്രാഹ്മണർ വിവാഹം ചെയ്തിരിപ്പു, അ[illegible] ലുണ്ടാകുന്ന സന്തതി ക്ഷത്രിയനത്രെ ആകുന്നതു [illegible] ഒന്നാരുമിച്ചു സമയം ചെയ്തു, (ആചരപ്പു കുറ[illegible]

---

1) — കരിയൂർ. 2) കല്പിച്ചപ്പോൾ.

ന്നു പറവാനുണ്ടു, അതു വേണ്ടാ). വിശേഷിച്ചു അ
ന്നു കൊണ്ടുവന്ന ക്ഷത്രിയന്നു പെരുമാൾ[1] എന്ന
പേരാകുന്നതു. ഇതു മലനാട്ടിലേ രാജാവു. ചോഴമ
ണ്ഡലത്തിലേ രാജാവു ചോഴപ്പെരുമാൾ, പാണ്ടിമ
ണ്ഡലത്തിലേ രാജാവു പാണ്ടിപ്പെരുമാൾ[2]; ഇങ്ങി
നെ പെരുമാക്കന്മാരാകുന്നതു. മലനാടു കൊണ്ടു
൪ ഖണ്ഡം: ഗോകൎണ്ണത്തിൽനിന്നു തുളുനാട്ടിൽ പെ
രുമ്പുഴയോളം തുളുരാജ്യം, പെരുമ്പുഴെക്കൽനിന്നു പു
തുപട്ടണത്തോളം കൂപരാജ്യം[3], പുതുപട്ടണത്തിൽനി
ന്നു കന്നേററി[4] ഓളം കേരളരാജ്യം, കന്നേററിയിൽ
നിന്നു കന്യാകുമാരിയോളം മൂഷികരാജ്യം[5] ഇങ്ങിനെ
൪ ഖണ്ഡത്തിന്റെയും പേർ. കേരളത്തിൽ ൬൪ അ
നാചാരം, പരദേശത്തു ൬൪ അനാചാരം.

മുമ്പിനാൽ രാജാവിനെ കൊണ്ടുവന്നു വെക്കു
മ്പോൾ ബ്രാഹ്മണർ കൈപിടിച്ചു സമയം ചെയ്തു
ഇപ്രകാരം "ഞങ്ങളാൽ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതിനെ സാ
ധിപ്പിച്ചു രക്ഷിച്ചു വെപ്പൂ. ഞങ്ങൾ അന്യായപ്പെ
ട്ടാൽ (ആപത്തുകൾ ഉണ്ടായാൽ) അന്നു ഞങ്ങൾ രാ
ജ്യകാൎയ്യങ്ങൾ തന്നേ വ്യാപരിക്കും[6] പോൾ: അതു
എന്തു നിങ്ങൾ എന്നെ കല്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം നി
ങ്ങൾ തന്നേ വ്യാപരിക്കുന്നു[7] എന്നു രാജാവു പറക
മാത്രം ഉണ്ടു; ബ്രാഹ്മണരോടു ചോദ്യം വേണ്ട". എ
ന്നിട്ടു ഇന്നും[8] ഓരോ അപരാധങ്ങൾ[9] ഉണ്ടായാൽ
ങ്ങൾ തങ്ങൾ തന്നേ വ്യവഹരിക്കുന്നു, എന്നു നി

1) ചേരമാൻ, കേരളൻ. 2) കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ. 3) മൂഷി
ജ്യം. 4) കണ്ണേററി. 5) കൂവള, കൂപ. 6) വ്യവഹരിക്കും.
വഹരി—. 8) എന്നും. 9) ആപത്തുകൾ, അവസ്ഥകൾ.

ങ്ങൾ നമ്മോടു അന്ന്യായപ്പെടാഞ്ഞു" എന്നു പറക മാത്രം ഉണ്ടു. അതു നടയത്തേ സമയകാരണം: മറ്റുള്ള രാജ്യത്തിങ്കൽ രാജാവെ അന്വേഷിച്ചപോകേണ്ടു(വതു), കേരളത്തിൽ ഇതൊക്കയും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടു എല്ലാവരും (ഉദ്ധരിപ്പിച്ചല്ലോ) രാജാവിന്നു അനുഭവിപ്പാൻ (വസ്തു) കൊടുക്ക ചെയ്തതു. അഹിച്ഛത്രത്തിലിരുന്നു ൩൬ ഗോത്രത്തിങ്കലേ ബ്രാഹ്മണർ കൂടി നെൽ വീഴ്ത്തി[1] കൊടുത്തു. അതു ഇന്നും വിരുത്തി[2] എന്നു ചൊല്ലുന്നു. രാജഭോഗം ചില ദിക്കിൽ കൊടുത്തു. ചില ദിക്കിൽ ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങൾക്കു തന്നേ എന്നു കല്പിച്ചു, ചില ദിക്കിൽ ക്ഷേത്രം പ്രധാനമായി രാജാവിന്നു അനുഭവം. രാജാവിന്നു അരയിരിക്ക സ്ഥാനവും കൊടുത്തു, അല്ലൂർ[3] പെരുങ്കോവിലകം എന്നു കല്പിച്ചു.

[കേയപ്പെരുമാളും ബ്രാഹ്മണരുമായി അന്ന്യോന്യം കൈ പിടിച്ചു (പല സമയവും) സത്യവും ചെയ്തിട്ടത്രെ മലനാടു വാഴുവാൻ കല്പിച്ചതു. പിന്നെ മലനാട്ടിൽ അപ്പെരുമാൾക്കു രാജഭോഗം വിരുത്തിയും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. പെരുമാൾക്കു എഴുന്നെള്ളി ഇരിപ്പാൻ തളിപ്പറമ്പിന്നു വടക്കു തലയൂർ എന്ന പ്രദേശത്തു ഒരു കോവിലകം തീർത്തു പരശുരാമഭൂമി കേരളം വഴിപോലെ പരിപാലിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു, പന്തീരാണ്ടു വാഴുവാൻ കേയപ്പെരുമാളെ കൈ പിടിച്ചിരുത്തി ("ഭൂമേവ ഭൂപോയം പ്രാപ്യ" എന്നു ൪ [illegible] ൩൦ = ൩൯൩൬ കലി, ൨൧൬ ക്രിസ്താബ്ദം. ആ [illegible] മാൾ ൧൨ സംവൽ ൪ മാസവും നാടു പരിപാലിച്ചു

1) നീർ വീഴ്ത്തി, നല്ല വൃത്തി. 2) വൃത്തി. 3) കൊടുങ്ങല്ലൂർ

ശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വൎഗ്ഗാരോഹണം). പ
ന്തീരാണ്ടു കഴിഞ്ഞ ശേഷം അപ്പെരുമാളും ബ്രാഹ്മ
ണരുമായി അടിയന്തരം കല്പിച്ചു. (ഇങ്ങിനെ കേ
യപ്പെരുമാളുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞു സ്വൎഗ്ഗത്തിന്നു എഴു
ന്നെള്ളിയ ശേഷം) ചോഴമണ്ഡലത്തിങ്കൽ[1] ചോ
ഴപ്പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നു. കേരളത്തി
ങ്കൽ ൧൨ ആണ്ടു വാണു പരിപാലിപ്പാൻ കല്പിച്ചു
വാഴ്ച കഴിച്ചു. (പെരുമാക്കൾ എഴുന്നെള്ളി ഇരി
പ്പാൻ ചോഴക്കര എന്നൊരു കോവിലകവും തീൎത്തു),
൧൦ സംവൽ[2] വാണതിന്റെ ശേഷം ചോഴമണ്ഡല
ത്തിങ്കലേക്ക എഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ
ശേഷം പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിങ്കന്നു പാണ്ടിപ്പെരുമാ
ളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു പാണ്ടിവമ്പന[3] എന്ന
പ്രദേശത്തു കൈപിടിച്ചിരുത്തി വാഴ്ച കഴിച്ചു. ആ
പെരുമാൾ (ആകട്ടേ) അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടിയും തീ
ൎത്തു, ൯ സംവൽ നാടുവാണ ശേഷം "പാണ്ടിമണ്ഡ
ലം രക്ഷിപ്പാനാളില്ല" എന്നു കല്പിച്ചു, പാണ്ടിമണ്ഡ
ലത്തിൽനിന്നു ആൾ പോന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം
ആ പെരുമാൾ പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിന്നു എഴുന്നെള്ളു
കയും ചെയ്തു].

(മുമ്പിൽ ഭൂതരായപാണ്ഡ്യപ്പെരുമാൾ എ
ന്ന ഒരാൾ കേരളം വാണിരുന്നു. അയ്യാളുടെ ശരീര
രക്ഷെക്കും ഭൃത്യപ്രവൃത്തിക്കും രണ്ടു ഭൂതങ്ങൾ ഉണ്ടാ
യിരുന്നു. ഈ പെരുമാൾ രാജ്യഭാരം ചെയ്തു പോ
ന്ന കാലത്തു ബ്രാഹ്മണൎക്ക ഇദ്ദേഹത്തോടു വൈരം
[illegible]ിച്ചു വശമായി ഇദ്ദേഹത്തെ ഏതുപ്രകാരം എ

1) — നിന്നു. 2) ൨ മാസവും. 3) പാണ്ടിപ്പറമ്പു.

ങ്കിലും കുല ചെയ്യേണം എന്നു വിചാരിച്ചു അവർ ആഭിചാരം ചെയ്തു നോക്കിയതിൽ ഈ ഭൂതങ്ങളുടെ സഹായം ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ആ പെരുമാളെ കൊന്നു കൊൾവാൻ പ്രയാസം തന്നേ എന്നു കണ്ടു, ആ ഭൂതങ്ങളെ അകററേണ്ടതിന്നു ഒരു ചതിപ്രയോഗം ചെയ്യേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഒരുഭട്ടത്തിരി: ഞാൻ ചെന്നു ഭൂതങ്ങളെ അകററി കൊന്നേച്ചു വരാം എന്നു ശപഥം ചെയ്തു പുറപ്പെട്ടു പെരുമാളുടെ അടുക്കേ ചെന്നു ചതുരംഗം വെച്ചു പെരുമാളെ തോല്പിച്ചു ഓരോരു വാതുവെച്ചു ജയിച്ചു തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ഒരു വരെക്കു ഈ ഭൂതങ്ങൾ രണ്ടും ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ ദാസ്യപ്രവൃത്തി ചെയ്യുത്തക്കവണ്ണം അടിമയായി എടുത്തു, ആ ഭൂതങ്ങളോടു "നിങ്ങൾ ചെന്നു സമുദ്രത്തിൽ എത്ര തിര വരുന്നുണ്ടു എന്നു നോക്കി കണക്കു കൊണ്ടു വരുവിൻ" എന്നു പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു. ഭൂതങ്ങൾ സമുദ്രക്കരയിൽ ചെന്നു തിര എണ്ണി ഒടുക്കം കാണാതെ അവിടെ തന്നേ നിന്നുപോയി പിന്നോക്കി വന്നതുമില്ല. അന്നു വൈകുന്നേരം പെരുമാളെ കുലചെയ്യേണം എന്നു ശേഷം ബ്രാഹ്മണരെ അറിയിച്ചാറെ ബ്രാഹ്മണർ ൧൦ ഗ്രാമക്കാരും തികഞ്ഞ ആയുധപാണികളായി കോവിലകത്തു ചെന്നതിൻെറ ശേഷം ഈ ഭട്ടത്തിരി വധിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ "ഹിംസചെയ്ത ദോഷം ഉണ്ടല്ലോ" എന്നു വിചാരിച്ചു നാം പടിമേലിരുന്നു കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു വേറെ ഒരു പടിമേൽ കുത്തിയിരുന്നു. ന്നു തുടങ്ങി നമ്പടി[1] എന്ന പേരാകയും ചെ

1) നമ്പിടി.

ആയതത്രെ കക്കാട്ടു കാരണപ്പാടു എന്ന നമ്പിടി ആകുന്നതു).

(ഭൂതരായർ എന്ന പേർ വരുവാൻ സംഗതി കേരളമാഹാത്മ്യം അദ്ധ്യ. ൯൦ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: പാണ്ഡ്യഭൂപസ്സമാഗത്യ സേനാഭിഃ ഭൂതസങ്കുലേ ഇത്യാദി. ആ പാണ്ഡ്യൻ മലയാളത്തെ ഭൂതസൈന്യങ്ങളോടു വന്നാക്രമിച്ചു ഭൂതനാഥൻ എന്ന അമ്പലത്തെയും അങ്ങാടിയെയും നിൎമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുമ്പോൾ, പരശുരാമൻ അവനോടു: യുഷ്മാകഞ്ചൈത്ര മദ്ഭൂമാവേവം ആഗമനം വൃഥാ, എന്നും ആദിത്യായ മയാ ദത്താ: ഞാൻ ആദിത്യവൎമ്മൻ എന്ന തെക്കേ രാജാവിന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും കോപിച്ചു പറഞ്ഞ ശേഷം, യുദ്ധം ഉണ്ടായിട്ടു ഭൂതങ്ങൾ തോററു ഭൂതപാണ്ടി എന്ന സ്ഥലം നാടതിരാക്കുമയുകയും ചെയ്തു[1]).

(കലിയുഗത്തിൻെറ ആരംഭം തുടങ്ങി ദുഷ്ടന്മാർ വന്നതിക്രമിക്കയാൽ ൬൪ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ ഓരോരോ രാജാവിനെ കല്പിക്കേണം എന്നു ശ്രീപരശുരാമനോടു ഉണൎത്തിച്ചാറെ ശ്രീനാവാക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ[1]) ഭഗവാൻെറ ഉത്സവത്തിന്നായ്ക്കൊണ്ടു ഗംഗാദേവി എഴുന്നെള്ളും ദിവസം സ്നാനം ചെയ്തു, ഭൂമിക്കു ഷൾഭാഗവും കൂടാതെ നിങ്ങൾക്കു തെളിഞ്ഞ ആളെ രാജാവാക്കി, പേരാററിലേ വെള്ളംകൊണ്ടഭിഷേകവും

1) തുളുനാട്ടിൽ പറയുന്ന വൃത്താന്തം: ഭൂതാളപാണ്ടി എന്നൊരു ഘനാപ്പാൻ ഭൂതസഹായം കൊണ്ടു തുളുനാട്ടിൽ കപ്പൽവഴിയായി പോയിവന്നു ബറക്കൂറിൽ രാജാവായ ശേഷം ജൈനരിൽ ൧൨ കന്യകമാരെ പരിഗ്രഹിച്ചു അവരുടെ മക്കൾക്കു തുളുരാജ്യം വിഭാഗിച്ചു കൊടുത്തു മരുമക്കത്തായം എന്ന അനാചാരത്തെ കല്പിക്കയും ചെയ്തു.
2) തിരുനാവായി.

ചെയ്തുകൊള്ളുക എന്നരുളിച്ചെയ്തു. ശേഷം ശത്രു സംഹാരത്തിന്നും ക്ഷേത്രരക്ഷെക്കും പരശുരാമൻ ഭദ്രകാളിയുടെ വാൾ വാങ്ങി ബ്രാഹ്മണരുടെ വക്കൽ കൊടുപ്പൂതും ചെയ്തു. അവർ എല്ലാവരും കൂടി ചോഴമണ്ഡലമാകുന്ന രാജ്യത്തിങ്കൽ ചെന്നു കേരളൻ എന്ന പേരായിരിക്കുന്ന രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു കക്കടകവ്യാഴം മാഘ[1] മാസത്തിൽ പൂയത്തു നാൾ പേരാററിൽ സ്നാനം ചെയ്തു, (അഗസ്ത്യമഹഷിയുടെ ഹോമകുണ്ഡത്തിൽനിന്നു തീൎത്ഥം ഒഴുകി സമുദ്രത്തിൽ കൂടിയിരിപ്പൊരു പുണ്യനദിയാകുന്ന പേരാററിങ്കര) നാവാക്ഷേത്രത്തിൽ ഇരുന്നു. വാകയൂർ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിന്മേൽ ഇരുത്തി ശ്രീപരശുരാമൻ ദാനം ചെയ്ത ഭൂമിക്ക രാജാവാക്കി അഭിഷേകവും ചെയ്തു. അങ്കവും ചുങ്കവും, വഴിപിഴയും അമ്പവാരിയും, ഐമ്മുല, മുമ്മുല, ചെങ്കൊമ്പു, കടകൻ പുള്ളി, നരിവാൽ, കിണററിൽ പന്നി, ആററു തിരുത്തുക, കടൽ വാങ്ങിയ നിലം, തലപ്പും കടൽചുങ്കവും ഇക്കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിൽ ശിലവും മുളവും ഈ വകകൾ എപ്പേർപ്പെട്ടതും പരശുരാമൻ ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ സാക്ഷിപ്പെട്ടരുളിയ ഭദ്രകാളി തങ്ങളുടെ വക്കൽ തന്ന വാളും കൊടുത്തു. തങ്ങളുടെ ദാസന്മാരെക്കൊണ്ടു ചേകവും ചേകിപ്പിച്ചു തൃക്കട മതിലകത്തു രാജധാനി ഉണ്ടാക്കി. അവിടെ ഇരുന്നു കേരളവും വഴിപോലെ ഫ്വ ആണ്ടു രക്ഷിച്ചു തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്ക പോകയും ചെയ്തു. ആ രാജാവിന്റെ ഗുണാധിക്യംകൊണ്ടു കേരളം

1) കുംഭം.

എന്നു പേരുണ്ടായി. പിന്നെ ബ്രാഹ്മണർ പാണ്ടിരാജ്യത്തിങ്കൽ ചെന്നു പാണ്ടിയൻ എന്ന ചെങ്ങർ ആകുന്ന രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു മുമ്പിലത്തെ പോലെ അഭിഷേകവും ചെയ്തു. ആ രാജാവു ൧൨ ആണ്ടു രക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കണക്ക പറയിച്ചു വാളും വെപ്പിച്ചു രാജാവിനെ പാണ്ടിരാജ്യത്തിങ്കൽ കൊണ്ടാക്കി, ചോഴമണ്ഡലത്തിൽ ചെന്നു ചോഴിയൻ എന്ന പേരാകും രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു ആ രാജാവു ൧൨ ആണ്ടു കാലം കേരളം രക്ഷിച്ചു. പിന്നെ പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിങ്കൽ കുലശേഖരനെന്നു പേരുണ്ടായ പേരുമാൾ.

ഇങ്ങിനെ മലനാടു രക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ച അനന്തരം "രാജാവു സ്വല്പകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ ആക്രമിച്ചു പോകും; അതു വരാതെ ഇരിപ്പാൻ കേരളത്തിൽ ൧൬൦ കാതം നോക്കിക്കണ്ടു ൧൬൦ കാതം കൊണ്ടു ൧൮ നാടാക്കി അതുകൊണ്ടു രാജകാൎയ്യങ്ങൾ കൂടി നിരൂപിച്ചേ ഉള്ളൂ. താൻ തന്നേ വ്യാപരിക്കരുതു" എന്നു കല്പിച്ചു നിത്യകാൎയ്യങ്ങൾ രാജാവോടു കൂടി പ്രവൃത്തിച്ചു കോവിലകത്തിൻ സമീപത്തു തന്നേ ൪ കഴകത്തിന്നു കല്പിച്ച പരിഷെക്ക ഇരിപ്പാൻ ൪ തളിയും തീൎത്തു, മേത്തളി, കീഴ്ത്തളി, നെടിയതളി,[1] ചിങ്ങപുരത്തളി. ഇത്തളിയിൽ ഇരുന്നു രക്ഷിക്കുന്നതു തളിയാതിരിമാർ എന്നു പേരുള്ളവർ. കീഴ്ത്തളി ഐരാണിക്കുടത്തിന്നു[2], ചിങ്ങപുരം[3] ഇരിങ്ങാടിക്കുടത്തിന്നു,[4] നെടിയതളി പറവൂർ,[5] മേല്ത്തളിമൂഷികക്കുളം

1) നിടിയതളി. 2) — ക്കോടു. 3) ചിങ്ങത്തളി. 4) — ക്കോട്ടു.
5) പറപ്പൂർ.

ഇങ്ങിനെ ൪ തളി ആകുന്നു. പന്നിയൂർ, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, ചെങ്ങനിയൂർ ഇവ ഒക്ക തങ്ങളിൽ അകലത്താകയാൽ, പറവൂരുടെ സമീപത്തുള്ള ഐരാണിക്കുടത്തും മൂഷികക്കുളത്തും ഇരിങ്ങാണിക്കുടത്തും പറവൂരോടു കൂടി ൪ കഴകം എന്നു പേരുണ്ടായി. ഇതു നാലും പെരുമാക്കന്മാർ രക്ഷിക്കുംകാലത്തു (കല്പിച്ചതു) മറേറ കഴകം പരശുരാമൻകാലത്തുണ്ടായതു. തളിയാതിരിമാർകാലത്തു തീട്ട് എഴുതേണ്ടുമ്പോൾ തളിയാതിരിത്തീട്ട് എന്നു എപ്പോഴും എഴുതേണ്ടു. തളിയാതിരി അവരോധവും പുക്കു തോന്നിയതു[1]: കരിങ്ങമ്പുള്ളി[2] സ്വരൂപവും, കാമ്മുകിൽ സ്വരൂപവും[3], ഇളമ്പരക്കോട്ട സ്വരൂപവും — ഇച്ചൊല്ലിയ സ്വരൂപങ്ങളിൽ ഇളമയായിരിക്കുന്നവർ തളിയാതിരിമാരായ കാരണം: രാജാവിന്നു മലനാട്ടിൽ ഷൾഭാഗം കൊടുത്തിട്ടില്ല, വൃത്തിയേ കൊടുത്തിട്ടുള്ളു: എല്ലാവരുടെ വസ്തുവിന്മേലും ഷൾഭാഗം രക്ഷാപുരുഷന്മാർ അനുഭവിച്ചു; രണ്ടാമതു തളിയാതിരിമാർ അനുഭവിച്ചു. പിന്നെ ചാത്തിരക്കായി കല്പിച്ചുവെക്കയാൽ ഇന്നും ചാത്തിരക്കു[4] ആയതുണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ രാജാവും തളിയാതിരിമാരുമായി രക്ഷിച്ചു സ്വല്പകാലം കഴിഞ്ഞശേഷം, (പയസ്വിനി) പെരുമ്പുഴെക്കു വടക്കു ൩൨ ഗ്രാമവും, പെരുമ്പുഴെക്കു തെക്കു ൩൨ ഗ്രാമവും തങ്ങളിൽ കൊള്ളക്കൊടുക്കയും മുറിച്ചു. തെക്കു ൩൨ ആകുന്നതു:— കരുമാന്‌പുഴെക്കു വടക്കു ഗ്രാമം ൨൦; അതിന്നു വിവരം: ൧. പ

1) — പോയതു. 2) — പെള്ളി. 3) കാരിമുക്കു —. 4) ചത്തിരക്കു = ശസ്ത്രി, ശാസ്ത്രി.

ശ്ശന്തൂർ, ൨. പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, ൩. കരിക്കാട്ടു, ൪. ഈശാനിമംഗലം, ൫. ആലത്തൂർ, ൬. കരിന്തോളം[1], ൭. തൃശ്ശിവപേരൂർ[2], ൮. പെരുമനം[3]. ൯. പന്നിയൂർ, ൧൦. ചോവരം; കരുമാൻപുഴെക്ക തെക്ക പുണ്ന്യാററിന്നു വടക്ക ഗ്രാമം ൧൨. — അതാകുന്നതു: ൧. പററൂർ[4], ൨. ഐരാണിക്കളം[5], ൩. മൂഷികക്കളം, ൪. ഇരിങ്ങാണിക്കടം[6], ൫. അടവൂർ[7], ൬. ചെങ്ങനാട്ടു[8], ൭. ഉളിയന്നൂർ, ൮. കഴുത്തുനാട്ടം[9], ൯. കുഴയ്യൂർ[10], ൧൦. ഇളിഭ്യം, ൧൧. ചാമുണ്ട[11], ൧൨. ആവട്ടിപ്പുത്തൂർ[12], ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം ൧൨. പുണ്ന്യാററിന്നു തെക്ക കന്ന്യാകുമാരിക്ക വടക്ക ഗ്രാമം ൧൦: ൧. കിടങ്ങൂർ[13], ൨. കാട്ടുകറുക[14], ൩. കാരനെല്ലൂർ[15], ൪. കുവിയ്യൂർ, ൫. ഏററുമാനൂർ[16], ൬. നിമ്മണ്ണു[17], ൭. ഔണമണി[18], ൮. ആണമലം[19], ൯. ചെങ്ങനിയ്യൂർ, ൧൦. തിരുവില്ലാപായി ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം ൧൦. ആകെ ൩൨. ശേഷിച്ച ൩൨ ഗ്രാമം പഞ്ചദ്രാവിഡന്മാരിൽ പോയിക്കളഞ്ഞു വന്ന, പഴന്ത്ളൂവർ എന്നും തുളുനമ്പികൾ എന്നും പേരുള്ളവർ; അവരും അതിൽ കൂടി ചേൎന്നവരും പണി ചെയ്തു "ഞാൻ ഞാൻ മുപ്പത്തുരണ്ടിൽ കൂട്ടം" എന്നിട്ടു പരദേശത്താചാരങ്ങളെ നടത്തി അവരുമായി കൊള്ളുകൊടുക്കയും തുടങ്ങി, പരദേശത്തെ രാജാക്കന്മാരെ അടക്കി അവരു

1) കാരന്തല. 2) തൃച്ചമ്പേരൂർ. 3) — വനം. 4) — പ്പൂർ. 5) — ക്കളം. 6) —,ടിക്കോട്ടു. 7) — പ്പൂർ. 8) — ണോട്ടു, ചേണാട്ടൂർ. 9) കഴുതനാട്ടം. 10) — വ്വൂർ, — ഴിയ്യൂർ. 11) — ണ്ഡ. 12) ആലപ്പുടിപുത്തൂർ. 13) — ഞ്ഞൂർ. 14) കട്ടുമണ, — മറ. 15) നല്ലൂർ. 16) — വന്നൂർ. 17) നിഗണ്ഡ, നിൽമണ്ണു. 18) വെണ്മ. 19) ആമ്ലം, അമ്മളം, — മംഗലം.

ടെ കോയ്മ നടന്നു പോയി, ഓരോ ഗ്രാമമാക്കി കല്പിച്ചിട്ടുമുണ്ടു. പലപല ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന (പരിഷ) ഓരോ പേരുമിട്ടു. ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം എന്നു വേണ്ട; ബഹുവിധമായുമുണ്ടു, സത്യം ഇങ്ങിനെ ആകുന്നതു.

---

൨. ബൌദ്ധനായ പെരുമാൾ.

അനന്തരം കലിയുഗം സ്വല്പം മുഴുത്തകാലം (ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നു ബാണപുരത്തിൽ നിന്നു ബാണപ്പെരുമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടുപോന്നു. അല്ലൂർ പെരുങ്കോയിലകത്തു കൈപിടിച്ചിരുത്തി. ആ പെരുമാൾ വാഴുന്നകാലത്തു) ബൌദ്ധന്മാർ വന്നു പെരുമാളെ കണ്ടു ബൌദ്ധശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യം ആക കേൾപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം "ഇതത്രേ നേരാകുന്നതു" എന്നു പെരുമാൾക്ക ബോധിച്ചു; അന്നേത്തേ പെരുമാൾ ബൌദ്ധമാൎഗ്ഗം ചേരുകയും ചെയ്തു. ആ പെരുമാൾ ബ്രാഹ്മണരെ വരുത്തി ബ്രാഹ്മണരോടു ചോദ്യം തുടങ്ങി "ഈ മലനാട്ടിലേക്ക (എല്ലാവരും) ഈ മാൎഗ്ഗം അനുഷ്ഠിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ച ശേഷം എല്ലാവരും ബുദ്ധികെട്ടു തൃക്കാരിയൂർക്ക[1] വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഒരുമിച്ചു തൃക്കാരിയൂർ ഇരുന്ന ഗ്രാമത്തിൽ വലിയ പരിഷകൾ എല്ലാവരെയും ഭരിപ്പിക്കുംകാലം പലരെയും സേവിച്ചിട്ടു നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുമ്പോൾ ശുദ്ധാശുദ്ധി വൎജ്ജിച്ചു കൊൾവാനും വശമല്ലാഞ്ഞു മനഃപീഡ പാരം ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷം, ഈശ്വരാനുഗ്രഹം കൊണ്ടു

---

1) തൃക്കരിയൂർ.

ഒരു മഹൎഷി അവിടേക്കെഴുന്നെള്ളി, ജംഗമൻ എന്ന പേരാകുന്നതു. ആ മഹൎഷിയോടു അവിടെയുള്ള ബ്രാഹ്മണർ എല്ലാവരും കൂടി ഒക്കത്തക്ക ചെന്നു സങ്കടം ഉണൎത്തിച്ചതിന്റെ ശേഷം, മഹൎഷി അരുളിച്ചെയ്തു: "ഈ വെച്ചൂട്ടുന്നേടത്തുണ്ടാകുന്ന അശുദ്ധിദോഷം പോവാൻ ഞാൻ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം നിങ്ങൾക്ക ഗ്രഹിപ്പിച്ചു തരാം, അതാകുന്നതു: അസ്തമിച്ചാൽ ഒരു വിളക്ക വെച്ചു ബ്രാഹ്മണർ ദീപപ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുകൊൾവു". ദീപപ്രദക്ഷിണം ചെയ്വാൻ മഹൎഷി ഒരു ഗാനവും ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്തു. ബ്രഹ്മസ്തുതിയാകുന്നതിഗ്ഗാനം "ഇതിന്നു നിങ്ങൾക്ക ഒരു ദേവൻ പ്രധാനമായി ഗാനം ചെയ്തു കൊൾവാൻ തൃക്കാരിയൂരപ്പൻ തന്നേ പരദേവത" എന്നു മരുളിച്ചെയ്തു. "നിത്യം ഇതു ഗാനം ചെയ്തു കൊണ്ടാൽ നിങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ ഒക്കവേ പോവാൻ കഴിവു വരും" എന്നിങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തു, മഹൎഷി എഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ബ്രാഹ്മണർ അസ്തമിച്ചാൽ ഒരു വിളക്കും വെച്ചു ദീപപ്രദക്ഷിണം (ചെയ്തു) തുടങ്ങുമ്പോൾ, പരദേശത്തുനിന്നു ആറു ശാസ്ത്രികൾ വന്നു, ഒന്നു ഭാട്ടാചാൎയ്യൻ ഒന്നു ഭാട്ടബാണൻ, ഒന്നു ഭാട്ടവിജയൻ, ഒന്നു ഭാട്ടമയൂരൻ, ഒന്നു ഭാട്ടഗോപാലൻ, ഒന്നു ഭാട്ടനാരായണൻ. ഇങ്ങിനെ ന്നു ശാസ്ത്രികൾ വന്നപ്പോൾ, അവിടേ ഉള്ള ബ്രാഹ്മണരോടു പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾക്ക ബൌദ്ധന്മാരെക്കൊണ്ടുള്ള സങ്കടങ്ങൾ ഞാങ്ങൾ പോക്കുന്നുണ്ടു നിങ്ങൾ ഏതും ക്ലേശിക്കേണ്ട" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ബ്രാഹ്മണർ പ്രസാദിച്ചു ശാസ്ത്രികളുമായി ഒക്കത്തക്ക

ചെന്നു, മാൎഗ്ഗം പുക്ക പെരുമാളെ കണ്ടു ശാസ്ത്രികൾ പറഞ്ഞു: "അല്ലയോ പെരുമാൾ എന്തിയബദ്ധം കാട്ടിയതു" എന്നു പറഞ്ഞു (പല വഴിയും പെരുമാളോടു കല്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം) "ഇതത്രേ നേരാകുന്നതു" എന്നു പറഞ്ഞാറെ ശാസ്ത്രികൾ കല്പിച്ചു; "എന്നാൽ[1] ബൌദ്ധന്മാർ ഞാങ്ങളും കൂടി (ഈ ശാസ്ത്രംകൊണ്ടു) വിവാദിച്ചാൽ, ഞാങ്ങൾ തോററുവെന്നു വരികിൽ ഞാങ്ങളെ നാവു മുറിച്ചു നാട്ടിൽനിന്നു കളവൂ; എന്നിയേ ബൌദ്ധന്മാർ തോററുവെന്നു വരികിൽ അവരുടെ നാവു മുറിച്ചു (അവരെ) നാട്ടിൽനിന്നു ആട്ടിക്കളവൂ" എന്നു കേട്ടാറെ: "അങ്ങിനെ തന്നേ" എന്നു പെരുമാൾ സമ്മതിച്ചു, ശാസ്ത്രികളും ബൌദ്ധന്മാരുമായി വാദം ചെയ്തു ബൌദ്ധന്മാരുടെ ഉക്തി[2] വീണു (ബൌദ്ധന്മാർ തോല്ക്കുകയും ചെയ്തു). പെരുമാൾ അവരുടെ നാവു മുറിച്ചു ശേഷമുള്ളവരെ നാട്ടിൽനിന്നു കളവൂതും ചെയ്തു. "ഇനിമേലിൽ ബൌദ്ധന്മാർ വന്നു വിവാദിക്കുമ്പോൾ വാദിച്ചുകൊണ്ടാലും എന്നേ രാജാവു പറയാവു, പിന്നെ വേദാന്തിയോടു, അവരെ ശിക്ഷിച്ചു കളയാവു എന്നേ". പിന്നെ വാണ പെരുമാളെക്കൊണ്ടു സമയം ചെയ്യിപ്പിച്ചു, മാൎഗ്ഗം പുക്ക പെരുമാൾക്കു വസ്തുവും തിരിച്ചുകൊടുത്തു വേറെ ആക്കുകയും[3] ചെയ്തു. "ബൌദ്ധശാസ്ത്രം ഞാൻ അനുസരിക്കകൊണ്ടു എനിക്കു മററൊന്നിങ്കലും നിവൃത്തി ഇല്ല" എന്നു കല്പിച്ചു, അപ്പെരുമാൾ ആ സ്ഥാനത്തെ മററൊരുത്തരെ വാഴിച്ചു, ഇങ്ങിനെ നാലു സംവത്സരം നാടു പരിപാ

1) എങ്കിലോ. 2) മുക്തി. 3) പാൎപ്പിക്കയും.

ലിച്ചു മക്കത്തിന്നു തന്നേ പോകയും ചെയ്തു. (ബൌ
ദ്ധന്മാർ ചേരമാൻ പെരുമാൾ മക്കത്തിന്നത്രേ പോ
യി സ്വൎഗ്ഗത്തിന്നല്ല എന്നു പറയുന്നു; അതു ചേര
മാൻ പെരുമാളല്ല, പള്ളിബാണപ്പെരുമാളത്രേ
[കേരളരാജാവു]. ചേരമാൻ പെരുമാൾ സ്വൎഗ്ഗത്തി
ന്നത്രേ പോയതു. ശേഷം നാലു പെരുമാക്കൾ വാ
ഴ്ചകഴിഞ്ഞു അഞ്ചാമതു വാണ പെരുമാൾ ചേര
മാൻ പെരുമാൾ).

---

൩. കുലശേഖരൻ ഓളം വാണ പെരുമാക്കന്മാർ.

ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നു ഉത്തരഭൂമിയി
ങ്കൽനിന്നു തുളുഭൻ പെരുമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോ
ന്നു. ആ പെരുമാൾ ഗോകൎണ്ണത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി
പെരുമ്പുഴയോളമുള്ള നാടു കണ്ടപ്പോൾ ഈ രാജ്യം
തന്നേ നല്ലൂ എന്നു വിചാരിച്ചു കോടീശ്വരം എ
ന്ന പ്രദേശത്തു എഴുന്നെള്ളി ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ബ്രാ
ഹ്മണരോടിരിക്കയും ചെയ്തു. അവിടെ വാഴ്കകൊണ്ടു
തുളുനാടു എന്നു പറവാൻ കാരണം; ൰ സംവത്സരം
പരിപാലിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വ
ൎഗ്ഗാരോഹണം.— പിന്നെ ഇന്ദ്ര പെരുമാളെ കൂട്ടി
കൊണ്ടു പോന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു; അല്ലൂർ പെരിങ്കോ
വിലകം എന്നു കല്പിച്ചു അവിടെ സമീപത്തു ൪കഴ
കത്തിന്നും നാലു തളിയും തീൎത്തു, (ആ പരപ്പു മുമ്പെ
൧ എഴുതിയതു,) തളിയാതിരിമാർ പെരുമാളുമായി കൂടി
പല തളിയിലും അടിയന്തരമായിരുന്നു; പന്തീരാണ്ടു
നാടു പരിപാലിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇന്ദ്രൻ ആ സ്ഥാ

നത്തു മറ്റൊരുത്തരെ വാഴിപ്പാൻ[1] കല്പിച്ചു (പരദേശത്ത്) എഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു.—പിന്നെ (ആൎയ്യപുരത്തിങ്കൽനിന്നു) ആൎയ്യപ്പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു. ആൎയ്യപ്പെരുമാൾ കേരളരാജ്യം ൧൬൦ കാതം നാടു നടന്നു നോക്കി കണ്ടേടത്തു ഗോകൎണ്ണം തുടങ്ങി തുളുനാട്ടിൽ പെരുമ്പുഴയോളം തുളുരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു; പെരുമ്പുഴയിൽനിന്നു തുടങ്ങി പുതുപ്പട്ടണത്തഴിയോളം കേരളരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു; പുതുപ്പട്ടണം തുടങ്ങി കന്നേറ്റിയോളം മൂഷികരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു; കന്നേറ്റി തുടങ്ങി കന്യാകുമാരിയോളം കൂവളരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു[2]. ഇങ്ങിനെ ആ നാടുകൊണ്ടു ൪ ഖണ്ഡം ആക്കി അതുകൊണ്ടു ൧൭ നാടാക്കി, ൧൭ നാടുകൊണ്ടു ൧൮ കണ്ടം ആക്കി, ഓരോരോ ദേശത്തിന്നു ഓരോ പേരുമിട്ടു, ഓരോരോ ദേശത്തു ദാനവും ധൎമ്മവും കല്പിച്ചു, ബ്രാഹ്മണരെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു നാലു കഴകത്തു ൪ തളി തീൎത്തു (൪ തളിയാതിരിമാരുമായി അടിയന്തരം ഇരുന്നു). നാടു പരിപാലിച്ചു ശേഷം ൫[3] ആണ്ടു ചെല്ലുമ്പോൾ സ്വൎഗ്ഗത്തിങ്കൽനിന്നു ദേവകൾ വിമാനം താഴ്ത്തി പെരുമാൾ സ്വൎഗ്ഗത്തിങ്കൽ എഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണൎക്കു മനഃപീഡ വളരെ ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നു,

കുന്ദൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു. അപ്പെരുമാൾ (കന്നേറ്റി സമീപത്തിങ്കൽ) കുന്ദിവാകകോവിലകം തീൎത്തു, ൪[4] ആണ്ടു വാണശേഷം പരദേശത്തു തന്നേ എഴുന്നെള്ളുകയും

1) വാഴ്പാൻ. 2) വ. ആ പരപ്പു ൧ നോക്ക. 3) ൧൨. 4) ൧൨.

ചെയ്തു. — പിന്നെ കോട്ടിപ്പെരുമാളെ കൂട്ടികൊണ്ടു പോന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു (ആ പ്രദേശം കോട്ടിക്കൊല്ലം എന്ന പേരുണ്ടായി) ഒരു സംവൽ നാടു പരിപാലിച്ചു സ്വൎഗ്ഗാരോഹണമായതിന്റെ ശേഷം,

മാടപ്പെരുമാളെ കൂട്ടികൊണ്ടു പോന്നതിന്റെ ശേഷം, ൰൰[1] സംവത്സരം വാഴുമ്പോൾ അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടി തീൎക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു, (തന്റെ അനുജൻ) ഏഴിപ്പെരുമാളെ വരുത്തി പരദേശത്തു എഴുന്നെള്ളിയ ശേഷം ഏഴിപ്പെരുമാൾ അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടി തീൎത്തു മാടയേഴി കോട്ട എന്നും പേരിട്ടു. ൰൨ ആണ്ടു വാണശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വൎഗ്ഗാരോഹണം.[2]

കൊമ്പൻ പെരുമാളെ കൂട്ടികൊണ്ടു പോന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു. ആ പെരുമാൾ നെയ്തുര എന്ന പുഴയുടെ കരെക്കൽ ൩ സംവൽ ൩ മാസവും കൂടാരം കെട്ടി വാണു.

പിന്നെ വിജയൻ പെരുമാൾ വിജയൻകൊല്ലത്തു കോട്ടയെ തീൎത്തു. (പാണ്ഡവന്മാരിൽ അൎജ്ജുനൻ വളരെ കാലം ആ പ്രദേശത്തു ഇരുന്നിരിക്കകൊണ്ടു അതു സത്യഭൂമി എന്നു കല്പിച്ചു). ൰൨ സംവൽ വാണശേഷം മറെറാരുത്തരെ വാഴിപ്പാൻ കല്പിച്ചു, വിജയൻ പരദേശത്തെഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു.

ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നു വളഭൻ പെരുമാളെ കേരളാധിപതിയാക്കി വാഴ്ച കഴിച്ചു. ആ പെരുമാൾ നെയ്തുര എന്ന പുഴയുടെ കരമേൽ ശിവശൃംഗൻ എന്ന പേരുടയ മഹൎഷി പ്രതിഷ്ഠിച്ച ശിവ

---

1) ൰൨. 2) പരദേശത്തു തന്നെ എഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു.

പ്രതിഷ്ഠയും കണ്ടു മററും പല ഈശ്വരത്വവും കണ്ടു ക്ഷേത്രവും പണി തീൎത്തു മററും ചില പരദേവതമാരെയും സങ്കല്പിച്ചു, അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടിയും തീൎത്തു സിംഹമുഖം എന്ന പേരുമിട്ടു ക്ഷേത്രത്തിന്നു ശിവേശ്വരം എന്ന പേരുമിട്ടു; വളഭൻ പെരുമാൾ കല്പിച്ചു തീൎത്ത കോട്ട വളഭട്ടത്തുകോട്ട എന്ന പേരുണ്ടായി. ഇനിമേൽ കേരളത്തിങ്കൽ വാഴുന്നവൎക്കു കുലരാജധാനി ഇതെന്നു കല്പിച്ചു. അവിടെ പല അടയാളം ആചാരവും കല്പിക്കേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു ൧൧ സംവൽ വാണശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വൎഗ്ഗാരോഹണം.

അതിന്റെ ശേഷം കൊണ്ടുവന്ന ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പെരുമാൾ പുരളിമലയുടെ മുകളിൽ ഹരിശ്ചന്ദ്രക്കോട്ടയെ തീൎത്തപ്പോൾ വനദേവതമാരുടെ സഞ്ചാരം ആ കോട്ടെക്കകത്തു വളര കാങ്കകൊണ്ടു ശേഷം മനുഷ്യൎക്ക ആ കോട്ടയിൽ ചെന്നു പെരുമാളെ കണ്ടു ഗുണദോഷം വിചാരിച്ചു പോരുവാനും വശമല്ലാതെ ആയതിന്റെ ശേഷം, ഇതിൽ മനുഷ്യസഞ്ചാരമില്ല എന്നു കണ്ടു കൈയ്യും ഈശ്വരമയം എന്നു തിരുമനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു; കുറയക്കാലം വാണതിന്റെ ശേഷം പെരുമാളെ ആരും കണ്ടതുമില്ല. — കാണാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ മല്ലൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നപ്പോൾ ആ പെരുമാൾ മൂഷികരാജ്യത്തിങ്കൽ മല്ലൂരമല്ലൻകോട്ട എന്ന കോട്ടപ്പടി തീൎത്തു (൧൨ ആണ്ടു വാണു) പരദേശത്തെഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു.]

അനന്തരം വാണ പെരുമാൾ (പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തി

ങ്കൽ) കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ. (അവനെ കൂടി
കൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ മഹാഭാരതഭട്ടതിരിയും വാ
സുദേവഭട്ടതിരിയും പെരുമാളെ കണ്ടു ബഹുമാനി
ച്ചു പെരുമാൾക്കു അനുഗ്രഹവും കൊടുത്തു. ആ പെ
രുമാൾ മൂഷികരാജ്യത്തിങ്കൽ ചിത്രകൂടം തീൎത്തു അ
വിടെ എഴുന്നെള്ളി ഇരിക്കയും ചെയ്തു). ആ പെരു
മാൾ വ്യാപരിച്ച അവസ്ഥകൾ: നല്ല ക്ഷത്രിയർ
വേണം എന്നുവെച്ചു പലദിക്കിൽനിന്നും ക്ഷത്രി
യരെയും സാമന്തരെയും വരുത്തി അവൎക്കു ഐങ്കാ
തം ഐങ്കാതം ഖണ്ഡം നാടു ഖണ്ഡിച്ചു കൊടുത്തു.
(അതു ൧ വഴി ക്ഷത്രിയരും ൨ വഴി സാമന്തന്മാരും
ആകുന്നതു). അതിന്നു കാരണം: ഇനി ഒരിക്കൽ
ബൌദ്ധന്മാരുടെ പരിഷ വന്നു രാജാവിനെ ഭ്രമിപ്പി
ച്ചു സമയം പുലമ്പിച്ചു എന്നു വരികിൽ ബ്രാഹ്മ
ണർ പരദേശത്തു പോകേണ്ടി വരും; അതു വരരുതു
എന്നു കല്പിച്ചു എല്ലാവൎക്കും ഐങ്കാതം വെച്ചു തി
രിച്ചു കൊടുത്തു. ഒരുത്തന്നു നേരുകേടുണ്ടെങ്കിൽ അ
യൽവക്കത്തു തന്നേ (സമീപത്തു തന്നേ മറ്റൊരിട
ത്തു) വാങ്ങി ഇരിക്കുമാറാകേണം ഈ കൎമ്മഭൂമി ക്ഷ
യിച്ചു പോകും; പുറപ്പെട്ടു പോകാതെ ഇരിക്കേണം
എന്ന കാരണം. ശേഷം കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ
വ്യാപരിച്ച അവസ്ഥ: വന്ന ശാസ്ത്രികളിൽ ഭട്ടാചാ
ൎയ്യരെയും ഭട്ടബാണനെയും അഴിവിന്നു കൊടുത്തിരു
ത്തി മലയാളത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണൎക്കു ശാസ്ത്രം അഭ്യ
സിപ്പാൻ, മുമ്പിനാൽ ശാസ്ത്രാഭ്യാസമില്ലായ്കകൊണ്ടു.
അന്നു പരദേശത്തുനിന്നു ഒരു ആചാൎയ്യൻ ഭട്ടാചാൎയ്യ
രോടു കൂട വന്നു വായിച്ചു; അതു പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ,

പ്രഭാകരശാസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കിയതു. മററുള്ള ആചാൎയ്യ
ന്മാർ പഠിച്ചു പോയ ശേഷം ഈ ശാസ്ത്രം അഭ്യസി
ക്കുന്ന പരിഷെക്കു പ്രയോജനം വേണം എന്നിട്ടു കു
ലശേഖരപ്പെരുമാൾ ഒരു സ്ഥലം തീൎത്തു ഈ വന്ന
ശാസ്ത്രികൾക്കു കൊടുത്തു. അവിടെ അവരെ നിറു
ത്തി, മലയാളത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരും ശാസ്ത്രം അ
ഭ്യസിക്കയും ചെയ്തു. ശാസ്ത്രികളുടെ[1] സ്ഥലമാകുക
കൊണ്ടു ഭാട്ടം[2] എന്നു ചൊല്ലുന്നു. (൬൪ ഗ്രാമത്തി
ലുള്ള ബ്രാഹ്മണരിൽ ശ്രേഷ്ഠന്നും ഈ സ്ഥലം എന്ന
വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടു). ഭട്ടാചാൎയ്യരുടെ ശിഷ്യനായ
പ്രഭാകരഗുരുക്കളുടെ മെതിയടി അവിടെ ഉണ്ടെന്നു
പ്രസിദ്ധമായി പറയുന്നു. കുലശേഖരപ്പെരുമാളോടു
൨൦൦൦ കലം വസ്തുവും ഉദയതുംഗൻ എന്ന ചെട്ടി
യോടു ൰൦൦൦ കലം വസ്തുവും പൃവും നീരും വാങ്ങി.
ഇപ്പന്തീരായിരം വാങ്ങിയതു ഭട്ടാചാൎയ്യരല്ല പ്രഭാക
രഗുരുക്കൾ അതിനെ വാങ്ങുകകൊണ്ടു ഭാട്ടപ്രഭാക
രവ്യാകരണത്തിന്നു കിഴിഉള്ളു[3]. (ശാസ്ത്രികൾ ബ്ര
ഹ്മസ്വം പകുക്കുമ്പോൾ വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിന്നു പകു
പ്പില്ല എന്നു കല്പിച്ചു) ൰൨൦൦൦ കലത്തിന്നു ഓഹ
രി[4] വേദാന്തികൾക്കു ഇല്ല. പ്രഭാകരഗുരു വേദാ
ന്തികൾക്കു കൊടുത്തില്ലായ്കകൊണ്ടു തൃക്കണ്ണാപുര
ത്തു ഭാട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണത്തിന്നു കിഴിഉള്ളു. വേ
ദാന്തികൾ വേദാന്തം വായിച്ചാലും ഭാട്ടപ്രഭാകര
വ്യാകരണം മൂന്നാലൊന്നിൽ വേണം. തൃക്കണ്ണ
പുരത്തു കിഴിയിടയിൽ രണ്ടാമതു പലരും ഉണ്ടാക്കീട്ടും

1) — കളിരുന്ന. 2) ഭട്ടമന — ക്രമത്താലെ പട്ടമന എന്നായി
പ്പോയി. 3) കഴിവുള്ളു. 4) ഉപഹരി.

ഉണ്ടു ശാസ്ത്രത്തിന്നു; അതിൽ വേദാന്തികൾ കൂട ഉണ്ടു താനും. പ്രഭാകരഗുരു വാങ്ങിയതു ബ്രഹ്മസ്വത്തിൽ ഇല്ല.—കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ ൨൮ സംവൽ വാണതിന്റെ ശേഷം ഉടലോടു സ്വൎഗ്ഗം പുക്കു. അന്നേത്തെ കലി: പുരധിസമാശ്രയം എന്ന പേർ. തിരുവഞ്ചിക്കുളം മുക്കാൽവട്ടം ഉണ്ടായതും കലിമേലെഴുതിയതു തന്നേ ആ കലി (൩൩൩ ക്രിസ്താബ്ദം.)

---

൪. രക്ഷാപുരുഷന്മാരും ബ്രാഹ്മണരും വാഴുന്ന പ്രകാരം.

ശേഷം പെരുമാൾ സ്വൎഗ്ഗത്തിന്നു പോയശേഷം "രക്ഷിച്ചു കൊൾവാൻ ദണ്ഡമത്രെ ബ്രാഹ്മണൎക്കു, ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളുടെ കൈയിൽ[1] ഉറപ്പുണ്ടായേമതിയാവു" എന്നു കല്പിച്ചു രക്ഷെക്കായ്ക്കൊണ്ടു ൬൪ ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ള ബ്രാഹ്മണരും ഐകമത്യപ്പെട്ടു ൨൮[2] ഗ്രാമത്തെ അവരോധിപ്പിച്ചു വാൾ എടുപ്പാൻ. (ആ ൨൮ ഗ്രാമം: പെരുമനം, ഇരിങ്ങാടിക്കോട്, ചോവര, ആലത്തൂർ. കരിക്കാട്ടു, പയ്യന്നൂർ, തിരുവില്ലായി, തൃശ്ശിവപേരൂർ, ഐരാണിക്കുളം, മൂഷികക്കുളം, കഴുതനാട്ടു പാതിയും). ഇങ്ങിനെ തൃക്കാരിയൂർ തൃക്കൊട്ടിലിങ്കൽനിന്നു ൬൪ ഗ്രാമവും (ഒരു നിഴലായി) കൂടി യോഗം തികഞ്ഞു അവരോധനം കഴിച്ചു ശേഷം അവർ രക്ഷാപുരുഷന്മാരായി—ശാസ്ത്രികൾ എന്ന പേർ.

വാൾ തൊടുവാൻ ആകേ ൪ മണ്ഡലത്തിലകമെ കുറിച്ചു, ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ അഞ്ചിക്കൽ എത്തി

---

1) വാക്കിൽ. 2) ൨൦ — ൨൦൰.

ആയുധം എടുക്കയും ചെയ്തു. ൮ ഗ്രാമം ഒരുമിച്ചു എടുത്തതേ ഉള്ളൂ. ആവട്ടിപുത്തൂരും ഏറ്റുമാനൂരും അവരോധത്തിന്നു കൂടി (മദിച്ചു). രണ്ടാമത്തു മേടിച്ചു എല്ലാവരും എടുത്താറെ തങ്ങളും എടുത്തു കൊണ്ടു. വിശേഷിച്ചു ൬൪ ഗ്രാമവും സമയം ചെയ്തുന്നപ്പോൾ "ഈ ആയുധംതൊട്ടവർ കൎമ്മത്തെ ചെയ്യിപ്പിച്ചു ധൎമ്മത്തെ രക്ഷിച്ചിരിപ്പു. ആയുധം എടുക്കകൊണ്ടു ഒഴിച്ചുകൊൾവാൻ കൂടി ഊണും പുണ്യാഹവും ജാതികാൎയ്യവും ചെയ്തിരിപ്പു" എന്ന സമയം. ഈ ൩൬ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരെ ഒക്കെയും ആയുധപാണികളാക്കി അവരോധിച്ചു കിടക്കുന്നു. ഈ പത്തു ഗ്രാമത്തെ ചാത്തിരർ എന്നു ചൊല്ലുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിൽ ചൊല്ലിയ കൎമ്മത്തെ ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു ശാസ്ത്രൻ; രക്ഷിപ്പാൻ വാൾ കൈയിലുണ്ടു. ഇതിൽ ആ ഗ്രാമങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു ൨൮ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആയുധക്കാർ എന്ന് നടക്കുന്നവർ ഒക്കെയും നിരായുധാർ കൂടി ശാസ്ത്രത്തിൽ. പണ്ടേന്നത്തു ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ളവരിൽ ആയുധക്കാരെ നിരായുധവർ ഒന്നിച്ചു കൂടി സംഗസംഘം. ഈ അവരോധിച്ചു നേരം ക്ഷത്രിയൻ ആയിരുന്നതു ഐരുൾ കോവിലകത്തു സാക്ഷ ചാത്രരായത്തു. എട്ടു ഗ്രാമവും ഈ ആയുധം എടുപ്പാൻ അവരോധിച്ചതിൽ ആയുധം എടുത്തവരും അവരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആയുധം എടാതെ ശൌൎയ്യം പൊഴിത്തിക്കും;[1] പുറപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്ന പരിഷ നിരായുധവരുടെ സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നു. ഏത്താനും ചിലർ പുറപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നു. യാഗാദി

1) പ്രവൃത്തിക്കും.

കൎമ്മങ്ങളെ ഉപേക്ഷിയാതെ ഇരിപ്പാൻ എടുത്തവർ ചെയ്യിപ്പിപ്പാൻ ചെയ്ത ഫലം അവൎക്കുണ്ടുതാനും. ഇരിക്കുന്നവർ ഒന്നിച്ച പുണ്യാഹകലം പിടിക്കയും വേണം ഒഴിഞ്ഞുള്ള ഗ്രാമങ്ങളും ൧൦൰ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരും ഒരുമിച്ച കൈപിടിച്ച കിടക്കുന്നു. ആയുധം എടുത്തവർ കൎമ്മം ഇടവിട്ടും, ശൌചം ഇടവിട്ടും; ഉണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥകളിൽ ഒക്കെയും രക്ഷിതാവു മേൽകോയ്മയായിജ്ജനം തന്നേ. അതിങ്കൽ രക്ഷിച്ചു കൂടാ എന്നു വരുമ്പോൾ പ്രാണത്യാഗം ചെയ്യുമാറു ബുദ്ധിപൂൎവ്വമായി മരിച്ചു, എന്നിട്ടു രക്ഷിച്ചു, എന്നിട്ടു മന്ത്രസംസ്കാരം ചെയ്യാതെ ഇരിക്കരുതു, ചെയ്യേണം. നിരായുധാക്കൾ ഇപ്രകാരം അരുതു. തൃക്കണ്ണാകഴകത്തിങ്കൽ വെ ആയുധ്യന്മാർ മരിച്ചു. ഇരിങ്ങാണിക്കൂടേ കഴകത്തിങ്കൽ പുഷ്പരപ്പാടു, മാത്തേടത്തു വനത്തിന്നു വെള്ളിക്കട മരിച്ചതിൽ കൂട്ടം. ചിങ്ങമാസത്തിൽ പുണൎത്തിന്നാൾ മരിച്ചു; അന്നു ഗ്രാമത്തോടെ ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടു. അന്നു അവരെ മന്ത്രസംസ്കാരം ചെയ്തു. പത്തരയിൽ ചിലർ മരിക്കു ഹേതു അത് ഇന്നും തൃക്കണ്ണാപുരത്തെ വെ ഒഴിഞ്ഞു എന്നും പറയുന്നതു. ഈ ആയുധം എടുത്ത ഗ്രാമത്തിൽ അംശം പോക്കികൾ പുറപ്പെടാതെ ഗൃഹത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പരിഷ. ഇനി നാമും പട്ടമാറു എന്നു കല്പിച്ച എന്നു വരികിൽ നടെ പുറപ്പെടാത പരിഷ പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഈവണ്ണം യോഗം വന്നു ഇന്നേടത്തു പുറപ്പെടേണ്ടു എന്നുണ്ടു. അവർ നടാനടേ പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഒത്തവണ്ണമരുത്. അതായുധം എടുത്തു നടക്കുന്നതു. മററുള്ള നിരായുധകാ

രിൽ ഒന്നു എന്നേ ഉള്ളു; ശേഷം സൎവ്വം നടക്കയാൽ ഒന്നേ ഉള്ളു. അശാസ്ത്ര്യങ്ങളുടെ കൈക്കാരേ തറവാട്ടു പേർ ശാസ്ത്രൎക്കും പേരായി. ശാസ്ത്രികൾക്കു അനുഭവം പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ വാങ്ങിയതു. ചാത്തിരൎക്കു നടേ കേരളരക്ഷെക്കു രക്ഷാപുരുഷന്മാർ അനുഭവിപ്പാൻ നൂറു ഗ്രാമവും കൂടി കൊടുത്ത ഷൾഭാഗം തന്നേ അനുഭവം. അതിൽ മുമ്പായ മങ്ങാട്ടുകൂറ്റിലേ പ്രഭാകരന്മാർ: പനിച്ചിക്കാട്ടും, കാരമംഗലവും, പുത്തുവായും,[1] മങ്ങാട്ടുകൂറ്റിൽ ഭട്ടന്മാർ: ഔവനിക്കുടെ, വെണ്മണിയച്ചി, യാമനം, വ്യാകരണം, പുത്തുവാ, നെട്ടുന്തിരുത്തി, പാലേക്കെട്ടു[2] വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ കൂറ്റിൽ പ്രഭാകരന്മാർ: വെണ്മണി, വെടിയൂർ. അതിലേ ഭാട്ടം: പുത്തുവാ, പാലേക്കാട്ടു, കാരമംഗലം; അതിലേ വെള്ളൂർ, കാരമംഗലത്തു കരഭാഗത്തു. ഭാട്ടവ്യാകരണം അടിയമനച്ചൊക്കാട്ടു, താഴപ്പള്ളി. ഇതിലേ വടക്കെമങ്ങാട്ടു കൂറ്റിലേ പ്രഭാകരൻ വാരവാക്കത്തു്. ഭാട്ടം: നെന്മണി, നിതാമരം, ചൊവ്വരം, പുല്ലൂകണ്ട പുളിവ്യാകരണം മറ്റും വളരേ പറവാനുണ്ടു.

രക്ഷാപുരുഷന്മാൎക്കു ൪ വസ്തു പ്രധാനം: കണം, കളിക്കൂട്ടം, സംഘലക്ഷണം, അതു ൩ മുമ്പെ ഉണ്ടു. തിരുനാവായെ കൊടിനാട്ടുക നാലാമതുണ്ടായി. കളിക്കൂട്ടം നാലു വൎണ്ണവും കൂടി വേണ്ടു. കളിക്കൂട്ടം കിടാക്കൾ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ചേർമങ്ങലം പിടിച്ചു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യേണ്ടു. തളിയാതിരിമാർ ൩ വൎണ്ണത്തോടും സമയം ചെയ്യുമ്പോൾ, അവർ ചെയ്യുംകൎമ്മം കൂട ചെയ്യുമാറു എന്നു സമയം

1) മനയും. 2) — കാട്ടു.

ചെയ്തു. ശേഷം രക്ഷാപുരുഷന്മാർ സമയം ചെയ്ത
പ്പോൾ ബ്രാഹ്മണർ ചെയ്യുന്ന കർമ്മത്തിങ്കൽ മററ്
ന്നവണ്ണവും ചെയ്യാം എന്നും ഉവട്ടം ഉണ്ടെന്നും
ന്നവണ്ണത്തോടും സമയം ചെയ്തു; ഉച്ചുടിയേതികയും.
ചറവു വൈശ്യകഴകം അവിടെ വൈശ്യനോടും, ക്ഷ
ത്രിയകഴകമാകുന്ന മൂഴിക്കുളത്തു ക്ഷത്രിയനോടും,
യാഗത്തിന്നുള്ള ഇരിങ്ങാണിക്കുടയിൽ ബ്രാഹ്മണനോ
ടും, ശൂദ്രകഴകമാകുന്ന ഐരാണിക്കുളത്തു ശൂദ്രനോടും
സമയം ചെയ്യും. അതിന്നാധാരമാകുന്ന ശൂദ്രൻ ബ്രാ
ഹ്മണന്റെ ബലിക്കുററിൽ കൂട ബലി ഇടേണം. എ
ന്നിട്ടു രക്ഷാപുരുഷന്മാർ തിരുനാവായ്ക്കെഴുന്നെള്ളി
വിളിച്ചു ചൊല്ലിയപ്രകാരം തട്ടു കയറി കൊടി നാട്ടി
കൊടിക്കൽ പാട്ടു പാടി, തട്ടിന്മേൽ നിന്നു വൈലാൽ
ശുദ്ധമായ പ്രകാരം വിളിച്ചു ചൊല്ലി. കൊടിക്കൽ
പാട്ടാകുന്നതു, "സഭ്യാഃ ശ്രാവത പണ്ഡിതാഃ കവിക
ളേ, മാന്യാഃ മഹാലോകരേ, വിപ്രാഃ സജ്ജനസംഘ
രേ, ശപതയാഃ പ്രൌഢാശ്ച ഭൂപാലരേ, ചൊല്ലുന്നെ
ങ്ങളെ തുരുപ്പൂരടൈതെന്നു എന്നിങ്ങിനെ എല്ലാവരും
ചെവി തന്നു കേൾപ്പിനിതരാം, എല്ലാഗ്ഗം ഏദ്ധോഷോജ്ജ
ലിഃ". ഈ കൊടിക്കൽ പാട്ടു ബഹുളധൂളി എന്ന രാഗ
ത്തിൽ എന്നു പാടേണ്ടു. രക്ഷാപുരുഷന്മാർ പുറപ്പെ
ടുമ്പോൾ പൂണൂൽ ഇറക്കേണം ആയുധമെടുക്കു
മ്പോൾ.— ശേഷം കണം ഇരിക്കും പ്രകാരം പറയുന്നു:
കണമിരിപ്പാൻ മറെറാരു സമ്പത്തിന്നും കൂടി സ്വാർത്ഥ
മുള്ള ക്ഷേത്രത്തിന്നരുതു. ന സംഘത്തിൽ ഒന്നു കണ
മിരുന്നു എന്നു കേട്ടു അന്യസംഘം ക്ഷണിപ്പാൻ [illegible]
കളമാറില്ല; കണമിരിപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ [illegible]

ഷന്മാരോട്ടു കൂടി അരങ്ങും അടുക്കളെയും സംശയമുള്ള വർ കൂടെ ഇരിക്കമാറില്ല. കണമിരിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ട മ്പോൾ തന്റെ തന്റെ കണപ്പുറത്തു കണത്തിന്നു അധികാരികളായവരെ ഒരേടത്തു യോഗം വരുത്തി തന്റെ യജമാനന്മാരെയും കൂറുകാരെയും പ്രഭുക്കളെ യും അറിയിച്ചു അവരുടെ സമ്മതത്താൽ കണംപുറ ത്തുള്ളവർ ഒക്ക വേണം. അരങ്ങടുക്കള സംശയമുള്ള ആളുകളെ ഒഴിച്ചുള്ള ആളുകൾ ഇന്ന ദിവസം ഇന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ കണമിരിക്കുന്നു എന്ന വ്യവസ്ഥ വരു ത്തിയാൽ മറെറാരിടത്തു തലനാളെ രാവു വന്നു സംഘ മുടയ യജമാനൻ വിളക്കു വെച്ചു ഓരോരുത്തനെ വേറെ ഇരുത്തി വരിച്ചു കൈപിടിച്ചു ഒക്കത്തക്ക കുളി ച്ചുണ്ടു ചന്ദനവും തേച്ചു കച്ചയും തലയിൽ കെട്ടും കെട്ടി വാദ്യങ്ങളും അടിപ്പിച്ചു വിളക്കു പിടിപ്പിച്ചു ക ണമിരിക്കും ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ പോകേണം. പോകുന്ന വഴിയിൽ പിടിച്ചുകളി പടകളി ഇത്യാദികളും വേ ണം. ക്ഷേത്രത്തിന്നു ന പ്രദക്ഷിണം; പിന്നെ അക ത്തൂട്ടു ചെന്നു ആയുധവും വെച്ചു ദേവനെ തൊഴുതു ദിവസം രാവെ അമ്പലത്തിന്നു എഴുനീററു കുളിച്ചു ത്തു അകത്തൂട്ടു ചെന്നു പൂജകൾ തുടങ്ങിപ്പൂ. ശീവേലി മുമ്പെ ഇല്ല എന്നുവരികിൽ, അന്നാളിൽ വേണം; ശ്രീഭൂതബലി കൂടി വേണം എന്നാകുന്നു. പൂജകൾ ഇവ്വണ്ണം കഴിച്ചേ ഇരിക്കാവൂ. ചാത്തിരം തലനാളെ തുടങ്ങി ദേഹശുദ്ധിയോടു കൂടി ഇരിക്കയും വേണം. വെററില തിന്നാം ചന്ദനം തേക്കാം; ഇരുന്ന കണം കഴിവോളം ക്ഷൌരമരുതു; സ്ത്രീസംഗവുമരുതു; തററു ടുക്കേണം, നിർമ്മാല്യം പകലത്തേതു എന്നിവ വർജ്ജി

ക്കേണം. പൂജ കഴിഞ്ഞിട്ടു അമ്പലത്തിൽ ഒരു നില
വിളക്കും ഗണപതിയും വെച്ചു നെൽപറയും അരി
പറയും വെച്ചു വിളക്കിന്നു ചുററും വട്ടത്തിലിരുന്നു,
അന്നേരം രക്ഷാശിക്ഷാ എന്നും ധ്യാനിച്ചു രക്ഷിപ്പാ
നുള്ള ഐകമത്യവും വിശേഷങ്ങളും ഓരിടത്തിരുന്നു
ചോദിച്ചറികയും, രണ്ടാമതു പോക്കിയ പ്രകാരവും
ബ്രാഹ്മണരുടെ കർമ്മങ്ങൾ വിഘ്നം വരാതെ ഇരിപ്പാ
നുള്ള കഴിവും ഓരിടത്തു ഒരു ദോഷം ഉണ്ടെന്നുവരി
കിൽ ആ ശങ്ക ഉണ്ടായതു പരിഹസിക്കയും, ഇതു എ
ല്ലാം ഐകമത്യം ഓരിടത്തിരുന്നു ചിന്തിക്ക, ചൊല്ക,
അതിന്നായിട്ടിരിക്ക. വെച്ച വിളക്കു കണം കഴിവോ
ളം കെട്ടു പോകരുതു. സംബന്ധമുള്ള ജനം തപ്പും
ചേർമങ്ങലവും കൂടി വിളക്കത്തു വെച്ചിരിക്കാവു. താ
നും അവിടെനിന്നു കൈത്തക്ക അനുവാദം മൂളി എഴ
നീററു നില്പു എന്നു കച്ചയും തലയിൽ കെട്ടും കെട്ടി
ചന്ദനവും തേച്ചു ഊത്ത കൈയിലും പിടിച്ചു ദ്വാര
ത്തിങ്കൽ ചോരെക്ക നന്നായിരിക്ക എന്നിവ നില്പോ
ളം നില്ക്കയും വേണം. ദീക്ഷ ധരിക്കരുതു; അമ്പലവാ
സിസ്പർശനം അരുതു. ഉണ്മാൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ ക്ഷത്രി
യനു ഒരു വിളക്ക വേറെ വെച്ചു ഇലവാട്ടി വെച്ചു സ
മ്മാനിച്ചു വിളമ്പുകേയുള്ളൂ. വേറെ വെച്ചു കൊള്ളുക
യും വേണം വിളമ്പുമ്പോൾ. പന്തിയിൽ ഓരില വെ
പ്പാൻ ഒഴിച്ചു അമ്പലത്തിന്നു പുറത്തു ഒരു ശാല കെ
ട്ടിക്ക. സത്ത്രെക്ക അതു സ്ഥലം പോര എന്നുവരികിൽ
പുറത്തു ഒരു പുര കെട്ടി നിത്യാഭ്യാസം അഭ്യസിപ്പൂ,
ആയുധം എടുത്തു പിടിക്കയും യോഗ്യസംഗീതം കളി
ക്കൊട്ടിവ അഭ്യസിക്കാം, പ്രബന്ധം നോക്കാം. ദേവി

കൊട്ടും വേശിയാട്ടും അരുതു. മഹാരായർ പൂണൂൽ ഇറക്കാതെ ചെയ്യാം; പൂണൂൽ ഇറക്കി ഒന്നും വ്യാപരിക്കരുതു; ദീപപ്രദക്ഷിണം സൎവ്വപ്രായശ്ചിത്തം. സന്ന്യാസിയുടെ ചാതുൎമ്മാസ്യം തന്നെ ദിവസത്തിന്റെ സംഖ്യ. ചാതുൎമ്മാസ്യം തുടങ്ങുന്ന ദിവസം തുടങ്ങേണ്ടു; ബുദ്ധിപൂൎവ്വമായി ശൂദ്രനെ സ്പൎശിക്കരുതു. അടിച്ചുതളിക്കാരും മാരയാരും അല്ലാതെ ഉള്ള ശൂദ്രർ ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ കടക്കരുതു. ബ്രാഹ്മണക്ഷേത്രത്തിൽ കണമുള്ളു. പുലയിൽ കണമരുതു. കണത്തിന്നു തെക്കം വടക്കം വിശേഷമില്ല; സമയം ചെയ്തു നിരായുധക്കാരിൽ ആയുധക്കാർ കുറയും.

(അതിന്റെ ശേഷം ഗ്രാമങ്ങളുടെ വകഭേദങ്ങളെ തിരിച്ചു കല്പിച്ചു). മലയാളക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഗോകൎണ്ണം, തൃശ്ശിവപേരൂർ, തിരുനാവായി, തൃക്കാരിയൂർ, തൃക്കണ്ണാപുരത്തു, തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു, ഇരിങ്ങാണിക്കുട്, ഐരാണിക്കുളത്ത്, വെള്ളൂപ്പനാട്ടിൽ മണ്ഡലത്തിൽ, അങ്ങിക്കൽ, ഇങ്ങിനെ ൧൦ സ്ഥാനത്തിന്നകത്തു സമയം[1]. സോമാഹുതി ൧൧ ഗ്രാമത്തിന്നുണ്ടു (ചോവരം, പെരുമാനം, ഇരിങ്ങാണിക്കുട്, ആലത്തൂർ, മൂഷികകുളം, ഉളിയന്നൂർ[2], ചെങ്ങനോട്ടു, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, കരിക്കാട്ടു, പൈയനൂർ: ഇവൎക്ക് സോമാഹുതി ഉള്ളു). ഇതിൽ സോമാഹുതിക്ക് മുമ്പു: പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, കരിക്കാട്ടു, ആലത്തൂർ, പെരുമാനം, ചോവരം, ഇരിങ്ങാണിക്കുട് ഇത് ആറും ഒരുപോലെ സമ്മതം. മറേറ വക ഭേദങ്ങളിൽ ഊരിലേ പരിഷെക്ക് മുഖ്യത. ദേശത്തിലുള്ളവൎക്ക് യജനം അദ്ധ്യാപന

1) ൧൦ സ്ഥലത്തിന്നുണ്ടു സമയങ്ങൾ. 2) ഇരിയന്നൂർ?

വും ഓത്തും ഭിക്ഷയും ദാനവും പ്രതിഗ്രഹവും എന്ന
ഷൾകൎമ്മങ്ങളെ കല്പിച്ചു; ഇതുള്ള ആളുകൾക്ക് ൩൨
ആചാൎയ്യസ്ഥാനമുണ്ടു. അവൎക്ക് അമ്പലസംബന്ധ
വും കേരളത്തിൽ പിതൃകൎമ്മത്തിന്നു മുമ്പും ദേശികൾ
എന്നു പേരും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. പിന്നെ സഭയി
ലുള്ളവൎക്ക് കന്യാകുമാരി ഗോകൎണ്ണത്തിന്റെ ഇടയിൽ
പ്രധാനക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പാട്ടവും, സമുദായവും, ശാ
ന്തിയും[1], അരങ്ങും, അടുക്കളയും അമ്പലപ്പടി ഊരാ
യ്മയും ഇത് ആറു പ്രാധാന്യം. (പെരിയനമ്പിസ്ഥാ
നവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു). [അറുപത്തുനാലിന്റെ
വിധികൎത്തൃത്വത്തിന്നു ൨ ആളെ കല്പിച്ചു. പെരി
ഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമത്തിൽ പുളിയമ്പടപ്പുഗൃഹത്തിങ്കൽ
ഓരാളെ ൬൪ലിന്നും പ്രഭുവെന്നും നായകൻ എന്നും
പേരും ഇട്ടു, ൬൪ലിലും അടക്കവും ഒതുക്കവും കല്പി
ച്ചു കൊടുത്തു. പിന്നെ ൬൪ലിന്നും കല്പിച്ചു നി
ലെക്കം നിഷ്ഠക്കം തങ്ങളിൽ വിവാദം ഉണ്ടായാൽ
വിവാദം തീൎത്തു നടത്തുവാൻ ആലത്തൂർ ഗ്രാമത്തി
ങ്കൽ ഓരാളെ കല്പിച്ചു, ആഴവാഞ്ചേരി സാമ്രാജ്യം
കല്പിച്ചു, സാമ്രാക്കൾ[2] എന്ന പേരുമിട്ടു, ബ്രാഹ്മ
ണൎക്ക വിധികൎത്താവെന്നും കല്പിച്ചു. ഇവർ ഇരുവ
രും കേരളത്തിങ്കൽ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാർ]. ശേഷം
അവരവർ അവിടവിടെ വിശേഷിച്ചു പറയുന്നു, ഒന്നു
പോലെ നടപ്പില്ല. മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കുറുമ്പനാ
ട്ടു ൩൨ ഗ്രാമത്തിലും ഏറ കാണുന്നു. (൩൨ ദേശത്തുള്ള
വൎക്ക ഏറ ആകുന്നതു). [കുറുമ്പനാട്ടു ൩൨ ഗ്രാമവും
൧൦ ദേശവും കൂടി ഒന്നായി, കുളമ്പടിയും, രാമനല്ലൂർ,

1) മേൽശാന്തിസ്ഥാനം. 2) തമ്പുരാക്കൾ.

കാരശ്ശേരി, ചാത്തമംഗലം, ഇത്തു ഒന്നായി; ഒഴിയടി[1], ഉഴുതമണ്ണൂർ, തലപെരുമണ്, ഇത്തു ഒന്നു; കുഴക്കോട്ടു, നെല്ലിക്കോട്ടു, ചാലപ്പുറം, ചാത്തനെല്ലൂർ, ചെറുമണ്ണൂർ, പറപ്പൂർ, ചെറുമാംപുറം[2], ഇത്തു ഒന്നായി.]

൯. കൃഷ്ണരായരുടെയും ചേരമാൻ പെരുമാളുടെയും കഥ.

ഇങ്ങിനെ ൬൪ ഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും കൂടി സ്വല്പകാലം രക്ഷിച്ചു വന്നതിന്റെ ശേഷം ൬൪ ഗ്രാമവും കൂടി യോഗം തികഞ്ഞു തൃക്കാരിയൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ (തിരുനാവായി മണപ്പുറത്ത് കൂടി തല തികഞ്ഞു) അടിയന്തരസഭയിങ്കന്നു നിരൂപിച്ചു, "(ഈവണ്ണം കല്പിച്ചാൽ മതി അല്ല നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ ഇല്ലാതെ പോം ബ്രാഹ്മണർ നാടു പുറപ്പെട്ടു പോകേണ്ടി വരും) ഒരു രാജാവ് വേണം" എന്നു കല്പിച്ചു. ഐകമത്യപ്പെട്ടു പരദേശത്തു ചെന്നു (ആനകുണ്ടി) കൃഷ്ണരായരുമായി കണ്ടു പന്തീരാണ്ടു ൧൨ ആണ്ടു കേരളം പരിപാലിപ്പാൻ ഒരുത്തരെ അയക്കേണം എന്ന അവധി പറഞ്ഞു (പല സമയവും സത്യവും ചെയ്തു), ഒരു പന്തീരാണ്ടു വാഴുവാൻ (ആദിരാജാപെരുമാളെയും പിന്നെ പാണ്ടിപ്പെരുമാളെയും കല്പിച്ചു അയക്കയും ചെയ്തു. അവരുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞ ശേഷം ക്ഷത്രിയനായ) ചേരമാൻ പെരുമാളെ കല്പിച്ചു നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങിനെ ചേരമാൻ പെരുമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ വാസുദേവമറ്റാഭട്ടതിരിയെ ശകുനം കണ്ടു നട കൂടി കൊണ്ടു പോന്നു തൃക്കാരിയൂർ

1) ഒഴായടി. 2) ചെറുമണപ്പുറം.

പൊന്മാടത്തിങ്കീഴ് അടിയന്തരം ഇരുന്നു. ൩൬ ഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ കേരളരാജ്യം ൧൬൦ കാതം അടക്കി വാഴ്വാന്തക്കവണ്ണം ആനായതീട്ടു കൊട്ടരത്തു, ഏക ച്ഛത്രാധിപതിയായി അവരോധിച്ചുകൊൾവാന്തക്കവണ്ണം പൂവും നീരും കൊടുത്തു. ചേരമാൻ പെരുമാൾ കേരളരാജ്യം ൧൬൦ കാതം നീർ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. അന്നു കലി: സ്വർഗ്ഗസന്ദേഹപ്രാപ്യം (ക്രിസ്താബ്ദം ൪൨൮).

അതിന്റെ ശേഷം ചേരമാൻ പെരുമാൾ ആകട്ടെ ൧൬൦ കാതം നാട്ടു നടന്നു നോക്കി കണ്ടേടത്തു (തൃക്കാരിയൂരും തിരുനാവായി മണപ്പുറവും) വളർഭട്ടത്തു കോട്ട(യും ഈ മൂന്നു ദേശവും) സത്യഭൂമി എന്നു കല്പിച്ചു, വളർഭട്ടത്തു[1] കോട്ടയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു ചേരമാൻകോട്ടയും തീർത്തു. (പിന്നെ ൧൨ അഴിമുഖവും നോക്കി കണ്ടേടത്ത് തിരുവഞ്ചാഴിമുഖം പ്രധാനം എന്നു കണ്ടു തിരുവഞ്ചിക്കുളം എന്ന ക്ഷേത്രവും തീർത്തു. പലപെരുമാക്കന്മാരും അടിയന്തരമായിരുന്ന മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ചേരമാൻ പെരുമാളും ബ്രാഹ്മണരുമായി അടിയന്തരം ഇരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ൧൨ ആണ്ടു വഴിപോലെ പരിപാലിച്ച ശേഷം പെരുമാളുടെ ഗുണാധിക്യം വളര കാണ്കകൊണ്ടു: "൧൨ ആണ്ടു വാഴ്വാന്തക്കവണ്ണം അവധി പറഞ്ഞിട്ടല്ലോ കൃഷ്ണരായർ ചേരമാൻ പെരുമാളെ കല്പിച്ചതു പ്രമാണം അല്ല" എന്നു ബ്രാഹ്മണർ കല്പിച്ചു പിന്നെയും ൧൨ ആണ്ടു നാട്ടു പരിപാലിപ്പാൻ ചേരമാൻ പെരുമാളെ തന്നേ കല്പിക്കയും ചെയ്തു). ചേരമാൻകോട്ടയിൽ

1) — ട്ടണത്തു.

രാജലക്ഷ്മിയും വീൎയ്യലക്ഷ്മിയും ഏററ പ്രകാശിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടു അവിടെ തന്നെ എഴുന്നെള്ളി ഒരു കട്ടിലയും നാട്ടി ചേരമാൻ കട്ടിലെക്കകത്തു പല അടുക്കം ആചാരവും കല്പിച്ചു, പരദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടു പോന്ന രാജസ്ത്രീയെ ബ്രാഹ്മണനെക്കൊണ്ടു വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. അതിലുണ്ടാകുന്ന സന്തതി ക്ഷത്രിയൻ എന്നും കല്പിച്ചു. (ഈ കേരളത്തിൽ നല്ല സൂൎയ്യക്ഷത്രിയരെ വേണം എന്നു ബ്രാഹ്മണരും വെച്ചു വസ്തു തിരിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ആ ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയെ മൂഷികരാജ്യത്തിങ്കൽ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ വാണ ചിത്രകൂടത്തിന്റെ സമീപത്ത് ഒരു കോയിലകം തീൎത്തു അവിടെ തന്നെ ഇരുത്തി). (അതിൽ ൨ പുരുഷന്മാരുണ്ടായി, ജ്യേഷ്ഠനെ ചിത്രകൂടത്തിങ്കലും അനുജനെ തുളുനാട്ടിലും കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ചേരമാൻപെരുമാൾ ചേരമാൻകോട്ടയിൽ വാഴുന്ന കാലത്തു ഉത്തരഭൂമിയിങ്കൽ (മാലിനി എന്ന) ഒരു നദീതീരത്തിൽ ഇരിവർ വെള്ളാളസ്ത്രീകളും ഒരു രാജസ്ത്രീയും കൂടി നീരാട്ടത്തിന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം, പുഷ്പത്തിൻ സുഗന്ധം കേട്ട് പുഷ്പം പറിപ്പാൻ മൂവരും തോണിയിൽ കയറീട്ടു തോണിയുടെ തലതെററി സമുദ്രത്തിങ്കലകപ്പെട്ട് ഏഴിമലയുടെ താഴ വന്നടുക്കയും ചെയ്തു. അവർ മൂവരും തോണിയിന്നു ഇറങ്ങി മലയുടെ മുകളിൽ കരയേറി നില്ക്കയും[1] ചെയ്തു. ആ വൎത്തമാനം ചേരമാൻ പെരുമാൾ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ കൂട്ടി കൊണ്ടു വരുവാൻ അരുളിചെയ്തു പരവതാനിക്കോട്ടിൽ ഒരു വിളക്കും പലർ

1) ഇരിക്കയും.

യും വെച്ചു പൊന്നിന്തളികയിൽ അരിയുമിട്ടു നില്ക്കു
മ്പോൾ മൂവരും ചേരമാൻ കോട്ടയുടെ അകത്തു
കടന്നു. അതിൽ ഒരു സ്ത്രീ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തി
ന്നു നേരിട്ട്[1] ചെന്നു ഒരു കാൽ എടുത്തു വെപ്പാൻ
ഭാവിച്ചു പരവതാനിക്കോട്ടിൽ കരേറാതെ തമ്പുരാൻ
എഴുന്നെള്ളിയതിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കയും
ചെയ്തു. മറെറ സ്ത്രീ തമ്പുരാൻ എഴുന്നെള്ളി നിന്നതി
ന്നു നേർപെടാതെ ചുഴന്നു തമ്പുരാന്റെ ഇടത്തുഭാഗ
ത്തു ചെന്നുനിന്നു. മൂന്നാമത്തു രാജസ്ത്രീ തമ്പുരാന്റെ
നേരെ വന്നു ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ കരേറി വഴി
പോലെ വന്ദിച്ചിരിക്കയും ചെയ്തു. അതു കണ്ടു പെ
രുമാൾ പൊന്തളികയിൽ അരിവാരി മൂന്നു വട്ടം തൃ
കൈ കൊണ്ടു ചാൎത്തി, ഇവളിലുണ്ടാകുന്ന സന്തതി
എഴിഭൂപൻ എന്നരുളിച്ചെയ്തു. അവൎക്കിരാജ്യത്തി
ന്നവകാശം എന്നും കല്പിച്ചു (തമ്പുരാട്ടിക്ക് എഴുന്നെ
ള്ളി ഇരിപ്പാൻ എഴിമലയുടെ താഴെ എഴോത്തു കോ
യിലകവും പണി തീൎത്തു). നേരിട്ടു വന്നതു നേൎപ്പട്ട
സ്വരൂപം, ചുഴന്നതു ചുഴലിസ്വരൂപം. (പിന്നെ
മലയാളത്തിൽ പല അഴിമുഖത്തുനിന്നും കച്ചോടം
ചെയ്യേണം എന്നു കല്പിച്ചു പല വൎത്തകന്മാരെയും
ചോനകരെയും വരുത്തി ഇരുത്തി. പെരുമാൾ ജനി
ച്ചുണ്ടായ ഭൂമി ആൎയ്യപുരത്തു വേളാപുരം എന്ന ന
ഗരത്തിങ്കന്നു ഒരു ചോനകനെയും ചോനകസ്ത്രീയെ
യും വരുത്തി ആൎയ്യപ്പടിക്കൽ ഇരുത്തി. ഇവരെ ഇ
രുത്തേണ്ടും നല്ല പ്രദേശം നാട്ടിന്നു ഒരു കണ്ണാക
കൊണ്ടു കണ്ണനൂർ എന്നും വേളാപുരം എന്നും പെ

1) — ൎപെട്ടു.

രുമിട്ട ചോനകനെ അഴിരാജാവെന്നും സ്ത്രീയെ ഉമ്മ എന്നും കല്പിച്ച അരിയും ഇട്ടിരുത്തുകയും ചെയ്തു). ശേഷം പെരുമാളുടെ ഗുണാധിക്യം ഏറ്റ കാണ്കകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൎക്ക ചേരമാൻ പെരുമാളെ പിരിഞ്ഞു കൂട എന്നു കല്പിച്ചു.

അങ്ങിനെ ചേരമാൻ എന്ന രാജാവു ൨൦൧കാലം വാണതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നതുമില്ല ചേരമാൻ പെരുമാളെ കണ്ടതുമില്ല എന്നു കല്പിച്ചു, കൃഷ്ണരായർ മലയാളം അടക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം പട കൂട്ടുകയല്ലോ ചെയ്തതു.

[ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ ചോഴമണ്ഡലത്തിങ്കൽ ചെന്നു ചേരമാൻ എന്ന രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു പട്ടാഭിഷേകം ചെയ്തു. ൧൨ ആണ്ടു നാടു രക്ഷിച്ച ശേഷം കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം വദ്ധിക്കകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണരും അവിടെ പെട്ട പ്രജകളും രണ്ടു പക്ഷമായി വിവാദിച്ചു, ചേരമാൻപെരുമാളുടെ ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടു ശ്രീപരശുരാമൻ അരുളിച്ചെയ്ത മൎയ്യാദയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, പിന്നെയും ചേരമാൻ പെരുമാൾ തന്നേ കേരളം രക്ഷിപ്പാന്തക്കവണ്ണം അനുവദിക്കയും ചെയ്തു. പരശുരാമമൎയ്യാദയെ ഉപേക്ഷിക്കകൊണ്ടു ൩൨ ഗ്രാമവും ഒന്നിച്ചു കൂടാതെ പോകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ചേരമാൻപെരുമാൾ രക്ഷിക്കും കാലം പാണ്ടിരാജാവായിരിക്കും രായർ ഒപ്പം (?) രക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന മലയാളം ചോഴമണ്ഡലരാജാവു അടക്കുക എന്നും വെച്ചാൽ കേരളം പാതി ഇങ്ങടക്കേണം എന്നും കല്പിച്ചു, ആനമല കയറി കാനത്തിൽ കിഴിഞ്ഞു കോട്ട ഇട്ടുറപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അപ്രകാ

രം ചേരമാൻപെരുമാൾ കേട്ട ശേഷം കേരളത്തിലു
ള്ള തന്റെ ചേവകന്മാരെ എല്ലാവരെയും അതിൽ
പ്രധാനപ്പെട്ട പടനായകന്മാരെയും തൃക്കടമതിലക
ത്തു വരുത്തി, യോഗം തികെച്ചു, തരൂർനാട്ടിൽ എ
ഴുന്നെള്ളി രായരുടെ കോട്ട കളയേണം എന്നു കല്പി
ച്ചു, പലപ്രകാരം പ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടും രായരുടെ
കോട്ട കളവാൻ സംഗതി വന്നതുമില്ല; ചേരമാൻ
പെരുമാൾ ക്ലേശിപ്പൂതും ചെയ്തു.]

അനന്തരം ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും തൃക്കാരി
യൂർ പൊന്മാടത്തിങ്കീഴിൽ [ശ്രീനാവാക്ഷേത്രത്തിൽ]
അടിയന്തരസഭയിന്നു നിരൂപിച്ചു ഏറനാട്ടിലുള്ള പു
രുഷാരത്തെ എത്തിച്ചു, (പടയിൽ ജയിപ്പാന്തക്കവ
ണ്ണമുള്ള ഈശ്വരസേവകളും ചെയ്യിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു),
ദിഗ്വിജയം ഉണ്ടായിട്ടാരുള്ളു എന്നു അന്വേഷിച്ചു
ശേഷം (ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയുടെ മകനായ കരിപ്പത്തു കോ
വിലകത്തു ഉദയവർമ്മൻ എന്ന തമ്പുരാന്നു ദിഗ്ജയം
ഉണ്ടെന്നു കണ്ടു), പൂന്തുറയിൽ മാനിച്ചൻ എന്നും
വിക്കിരൻ[1] എന്നും ഇരിവർ ഏറാടിമാർ[2] അവരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നാൽ പട ജയിക്കും എന്നു കണ്ടു,
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോരുവാൻ ആര്യബ്രാഹ്മണരുടെ കൈ
യിൽ അടയാളം എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു. അ
വർ പൂന്തുറയിൽ ചെന്നു അന്വേഷിച്ചാറെ എഴുത്തു
പള്ളിയിൽ എന്നു കേട്ടു അവിടെ ചെന്നു കണ്ടു, ഇ
വർ ഏറാടിമാരെയും എഴുതിക്കും എഴുത്തച്ഛൻ
തൊട്ടുവക്കളത്തു[3] ഉണ്ണിക്കൊമാരനമ്പിയാരെയും കണ്ടു
എഴുതിവിട്ട അടയാളവും കൊടുത്തു അവസ്ഥയും

1) വിക്രമൻ. 2) രണ്ടു ഏറാടിക്കിടാങ്ങൾ. 3) — വിക്കളത്തു.

പറഞ്ഞു. അതു: എല്ലാവരും കൂടി പോരുമ്പോൾ വെഞ്ചാലപ്പുറമ്പത്തു പേരാലനടക്കാവിൽ കാഞ്ഞിരത്തിൻ ചുവട്ടിൽ കുടയും മലൎത്തി വെച്ചു കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആഴവാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളും അവിടത്തേ ദിശപാരനമ്പൂതിരിയും[1] കണ്ടു നമസ്കരിച്ചാറെ, അവരോടു ചോദിച്ചു തമ്പ്രാക്കൾ: "നിങ്ങൾ എവിടെ പോകുന്നു" എന്നു കേട്ടവാറെ എഴുത്തച്ഛൻ: "അടിയങ്ങൾ തൃക്കാരയൂർ അടിയന്തരസഭയിന്നു അയച്ച ആൎയ്യബ്രാഹ്മണരോടു കൂടി അവിടേക്കു വിടകൊള്ളുന്നു". എന്നതു കേട്ടു തമ്പ്രാക്കളും: "ഞങ്ങളും അവിടേക്കു തന്നേ പുറപ്പെട്ടു" എന്നു പറഞ്ഞു ദണ്ഡനമസ്കാരം ചെയ്തപ്പോൾ പ്രസാദിച്ചു: "(നിങ്ങൾക്കു മേലാൽ നന്മ വരുവൃതാക) നിങ്ങൾ പോകുന്ന കാൎയ്യം സാധിപ്പിച്ചു തരുന്നുണ്ടു" എന്നു സമയം ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോകുന്ന വഴിക്കു ൭ പശുക്കൾ ചത്തു കിടക്കുന്നു. അതിൽ ഒരു പശുവിന്റെ അണയത്തു (൧൨) കഴുക്കൾ ഇരുന്നിരുന്നു, മറ്റൊന്നിനെയും തൊട്ടതില്ല. തമ്പ്രാക്കൾ ആയതു കണ്ടാറെ: "ഹേ കഴുക്കളേ ൭ പശു ചത്തു കിടക്കുന്നതിൽ ആറിനെയും നിങ്ങൾ തൊടാതെ ഇരിപ്പാൻ എന്തൊരു സംഗതി ആകുന്നു" എന്നു ചോദിച്ചാറെ, ഒരു മുടകാലൻ പൂവൻകഴുവു ചിറകു തട്ടിക്കുടഞ്ഞു ഒരു തൂവൽ (കൊത്തി) എടുത്തു കൊടുത്തു. അതു കൈയിൽ എടുത്തു ഈ പശുക്കളെ നോക്കിയാറെ അവററിൽ ഒന്നിം മാത്രമേ പശുജന്മം പിറന്നിട്ടുള്ളൂ മറെറല്ലാം ഓരോ മൃഗങ്ങളെ ജന്മമായി കണ്ടു; ഇരിവർ ഏറാടിമാരെ

1) ? ശിഷ്യകളും.

യും (നമ്പിയാരെയും) മനുഷ്യജന്മമാക്കീട്ടുണ്ടു. ആ ത്തു
വൽ തമ്പ്രാക്കൾ നമ്പ്യാരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു അ
തിൻെറ ഉപദേശവും തിരിച്ചു കൊടുത്തു. ഏറാടി
മാരും നമ്പിയാരും തമ്പ്രാക്കളുടെ കാക്കൽ നമസ്കരി
ച്ചു അനുഗ്രഹവും വാങ്ങി. (അതു ഹേതുവായിട്ടു ഇ
ന്നും ആഴവാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളെ കണ്ടാൽ കുന്നല
കോനാതിരിരാജാവു തൃക്കൈ കൂപ്പേണം). അവിടെ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു തൃക്കാരിയൂർ അടിയന്തരസഭയിൽ
ചെന്നു വന്ദിച്ചു "(ഞങ്ങളെ) ചൊല്ലി വിട്ട കാൎയ്യം
എന്തു" എന്നു ബ്രാഹ്മണരോടും ചേരമാൻപെരുമാ
ളോടും ചോദിച്ചാറെ: "ആനകുണ്ടി കൃഷ്ണരായർ മല
യാളം അടക്കുവാൻ സന്നാഹത്തോടും കൂടി പടെക്കു
വന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്നു ഏ നാട്ടിലുള്ള പുരുഷാര
ത്തെയും എത്തിച്ചു പാൎപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവരുമായി
ഒക്കത്തക്ക ചെന്നു പട ജയിച്ചു പോരേണം" എന്ന
രുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ, അങ്ങിനെ തന്നേ എന്നു സമ്മ
തിച്ചു സഭയും വന്ദിച്ചു പോന്നു. [ചേരമാൻപെരു
മാൾ ഭഗവാനെ സേവിച്ചിരിക്കും കാലം അക്വംശ
ത്തിങ്കൽ ജനിച്ച സാമന്തരിൽ പൂന്തുറ എന്നഭിമാന
വീരന്മാരായ സാമന്തർ ഇരിവരും കൂടി രാമേശ്വരത്തു
ചെന്നു സേതുസ്നാനവും ചെയ്തു കാശിക്കു പോകുന്ന
വഴിയിൽ ശ്രീനാവാക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ ചെന്നു. അവി
ടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തോലൻ എന്നു പ്രസിദ്ധനായി
പെരുമാളുടെ ഇഷ്ടമന്ത്രിയായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണർ
വഴിപോക്കരായി വന്ന സാമന്തരോടു ഓരോ വിശേ
ഷങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൻെറ ഇടയിൽ, രായർ
മലയാളം അടക്കുവാൻ കോട്ടയിട്ട പ്രകാരവും ചേര

മാൻപെരുമാൾ യുദ്ധത്തിൽ മടങ്ങിയ പ്രകാരവും പറഞ്ഞപ്പോൾ മാനവിക്രമൻെറ സത്യംകൊണ്ടും ശീലത്വംകൊണ്ടും വളരെ പ്രസാദിച്ചു. പിന്നെ ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും വെള്ളത്തിൽ ഏറിയതിൻെറ ശേഷം രായരോടു ജയിപ്പാൻ പോകുന്ന പ്രകാരം കല്പിക്കകൊണ്ടു അവരോടു പറഞ്ഞാറെ, സാമന്തർ ഇരിവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു: "ഞങ്ങളെ കൂടെ അയച്ചാൽ യുദ്ധം ചെയ്തു രായരുടെ കോട്ട ഇളക്കാം" എന്നു ബ്രാഹ്മണരോടു പറകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം പെരുമാളെയും ഉണൎത്തിച്ചതിൻെറ ശേഷം ഇരിവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു ബഹുമാനിച്ചിരുത്തി, പല ദിവസവും അന്യോന്യവിശ്വാസത്തിന്നായ്ക്കൊണ്ടും ബുദ്ധിശക്തികളും പരാക്രമങ്ങളും പരീക്ഷിച്ചേടത്തു സാമന്തർ യുദ്ധകൌശലത്തിങ്കൽ ശക്തന്മാർ എന്നറിഞ്ഞിട്ടു കാലതാമസം കൂടാതെ പുരുഷാരത്തെ വരുത്തി യോഗം തികച്ചു കൂട്ടി, പെരുമാളും തൻെറ പടനായകന്മാർ ൧൨൦ പേരും അവരോടു കൂടി ഒമ്പതുനൂറായിരം ചേകവരും കാൎയ്യമായിരിക്കുന്ന ഈ ശരീരം അനിത്യം എന്നുറച്ചു, സാമന്തരോടും കൂടി കണക്ക എഴുതുവാൻ തക്കവണ്ണം കീഴൂർ ഉണ്ണിക്കുമാരമേനോനെയും വരക്കൽ ഉറവിങ്കൽ പാറശങ്കരനമ്പിയെയും കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു. പടെക്ക പോകുന്ന വഴിക്കൽ രാത്രിയിൽ പടയാളികൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തു സാമന്തർ ചെന്നു പുരുഷാരം ൩ പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു, കഴവിൻെറ തുവൽ കൈയിൽ വെച്ചു മനുഷ്യജന്മം പിറന്നിട്ടുള്ളവൎക്കും വെള്ളികൊണ്ടു ഓരോ അടയാളമിട്ടു നോക്കിയാറെ ൧൦൦൦൦ നായർ മ

നുഷ്യജന്മം പിറന്നവരുണ്ടായിരുന്നു; (൩൦൦൦൦ ദേവജന്മം പിറന്നിട്ടും ശേഷമുള്ള പുരുഷാരം അസുരജന്മമാൎക്കുണ്ടു). ൧൦൦൦൦ നായൎക്ക മോതിരം ഇട്ടുവിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു. [ഉറക്കത്തു ശൂരന്മാരായിരിക്കുന്നവരെ ലക്ഷണങ്ങൾ കൊണ്ടറിഞ്ഞു അവരുടെ ആയുധങ്ങളിൽ ഗോപി കൊണ്ടും ചന്ദനം കൊണ്ടും അടയാളം ഇട്ടു, ആരും ഗ്രഹിയാതെ കണ്ടു യഥാസ്ഥാനമായിരിപ്പുതും ചെയ്തു]. ഈ ൧൦൦൦൦ നായരും നമ്പിയാരും കൂടി വലത്തേ കോണിൽ പട ഏററു, പെരുമാളുടെ കാൎയ്യക്കാരിൽ പടമലനായർ ഒഴികെ ഉള്ള കാൎയ്യക്കാരന്മാർ ൧൧ പേരും കൂടി ഇടത്തു കോണിൽ പട ഏററു. ഇടത്തു കോൺ പട ഒഴിച്ചു പോന്നു. വലത്തേ കോണിന്നു പട നടന്നു മലയാളം വിട്ടു, പരദേശത്തു ചെന്നു പോൎക്കളം ഉറപ്പിച്ചു, മാററാനെ മടക്കി പൊരുതു ജയിച്ചു പോന്നിരിക്കുന്നു. [സാമന്തർ വില്ലും ശരങ്ങളും (തോക്കും തിരിയും) കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ൩൦൦൦൦ നായരെ മുമ്പിൽ നടത്തി, അവരുടെ പിന്നിൽ ൧൮ ആയുധങ്ങളിലും അഭ്യസിച്ചു മേൽകിരിയത്തിൽ ഒരുമയും ശൂരതയും നാൎയ്യസ്ഥാനവും ഏറി ഇരിക്കുന്ന ൧൦൦൦൦ നായരെയും നടത്തിച്ചു, ൩൨ പടനായകന്മാരോടും കൂട ചെന്നു രായരുടെ കോട്ടെക്കു പുറത്തു ചെന്നു വെച്ചിരിക്കുന്ന പാളയത്തിൽ കടന്നു. അന്നു പകൽ മുഴുവൻ യുദ്ധം ചെയ്തു, വളരെ ആനകൾക്കും കുതിരകൾക്കും കാലാൾക്കും തട്ടുകേടും വരുത്തി, പാളയം ഒഴിപ്പിച്ചു കോട്ടയുടെ ഉള്ളിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു. രാത്രിയിൽ മാനവിക്രമന്മാർ കൂടി വിചാരിച്ചു, കോട്ടയുടെ

വടക്കേ വാതില്ക്കൽ ൨൦൦൦൦ നായരെ പാതിയാക്കി നിൎത്തി, ശേഷമുള്ളവരെ ൩ ഭാഗത്തും നിൎത്തി ഉറപ്പിച്ചു, ൧൰ ദിവസം രാപ്പകൽ യുദ്ധം ചെയ്തു, രായരെ ഒഴിപ്പിച്ചു കോട്ടപിടിക്കയും ചെയ്തു]. അന്നു പെരുമാൾ എല്ലാവൎക്കും വേണ്ട സമ്മാനങ്ങളെ കൊടുത്തു, പുരുഷാരത്തെയും പിരിച്ചു, [സാമന്തരിൽ ജ്യേഷ്ഠനെ തിരുമടിയിൽ ഇരുത്തി, വീരശൃംഖല വലത്തേ കാല്ക്കും ഇടീപ്പൂതും ചെയ്തു. ൨൦൦൦൦ നായൎക്ക കേരളത്തിൽ അത്യന്തം തെളിഞ്ഞ നാട്ടിൽ ഇരിപ്പാന്തക്കവണ്ണം കല്പിച്ചു, പോലനാട്ടിൽ ഇരിക്കേണം എന്നു മന്ത്രികൾ പറഞ്ഞിട്ടു അവിടെ ഉള്ള പ്രജകളെ അവിടുന്നു വാങ്ങിച്ചു, നാട്ടിലുള്ള നഗരങ്ങളെ ഒഴിപ്പിച്ചു, അവർ കെട്ടുന്നതും മാററി ഒരു കൂട്ടത്തെ എടക്കഴിനാട്ടുതറയിൽ ഇരുത്തി, അട്ടത്തിൽ ഉള്ള നായരെ ഇരിങ്ങാടിക്കോട്ടും തെരിഞ്ഞ നായരിൽ പ്രധാനന്മാരെ കോഴിക്കോട്ടുദേശത്തും ആക്കി ഇരുത്തിയ പ്രകാരവും മന്ത്രികൾ പെരുമാളെ ഉണൎത്തിക്കയും ചെയ്തു. മാനവിക്രമന്മാരെ തിരുമുമ്പിൽ വരുത്തി: നിങ്ങൾ ഇരിവരെയും അനന്തരവരാക്കി വാഴ്ച ഇവിടെ തന്നേ ഇരുത്തേണം എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നരുളിച്ചെയ്താറെ: ഞങ്ങൾ കാശിക്കു പോയി ഗംഗാസ്നാനവും ചെയ്തു കാവടിയും കൊണ്ടു രാമേശ്വരത്തു ചെന്നു ഇരിവരും ഇങ്ങു വന്നാൽ ചെയ്യുംവണ്ണം ചെയ്തു കൊള്ളുന്നതുമുണ്ടു. ഇതുവണ്ണം ഉണൎത്തിച്ചു കാശിക്കു പോവൂതും ചെയ്തു.]

---

൩൩. ശങ്കരാചാൎയ്യർ കല്പിച്ച കലക്രമവിവരം.

പടജയിച്ചിരിക്കും കാലം ശ്രീമഹാദേവന്റെ പുത്രനായി[1] എത്രയും പ്രസിദ്ധനായിട്ടു ഒരു ദിവ്യനുണ്ടായി; അതാർ പിന്നെ ശങ്കരാചാൎയ്യർ ആയതു. അതുണ്ടായതു ഏതുപ്രകാരം എന്നു കേട്ടുകൊൾ്ക: ഒരു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീക്കു (വൈധവ്യം ഭവിച്ചശേഷം) അടുക്കളെ ദോഷം ശങ്കിച്ചു നില്ക്കുംകാലം (അവളെ പുറന്നീക്കി വെച്ചു) ശ്രീ മഹാദേവൻ വന്നുല്പാദിക്കയും ചെയ്തു, (ഭഗവാന്റെ കാരുണ്യത്താൽ അവൾ്ക്കു പുത്രനായി വന്നവതരിച്ചു ശൃംഗേരി ശങ്കരാചാൎയ്യർ). ശങ്കരാചാൎയ്യർ വിദ്യ കുറഞ്ഞൊന്നു പഠിച്ചുകാലം തന്റെ അമ്മ മരിച്ചവാറെ ആ ഊഴത്തിൽ ക്രിയകൾ്ക്കു ബ്രാഹ്മണർ എത്താഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ ഗൃഹത്തിങ്കൽ ഹോമകുണ്ഡം ചമെച്ചു മേലേരികൂട്ടി അഗ്നിയെ ജ്വലിപ്പിച്ചു ശവം ഛേദിച്ചു ഹോമിച്ചു ദഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അനന്തരവർ ചെയ്യേണ്ടും ക്രിയകൾ ശൂദ്രനെകൊണ്ടു[2] ചെയ്യിപ്പിച്ചു. (അങ്ങിനെ താൻ ദഹിപ്പിക്കകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ കൂടാതെ ശൂദ്രനും ഒരു ക്രിയയില്ല ശൂദ്രൻ കൂടാതെ ബ്രാഹ്മണനും ഒരു ക്രിയയില്ല എന്നു കല്പിച്ചു). ശങ്കരാചാൎയ്യൎക്കു വിദ്യ അനേകം ഉണ്ടായവാറെ അവന്നു ശരി മററാരുമില്ല. ബ്രാഹ്മണരും നില്ക്കാതെ ആയി. സകല വിദ്യകളും ഗ്രഹിച്ചു പ്രസിദ്ധനായി സൎവ്വജ്ഞപീഠം ഏറി ഇരിക്കും കാലം (ഗോവിന്ദസന്ന്യാസിയുടെ നിയോഗത്താൽ) കേരളഭൂമിയിങ്കലേ അവസ്ഥ (൬൪൦൦൦) ഗ്രന്ഥമാക്കി ചമെച്ചു. ൬൪ ഗ്രാമത്തെയും വരുത്തി

1) അംശമായി. 2) ബ്രാഹ്മണക്കടുത്തവനെക്കൊണ്ടു.

അടക്കം ആചാരവും നീതിയും നിലയും കുലഭേദങ്ങളും മൎയ്യാദയും യഥാക്രമവും എച്ചിലും വീഴ്പം തീണ്ടലും കുളിയും കുഴിവരഞ്ഞു നീർകോരുവാനും കലം വരഞ്ഞു വെച്ചുണ്മാനും അവരവൎക്ക ഓരോരോ പ്രവൃത്തികളും ആചാരങ്ങളും ഭാഷകളും അതാതു കുലത്തിന്നു തക്കവണ്ണം കല്പിക്കയും ചെയ്തു. നാലുവൎണ്ണംകൊണ്ടു ൭൨ കുലം ആക്കി; അതുകൊണ്ടു ൩൨ കുലവൎണ്ണം എന്നും ൱ കുലം എന്നും കല്പിച്ചു.

അപ്പറയുന്ന കുലപ്പേരുകൾ വെവ്വേറെ കേട്ടുകൊൾ്ക. ബ്രാഹ്മണാദി നാലുവൎണ്ണമുള്ളതു തന്നേ അനേകം പേരുണ്ടു. ബ്രാഹ്മണരിൽ തന്നേ അനേകം പേരുണ്ടു: (ഓത്തന്മാർ, മന്ത്രവാദികൾ, സ്മാൎത്തന്മാർ, ശാസ്ത്രാംഗക്കാർ, ചിത്രകൎമ്മക്കാർ, ഗ്രന്ഥികൾ, ജ്യോതിഷക്കാർ[1], വ്യാകരണക്കാർ, ശാന്തിക്കാർ, ശാസ്ത്രികൾ, വേദാന്തികൾ, വൈദികന്മാർ, ഗൃഹസ്ഥന്മാർ, സന്ന്യാസികൾ). ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീകൾ അകത്തുനിന്നു പുറപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നവരാകകൊണ്ടു അന്തൎജ്ജനങ്ങൾ എന്നും അകത്തമ്മമാർ എന്നും പേരായി, ബ്രാഹ്മണരുടെ ബാലന്മാർ ഉണ്ണി എന്നും ബാലമാർ തങ്ങപ്പിള്ളമാർ എന്നും പറയുന്നു. ആൎയ്യാവൎത്തത്തിങ്കൽനിന്നു വന്ന ബ്രാഹ്മണർ നമ്പൂതിരിമാർ[2] എമ്പ്രാന്മാർ[3] എന്നും, അവരിൽ പ്രമാണികളെ തിരുമുൽപാടന്മാർ[4] എന്നും ഭട്ടതിരിപ്പാടു[5] എന്നും വന്ദനാൎത്ഥം പറയുന്നു. ഓരോ യാഗാദികൎമ്മങ്ങളെ ചെയ്കകൊണ്ടു സോമാതിരിമാർ,[6] അഗ്നി

---

1) — ഷാരികൾ. 2) നമ്പൂരിപ്പാടു. 3) എമ്പ്രാന്തിരി. 4) തിരുമുമ്പു. 5) പട്ടേരി. 6) ചോം—.

ഹോത്രികൾ[1] എന്നിങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്നു. പരദേശബ്രാഹ്മണർ ഭട്ടന്മാർ[2] തന്നേ; ഇവർ വൈദികന്മാർ.—നമ്പിടികൾ ഓത്തില്ലായ്കകൊണ്ടു മുക്കാൽ ബ്രാഹ്മണൻ; അതിൽ പ്രമാണി കക്കാട്ടുകാരണപ്പാട എന്ന നമ്പിടി. (ആയുധം എടുത്തു അകമ്പടി ചെയ്ക), പിതൃപൂജെക്കു ദൎഭയും സ്രുവവും ചമതക്കോലും വരുത്തിയ വെങ്ങനാട്ടിൽ നമ്പിടി ബ്രാഹ്മണസഭയിൽ ഒന്നിച്ചു ആവണപ്പലക ഇട്ടിരിക്കുന്ന പ്രഭു; ഇതിൽ താണതു കറുകനമ്പിടി. (നമ്പിടികൾ മരുമക്കത്തായം ഉണ്ടു).—പിന്നെ അന്തരാളത്തിൽ ഉള്ളവർ: അമ്പലവാസികൾ ശൂദ്രകരിൽനിന്നു കരേറിയവർ ബ്രാഹ്മണരിൽനിന്നു കിഴിഞ്ഞവർ. അതിൽ പൊതുവാന്മാർ രണ്ടുവകക്കാർ: അകപ്പൊതുവാൾ (ശിവബലിക്കു തിടമ്പു എഴുന്നെള്ളിക്ക, ദേവസ്വം ക്ഷേത്രം ദേവനെയും പരിപാലിച്ചു സൂക്ഷിക്ക, സോപാനം കഴുക). പുറപ്പൊതുവാൾ (വഴിപാടു വാങ്ങിക്കൊടുക്ക, ഇല വിറകു പാൽ തേൻ നെയ്യിത്യാദി ഒരുക്കുക). ഭഗവതിസേവയിൽ ശക്തിപൂജ ചെയ്യുന്നവൎക്കു പിടാരന്മാർ[3] എന്നും അടിയാന്മാർ[4] എന്നും ഓരോ പേരുണ്ടു. പുഷ്പകൻ നമ്പിയച്ചനും (ദേവന്നു പൂ കൊടുക്ക, മാലകെട്ടുക, ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവന്റെ ഭാൎയ്യെക്കു ബ്രാഹ്മണി എന്നു പേർ. ഗൃഹത്തെ പൂമഠം എന്നും പാദോദകം എന്നും, അവനെ പൂനമ്പി എന്നും ചൊല്ലുന്നു. ബ്രാഹ്മണികൾ വേളിച്ചടങ്ങുപാടുക തന്നേ ജീവിതം).—പിഷാരോടികൾ സന്ന്യാസിയുടെ ആചാ

1) അക്കിത്തിരി. 2) പട്ടർ. 3) പിഷാരകന്മാർ. 4) അടികൾ.

രവും ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ അടിച്ചു തളിയും മാലകെട്ടും കല്പിച്ചു.—കൈലാസവാസിയെ ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തിക്ക കല്പിച്ചു; അവൻെറ വംശലൊകിയ സ്ത്രീകഌ അടിച്ചുതളി പ്രധാനമാക്കി വാരിയത്തി എന്നു പേരും, വാരിജാതിക്കു ക്ഷത്രിയരുടെ പുലയും പുണ്യാഹവും പുഷ്പകൻെറ പ്രവൃത്തിയും കല്പിച്ചു. (ഇതിൽ പെററും പിറന്നും ഉണ്ടായവർ ഒക്കയും ആഴവാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളുടേയത്തു എന്നു പറയുന്നു).—ശ്ലാംഘ്യാരിൽ പുരുഷന്നു ചാക്യാർ എന്നും സ്ത്രീകഌ നങ്ങ്യാർ എന്നും പേർ; (ഈശ്വരകഥകളെ പ്രകടിച്ചു പറക, വ്യാകരണം നാടകംപുരാണങ്ങളും വായിക്ക, കൂത്താടുക, കൂത്തുപറയിക്ക). അവൎക്കു പല കൎമ്മങ്ങൾക്കായിട്ടും ചാന്നവർ എന്നു ഒരു കൂട്ടത്തെ കല്പിച്ചു; അവർ നമ്പിയാർ. (അതിൽ ഇളയതു ശൂദ്രൎക്കു ശ്രാദ്ധത്തിന്നു ചോറുവെപ്പിച്ചു വാങ്ങുക). മൂസ്സതു (ഊരിലേ പരിഷ തങ്ങന്മാർ): പരശുരാമദോഷം ഏല്ക്കുക കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണകൎമ്മം ഒന്നും ഇല്ല. ഇവരോടു കൂടുന്ന ചിലമ്പാണ്ടികൾ തിരുവനന്തപുരത്തു ഭഗവാൻെറ അടിയാർ.—ശാസ്താവിങ്കൽ കൂത്താടുവാൻ തീയാടിനമ്പി എന്നൊരു പരിഷയും കല്പിച്ചു. തൈയമ്പാടി എന്നൊരു ചാന്നപരിഷയും ഉണ്ടു; അവർ കളം എഴുതി ദൈവം പാടുന്നവർ. ഭദ്രകാളി അടിയാന്മാരുടെ പൂജ ഉള്ളേടത്തു കഴകപ്പൊഴുത്തിക്കായിട്ടു ചാന്നവർ എന്നു മാനാരി പുത്തില്ലം അങ്ങിനെ രണ്ടു കൂട്ടത്തെ കല്പിച്ചു; ഇവരും ഉണ്ണിത്തിരിമാരും[1] അമ്പലവാസികളിൽ കൂടിയവർ. മാരയാർ[2] അമ്പ

1) അകമ്പടി. 2) മാരാന്മാർ.

ലവാസികളിൽ കൂടുക ഇല്ല; അവർ വാദ്യപ്രയോഗക്കാർ[1] അസ്ഥികുറച്ചി;[2] ശവസംസ്കാരത്തിൽ പരിചാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു പരിയാരത്തവരിൽ ആകുന്നു. ഇവർ ഒക്ക നാലു വൎണ്ണത്തിൻ ഇടയിൽപെട്ട അന്തരാജാതികൾ.

ക്ഷത്രിയരിൽ സൂൎയ്യവംശവും സോമവംശവും രണ്ടു വകയിൽ മൂഷികക്ഷത്രിയനും മുടിക്ഷത്രിയനും സാമന്തരും ഉണ്ടു. (ഏറാടിയും നെടുങ്ങാടിയും വള്ളോടിയും അവരിൽ താണ പരിഷ എന്നും അടിയോടികൾ എന്നും പറയുന്നു.) മയൂരവൎമ്മൻ മലയാളം[3] വാണതിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായ രാജാക്കന്മാരുടെ നാമധേയാന്ത്യത്തിങ്കൽ ഒക്കെയും വൎമ്മൻ ശൎമ്മൻ എന്നുള്ള പേർ കൂട്ടുന്നു.)

വൈശ്യന്മാർ മലയാളത്തിലുണ്ടു എന്നും ഇല്ല എന്നും പറയുന്നു. (വയനാട്ടിലുണ്ടു.)

ബ്രാഹ്മണൎക്കു വേദശാസ്ത്രങ്ങളും യാഗാദികൎമ്മങ്ങളും ജപഹോമാദി ശാന്തികളും, ക്ഷത്രിയൎക്കു രാജത്വം രക്ഷാശിക്ഷപ്രജാപരിപാലനവും, വൈശ്യന്നു കൃഷി ഗോരക്ഷവാണിഭവും, ശൂദ്രന്നു പട നായാട്ടു മുന്നാഴിപ്പാടു കാവൽചങ്ങാതം. അതിൽ കിഴിഞ്ഞവൎക്കു താളിപിഴിഞ്ഞു കുളിപ്പിക്ക, തണ്ടെടുക്ക, ചുമടുകെട്ടുക, എള്ളിടുക, പൂഞ്ചോല മുക്കുക മററും കൂലിച്ചേകവും ഉണ്ടു.

ശൂദ്രജാതികൾ പലപ്രകാരവും പറയുന്നു. അതിൽ വെള്ളാളസ്വരൂപത്തിൻ പേരുകൾ: തങ്ങൾ എന്നും കൎമ്മൾ എന്നും കുറുപ്പെന്നും പണിക്കർ എ

1) കൊട്ടുമാരയാർ. 2) അസ്ഥിവാരി. 3) തൌലവം.

നും നായകൻ[1] എന്നും, അടിയോടി, നമ്പിയാർ, ചെല്ലട്ടന്മാർ, തലച്ചെണ്ണോർ[2] തലപ്പെണ്ണോർ[3] മേനോക്കി, മേനോൻ, അപ്പൻ എന്നും, അമ്മോന്മാർ[4] എന്നും ഓരോ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ ഓരോ പേർ പറയുന്നു. ഈ തറവാട്ടുകാർ ഒക്കെയും ൧൮ കിരിയത്തിൽ[5] ഉളവായുള്ളവരാകുന്നു. (൧. മുത്തുക്കിരിയം, ൨. ഇളങ്കിരിയം, ൩. അടുങ്കുടിക്കിരിയം, ൪. അമയങ്ങലത്തുകിരിയം, ൫. എടത്തുകുടിക്കിരിയം, ൬. നെല്ലളിക്കിരിയം, ൭. നീലഞ്ചേരിക്കിരിയം, ൮. ഇടിമക്കിരിയം, ൯. മമ്പാട്ടുകിരിയം, ൧൦. തിരുമംഗലത്തുകിരിയം, ൧൧. പുത്തൂർകിരിയം. ഇതിൽ കിഴിഞ്ഞുപോയ പരിഷകൾ ചാൎച്ചപരിഷകൾ. (നാലു വൎണ്ണത്തിൽ ചാൎന്നവർ ഉണ്ടു, സാമന്തൎക്കും ചാൎന്നവരുണ്ടു എന്നു പറകകൊണ്ടു അഞ്ചു എന്നും നാലെന്നും പറയുന്നു: അകത്തു ചാൎന്നവർ, പുറത്തു ചാൎന്നവർ, പരപ്പുവർ[6], പള്ളിച്ചേവകർ[7] മടവർ എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളവർ ക്ഷേത്രത്തിലും എടത്തിലും മടത്തിലും മാടത്തിലും കോയിലകത്തുംനിന്നു വേലചെയ്യേണ്ടും പരിഷകൾ. (അവർ ഉള്ളാളർ, ഉള്ളാട്ടിൽ നായർ, ഉള്ളകത്തുനായന്മാർ ഏറനാട്ടിലും മറ്റും കുളിച്ചേകവർ, പള്ളിച്ചാന്മാർ പണ്ടേ തളിയാതിരിമാരുടെ പള്ളിത്തണ്ട് എടുത്തവർ.)

അതിൽ കീഴ്പെട്ടുള്ള ജാതികൾ: വെളുത്തേടൻ[8] വണ്ണത്താൻ: അലക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു കൊടുക്ക, തിരുവു

---

1) നായർ. 2) — ച്ചന്മാർ. 3) — പ്പന്മാർ. 4) അമ്മാവൻ. 5) ഗൃഹത്തിൽ. 6) പ്രഭുസേവകർ. 7) പള്ളിച്ചാന്മാർ. 8) ഈരങ്കൊല്ലി.

ടാടഞെറികാ), വിളക്കത്തറവൻ (വാളിഞ്ചിയൻ: ക്ഷൌരംകഴിക്ക, ചിത്രകൎമ്മം), കുശവൻ (കുലാലൻ, കൊയപ്പൻ ആന്ത്രൂൻ: മങ്കലം നിൎമ്മിക്ക), ഊരാളി (കല്ലേരിനായർ, മനയാളികൾ, ഏരുമാൻ: മതിൽമാടുക, മച്ചുപടുക്ക, കുന്നടിക്ക, കുഴിത്തുൾക്ക, കുളങ്കിണറു കുഴിക്ക, കൂലികക്കുത്തുക), വട്ടക്കാട്ടവൻ (വാണിയൻ, ചതിയാരം, ചക്കാലവാണിയനും: എൾ ആട്ടി പിഴിക), എന്നിങ്ങിനെ ൧൮ ജാതിയും.— പിന്നെ കുടുമ്പർ (കടുപ്പട്ടർ: ചുമടുകെട്ടുക ഉപ്പും മീനും വില്ക്ക), കച്ചേരിനായർ (പീടികകെട്ടി വാണിഭം; അവനും വട്ടക്കാട്ടവനും ഒന്നു തന്നേ), നായികന്മാർ (കൂട്ടം കൊട്ടി കുറിക്ക), കൂട്ടാൻനായർ, കണ്ടത്തിൽനായർ (ക്ഷേത്രത്തിൽ അരികുത്തുക, പാത്രംതേക്ക, ഗോപുരം കാക്കുക.) ഇവർ ചാന്നപരിഷയിൽനിന്നു കിഴിഞ്ഞവർ, (അകത്തൂട്ടുപരിഷ).— കച്ചേരിചെട്ടിയാൻ. ഒഴികെ ന കച്ചോടക്കാർ: രാവാരി (യാവാരി, വ്യാപാരി കപ്പലോട്ടം പാണ്ടിശാലകെട്ടി വാണിഭം, ചരക്കുകൾ ഓട്ടക്കാൎക്ക കൊടുത്തും കൊണ്ടും കച്ചോടം), ചെട്ടി (പൊൻവാണിഭം, കമ്മട്ടത്തിൽ പണം അടിപ്പിച്ചാൽ പൊൻമാറുക, തുറമരക്കാരെ മക്കത്തുകപ്പൽ വെപ്പിക്ക, ഓട്ടവൊഴക്കവും കച്ചോടം കണക്കെഴുത്തും), ചോനകർ (ബൌദ്ധന്മാർ, അസുരവംശത്തിങ്കലുണ്ടായവർ: കച്ചോടം കപ്പലോട്ടം).— പിന്നെ ചീനർ, കുഞ്ചരാത്തിക്കാർ, പൌരവർ. ഇവർ ഓരോരു ദ്വീപികങ്കൽനിന്നു കപ്പലിൽ കൂടി വന്നു മലയാളത്തിൽ ഇരിപ്പുണ്ടു. (ഇതിൽ കൊങ്ങിണിയർ, ചെട്ടിപ്പുകുത്തി, നസ്രാണി, ഓത്താന്മാർ, പൌരൻ ഇ

ത്ര്യാദി ക്ഷത്രവംശം ഉണ്ടു). — പറിങ്കി, ലന്താ, പരിന്തിരീസ്സ്, ഇങ്കിരിസ്സ്, എന്നിങ്ങിനെ നാലു വട്ടത്തൊപ്പിക്കാർ (അതാതു ദ്വീപുകളിൽ കടന്നിരുന്നു കോട്ടയിട്ടുറപ്പിച്ചു, കച്ചോടം തുടങ്ങി ഇരിക്കുന്നു). — ചാലിയർ പരദേശത്തുനിന്നു വന്നു തെരു കെട്ടി നെയ്തു തുടങ്ങിയവർ (ചെട്ടിയാർ, ചേടർ). — ഈഴവരും, തീയരും[1] ഈഴം[2] എന്ന ദ്വീപിങ്കന്നു വന്നവർ (മരം കയററും ഈഴ്ച മൂച്ചിയും, കാച്ചം വാണിഭവും; അവരിൽ തണ്ടായ്മസ്ഥാനമുണ്ടു; കാവുതീയൻ: ക്ഷുരകൻ). അവരോടുകൂടെ മുകവർ (മുകയർ: പുഴയിൽ മീൻപിടിക്ക), മുക്കുവരും (കടവർ: വലകെട്ടി മീൻ പിടിക്ക, തോണി കടത്തുക, കെട്ടെടുക്ക) ഈഴത്തുനിന്നു വന്നവർ എന്നു പറയുന്നു. — കമ്മാളർ[3] ഐവർ[4] എന്നും നാല്പർ എന്നും പറയുന്നു. അതിൽ ബ്രാഹ്മണൻ ആചാരി (ആശാരി: മരം വെട്ടിക്കീറുക), ക്ഷത്രിയൻ തട്ടാൻ (പെരുന്തട്ടാൻ: ആഭരണവും വിഗ്രഹവും ഉണ്ടാക്കുക, ചോഴിത്തട്ടാൻ: കമ്മട്ടം പുക്കു പണമടിക്ക, പൊൻപണി, ചക്രകുത്തിയാക്കി കുത്തുപണി), വൈശ്യൻ മൂചാരി (മൂശാരി, ഓട്ടുപണി, പൂജാപാത്രങ്ങളും മററും വാൎത്തുണ്ടാക്കുക), ശൂദ്രൻ കൊല്ലൻ (പെരുങ്കൊല്ലൻ: ഇരിമ്പുപണി), ചെമ്പുകൊട്ടി (ചെമ്പോട്ടി: ചെമ്പുപണി.) കമ്മാളരിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു കിഴിഞ്ഞു പോയവർ: നാലു കൊല്ലർ; അതിൽ തീക്കൊല്ലൻ, കരുവാൻ, അമ്പുകെട്ടിക്കൊല്ലൻ (പടക്കുറുപ്പു: വില്ലുഴിക, അമ്പു കെട്ടുക, പയററിക്ക), പലിശക്കൊല്ലൻ (കിടാരൻ: പലിശ എടുത്തു കൊട്ട

1) ദ്വീപർ. 2) സിംഹളം, ചിങ്ങളം. 3) കമ്മാളർ. 4) ഐങ്കുടി.

ക്ക, തോല്പണി), വാൾകൊല്ലൻ (കടച്ചക്കൊല്ലൻ:
ആയുധം വെളിപ്പിക്ക, എടുത്തു കൊടുക്ക. — കൂലിച്ചേ
കം ഇല്ലാത്ത നാലു കുറുപ്പും ഉണ്ടു: വടിക്കുറുപ്പു
(കുന്തവടിതീക്ക), പരക്കുറുപ്പു (കുമ്മായം ഉണ്ടാക്കുക:
പരവൻ), കാട്ടുകുറുപ്പു, വേലക്കുറുപ്പു (വേലൻ, പേ
ററി: ചികിത്സ, ഈററെടുക്ക, ശസ്ത്രപ്രയോഗവും
സൂതികാകൎമ്മവും).—പാണർ (മുന്നൂററൻ, അഞ്ഞൂ
ററൻ, വേലൻ, പരവൻ: മരം ഏറുക, കളം മനിയു
ക, കെട്ടിയാട്ടം, കൂളി അടക്കുക, ഒടി തീക്ക, മന്ത്രവാ
ദം) കമ്മാളൎക്കു അടിമയായി നില്ക്കുന്നു; അതിൽ
൨ വക: മങ്കുത്തി, മരംകയറി, കോടഞ്ചി, കൊട്ടമുട്ടി;
ഇവർ ഒന്നുതന്നെ.—വണ്ണാൻ (മണ്ണാൻ, പെരുവ
ണ്ണാൻ: ഏററും മാററും, കെട്ടിയാട്ടം, ചാഴിയും പുഴ
വും വിലക്കുക, മന്ത്രവാദം, കുത്തുപണി).—പിന്നെ
കണിശൻ (കണിയാൻ: ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, മന്ത്രവാ
ദം, നാല്പത്തീരടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയുധം എടുത്തു
കൊടുക്ക, കളരിയിൽ ആചാൎയ്യസ്ഥാനം, കൂട്ടംബാധ
തിരിക്ക).—വേട്ടുവൎക്കു: ഉപ്പുവിളെക്കുക, മണ്പണി.—
പുള്ളുവന്നും (ഔഷധക്കാരൻ), വള്ളുവന്നും: കൂലിപ്പ
ണി.—പിന്നെ കുന്നുവാഴികൾ എന്ന വംശം എന്നു
പറയുന്നു: പുളിയർ (ഇവൎക്കു കുറുമ്പിയാതിരി കു
ന്നിൻകൂർവാഴ്ച, വെട്ടിയടക്കം, കെട്ടിപ്പാച്ചൽ, നായാ
ട്ടു, പട, കൂലിച്ചേകം, ഈ അവകാശങ്ങൾ കൊടു
ത്തു), മലയിൽ പണിയന്മാർ (പയററുക), പണി
യർ, കാടർ, കാട്ടുവർ, കുറിച്ചിയപ്പണിക്കർ, മാവില
വർ, കരിമ്പാലർ, തുളുവർ[1] (കാട്ടുവാഴ്ച നായാട്ടു, വല്ലി

1) കുളുവർ.

റ്റെപ്പൊഴത്തി,) ഇറയവൻ (എറവാളൻ, തേൻകുറുമ്പർ), മലയർ, കള്ളാടിമാർ (എറവകളി: കെട്ടിയാട്ടം കൂളിയടക്കം), ആളർ (പേരാളർ, ഉള്ളാളർ, ഉള്ളവർ), മലയാളർ), കുറുമ്പർ (പലവിത്തുകളും എടുക്ക), മൂത്തോരൻ (നായാട്ടുവല കെട്ടുക, ഉറിമിടക), കുറവൻ (വിഷം കിഴിക്ക, പാമ്പാട്ടം, ചപ്പിടികളി, കൈനോക്കുക. കാക്കമാംസം ഭക്ഷിക്ക, പുല്ലായിടുക).—പറയൻ (പറയിപെറ്റ പന്തിരുകുലം—വായില്ലാകുന്നിലപ്പൻപരദേവത; കുടയും മുറവും കെട്ടുക, ഒടിക്ക, മാട്ടുക, പശുമാംസം ഭക്ഷിക്ക).— ചെറുമരിൽ കയറിയവർ ഇരുളർ[1] കണക്കരും; ഒട്ടുക്കം പുലയരും (പാട്ടുണ്ടാക്കുക), നായാടികളും (നായടിച്ചു തിന്നുക.)

ഇങ്ങിനെ ൭൨ കുലത്തിന്നും ചിലർ തമ്മിൽ തൊട്ടുകൂളി തീണ്ടിക്കുളി എന്നുള്ള ക്രമങ്ങൾ അടുക്കും ആചാരം നീതിയും നിലയും, തളിയും കുളിയും, പുലയും പുണ്യാഹവും, എറ്റും, മാറ്റും, ദിനവും മാസവും എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ളതു എല്ലാം ശങ്കരാചാൎയ്യർ ൬൪ ഗ്രാമം ബ്രാഹ്മണരെയും, മറ്റു ഊരും ഗ്രാമവും സ്വരൂപവും നാനാവൎണ്ണങ്ങളും നിറയപ്പെട്ടിരിപ്പൊരു സമയം കൎക്കടവ്യാഴം പുക്ക വരുന്ന കുംഭമാസത്തിൽ വന്ന മഹാമഖത്തിൻ പിറ്റെന്നാൾ തിരുനാവായെ പേരാറ്റിൽ മണപ്പുറത്തുനിന്നു മഹാരാജാവായി മലയാളത്തിൽ ൧൭ നാടുമടക്കി വാഴും പെരുമാളെയും, നമ്പി മാടമ്പി സ്മാൎത്തൻ മറ്റും പല പ്രഭുക്കന്മാരെയും വരുത്തി ബോധിപ്പിച്ചു—സൎവ്വജ്ഞരായിരിപ്പൊരു ശങ്കരാചാൎയ്യർ എന്നറിക. ഈശ്വരന്നു

1) എരളൻ.

ആരിലും ഒരു കുലഭേദവുമില്ല. പരദേശികൾ ഒരു ജാതിക്കും തീണ്ടിക്കുളിയുമില്ല ഏകവര്ണ്ണിച്ചിരിക്കുമെത്രേ. അതു പോരാ ഈ കമ്മഭൂമിയിൽ ഭൂമിക്കു കമ്മം കൊണ്ടു ശുദ്ധി വരുത്തുകേ ഉള്ളൂ. ജ്ഞാനഭൂമിയാകുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നിച്ചു നടക്കാം കമ്മഭൂമിയിങ്കൽ കമ്മം കൊണ്ടു ഗതി വരുത്തിക്കൊള്ളും; അതുകൊണ്ടീവണ്ണം കല്പിച്ചുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നു വിഘ്നം വരുത്തുന്നവൎക്കു ദാരിദ്ര്യവും മഹാവ്യാധിയും അല്ലലും മനോദുഃഖവും ഒരുക്കാലും തീരുക ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു അതിന്നു നീക്കം വരുത്തിക്കൂട എന്നു ൬൪ ഗ്രാമവും ശങ്കരാചാൎയ്യരും രാജാക്കന്മാരും പല ദിവ്യജനങ്ങളും മഹാലോകരും കൂടിയ സഭയിങ്കൽനിന്നു കല്പിച്ചു.

---

൭. ചേരമാൻ പെരുമാൾ കേരളത്തെ വിഭാഗിച്ചു കൊടുത്തതു.

(ചേരമാൻ പെരുമാൾ ഇങ്ങിനെ സ്വൈരമായി വാഴും കാലത്തു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു: ഈ ഭൂമിയെ ബ്രാഹ്മണൎക്കല്ലോ പരശുരാമൻ ഉദകദാനം ചെയ്തതു വളരെ കാലം ഞാൻ അനുഭവിച്ചതിന്റെ ദോഷപരിഹാരത്തിന്നു എതു കഴിവുള്ളു എന്നു നിരൂപിച്ചതിന്റെ ശേഷം, പല ശാസ്ത്രികളും ആറു ശാസ്ത്രത്തിങ്കലും ൩ വേദത്തിങ്കലും ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം[1] കാണ്മാനില്ല നാലാം വേദത്തിങ്കൽ തന്നേ അതിന്നു നിവൃത്തി ഉള്ളു എന്നു നിരൂപിച്ചു ണൎത്തിച്ചു.) അക്കാലം ചേരമാൻ പെരുമാൾ "അകമ്പടിക്കാൎയ്യക്കാരനായ പടമലനായരെ പിടിച്ചു ശ്രി

1) പരിഹാരം.

ക്ഷിക്കേ ഉള്ളൂ" എന്നു പെൺചൊൽ കേട്ടു നിശ്ചയിച്ചു. (അതിൻെറ കാരണം: പെരുമാളുടെ ഭാൎയ്യ ആ മന്ത്രിയെ മോഹിച്ചു കാമവാക്കുകൾ പറഞ്ഞിട്ടും സമ്മതിപ്പിച്ചതുമില്ല. അതുകൊണ്ടു കോപിച്ചു "നിന്നെ തപ്തതൈലത്തിൽ പാകം ചെയ്യേ ഉള്ളൂ" എന്നാണയിട്ടു കൌശലത്താൽ പെരുമാളെ വശമാക്കുകയും ചെയ്തു.) അഴിയാറ് എന്ന പുഴയിൽ കൊണ്ടു നിറുത്തി ശിക്ഷിപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ "എൻെറ ജീവിതം തന്നെ എന്നെ കൊല്ലാവു" എന്നു പടമലനായർ പറഞ്ഞു. അവൻെറ ജീവിതം അടക്കി കൊടുക്ക എന്നു ചേരമാൻ പെരുമാൾ അരുളിച്ചെയ്തു. പടമലനായരുടെ മുണ്ടിന്മുടരിഞ്ഞു പുഴയിൽ കാട്ടി മടിപിടിച്ചു നാളും കോളും തീൎത്തു ജീവിതം അടക്കി കൊടുത്തു, അരിയളവും കഴിച്ചു; അന്നഴിയാറെന്ന പുഴെക്കു അരിയാറെന്ന പേരുണ്ടായി. ശിക്ഷിപ്പാന്തുടങ്ങുമ്പോൾ സ്വൎഗ്ഗലോകത്തിൽനിന്നു വിമാനം താഴ്ത്തി "വിമാനത്തിന്മേൽ കയറിക്കൊൾക" എന്നു ദേവകൾ പറഞ്ഞു "എൻെറ അകമ്പടിസ്ഥാനം നടത്തി കൊൾക" എന്നു പടമലനായർ പതിനായിരത്തോടും പറഞ്ഞു വിമാനത്തിന്മേൽ കരേറി പോകുമ്പോൾ "എനിക്കു എന്തു ഗതി" എന്നു പെരുമാൾ അപേക്ഷിച്ചതിൻെറ ശേഷം "അജ്ജുവിങ്കൽ[1] ചതുരപുരത്തു വേദാഴിയാർ[2] എന്ന ഒരു ചോനകൻ ഉണ്ടു; അവനെ ചെന്നു കണ്ടാൽ നാലാംവേദമുറപ്പിച്ചു അടയാളം കാട്ടിത്തരും. അതിന്നീവേദക്കാരരെ ഒലമാരിക്കപ്പൽ വെപ്പിച്ചു തിരുവഞ്ചാഴിമു

1) ഹജ്ജ്. 2) ആജിയാർ, ആതിയാർ.

ഖത്തു കരെക്കെത്തിച്ചു മാൎഗ്ഗം വിശ്വസിച്ചു അവരു
മായി അശ്രുവിന്നു പോയി കൊണ്ടാൽ പാതിമോക്ഷം
കിട്ടും" എന്നു പറഞ്ഞു പടമലനായർ സ്വൎഗ്ഗംപുക്ക.
അതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും കൂടി
മഹാമഖത്തിന്നാളെത്തേ മഹാതീൎത്ഥമാട്ടും കാലം
വേദിയരാൽ വേദംകൊണ്ടിടഞ്ഞു ബൌദ്ധന്മാരുമാ
യി അശ്രുവിന്നു പോകേണം എന്നുറച്ചു, ചേരമാൻ
പെരുമാൾ എന്ന തമ്പുരാൻ (വാൎദ്ധക്യമായതിന്റെ
ശേഷം) തന്റെ രാജ്യം തനിക്ക വേണ്ടപ്പെട്ട ജനങ്ങ
ൾക്ക പകുത്തു കൊടുക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു. കന്യാ
കുമാരി ഗോകൎണ്ണത്തിന്റെ ഇടയിൽ, കന്നേററി പുതു
പ്പട്ടണത്തിന്റെ നടുവിൽ, തെക്കേ ചങ്ങലപ്പുരത്ത
ഴിയും വടക്ക പുതുപ്പട്ടണത്തഴിയും, കിഴക്ക ൧൮ ചു
രത്തിൻ (കണ്ടി) വാതിലും, പടിഞ്ഞാറേ (കടല്ക്കു്)
൧൮ അഴിമുഖവും, വടക്ക്പടിഞ്ഞാറ് മൂല അഗ്നി
കോണ്, വടക്ക്കിഴക്ക് മൂല ഈശാനകോണ്, തെ
ക്ക്കിഴക്ക് മൂല വടപുറായിമൂല, തെക്ക്പടിഞ്ഞാറ്
മൂല ചെമ്പുറായിമൂല: ഇതിന്നിടയിൽ ചേരമാൻ
നാട്ടു[1] ൧൬൦ കാതംവഴി നാട്ടും, ൧൦൮ ദേവപ്രതി
ഷ്ഠയും, ൧൦൮ ദുൎഗ്ഗാലയവും, ൩൬൦ ഭദ്രപ്രതിഷ്ഠയും,
൧൦൮ നാല്പത്തീരടിയും, ൬൪ ഗ്രാമവും, ൫൬ നഗര
വും, ൧൮ കോട്ടപ്പടിയും, ൧൭ നാട്ടും (തുളുനാട്ടു, കോ
ലത്തുനാട്ടു, പോലനാട്ടു, കുറുമ്പനാട്ടു, പുറവഴിനാട്ടു,
ഏറനാട്ടു, പറപ്പുനാട്ടു, വള്ളുവനാട്ടു, രാവണനാട്ടു,
വെട്ടത്തുനാട്ടു, തിരുമാനശ്ശേരിനാട്ടു, പെരിമ്പടപ്പുനാ
ട്ടു, നെടുങ്ങനാട്ടു, വെങ്ങനാട്ടു, മുറിഞ്ഞനാട്ടു, ഓണനാ

1) പരശുരാമഭൂമി.

ട്ടു, വേണനാട്ടു). അണഞ്ഞ ൭ നാട്ടു: പാണ്ടി, കൊങ്ങു, തുളു, വയനാട്ടു, പുന്നാട്ടും എന്നു പറയുന്നു. കേരളവും കൊങ്കണവും (കൊടകും) കൂടാതെ ഒന്നു രാജ്യമുണ്ടെന്നു കേൾപ്പുണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ചേരമാന്നാട്ടിൽ ഉദയവൎമ്മൻ കോലത്തിരി വടക്കംപെരുമാൾ[1] എന്നു കല്പിച്ചു (തൊള്ളായിരത്തനാല്പത്തുനാലു ഇല്ലത്തിൽ) ൧൨൦൦൦൦ നായർ വളൎഭട്ടത്തുകോട്ടയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു മുത്തുകുന്നിവിന്നു ചുരിക കെട്ടി ചേകിച്ചു[2] കാണ്മാന്തക്കവണ്ണം കല്പിച്ചു. (പെരുമാളുടെ കട്ടാരവും കൊടുത്തു വെന്തു കോവിലപ്പന്റെ അംശം മേല്പെട്ടുകേണം എന്നു കല്പിച്ചു, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ പുളിയപ്പടമ്പ ഗ്രഹത്തിൽ നായകനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേ വരുത്തി, ദേവന്റെ അംശം നടത്തുവാനാക്കി, ദേവന്റെ അരിയും ചാത്തി രാജ്യാഭിഷേകം കഴിപ്പിച്ചു. കോലസ്വരൂപത്തിന്റെ മാടമ്പികളായ ചുഴന്ന കമ്മൾ[3] എന്നും നേൎപ്പെട്ട കമ്മൾ എന്നും രണ്ടു നമ്പിയാൎക്ക ൧൨ കാതം വഴി നാട്ടിൽ ഇടവാഴ്ചസ്ഥാനവും ആയിരത്തിരുനൂറീത്തു നായരെയും കൊടുത്തു, ഉദയവൎമ്മനെ അനുഗ്രഹിച്ചു "വരവിൽ ഇളങ്കൂറു, വരായ്കിൽ ചേരമാൻപട്ടം"[4] എന്നരുളിച്ചെയ്തു "ഇങ്ങിനെ മേല്പെട്ടു ൧൨൦൦ കൊല്ലം വാഴ്ച വാണോളുക പിന്നെ വമ്പന്നു വാഴുവാനവകാശം" എന്നും കല്പിച്ചു.) തെക്കു (കുലശേഖരന്റെ സ്വരൂപമായ) വേണാടടികൾക്കു ൧൨൦൦൦൦ നായരെ (കല്ക്കുളത്തു കോട്ടയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു) ഓമന പുതിയ

1) കിരീടപതിയും കേരളാധിപതിയും. 2) സേവിച്ചു. 3) ചുഴലി. 4) മേൽക്കോയ്മസ്ഥാനവും.

കോവിലകത്തു ചുരിക കെട്ടി ചേകിപ്പാന്തക്കവണ്ണം നാട്ടുകോയ്മസ്ഥാനവും (ഓണനാട്ടും വേണനാടോടു ചേൎത്തും) കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. (കോലസ്വരൂപത്തിൽ നി തുണയായി നിന്നു അൎത്ഥം ചെലവിട്ടുകൊൾ്ക എന്നരുളിച്ചെയ്തു കുവളരാജ്യത്തിങ്കൽ വാഴുവാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. രണ്ടു സ്വരൂപത്തിന്നും ഇന്നും തമ്മിൽ പുലസംബന്ധമുണ്ടു.) (വളരെ വസ്തുവും കൊടുത്തു ചിത്രകൂടം രക്ഷിപ്പാനും കല്പിച്ചു.) പിന്നെ സൂൎയ്യക്ഷത്രിയന്നു ൫൨ കാതം നാടും വളരെ പുരുഷാരവും ൧൨ മാടമ്പികളും ൪൨[1] കാൎയ്യക്കാരെയും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു പെരിമ്പടപ്പു എന്ന പേരും വിളിച്ചു. (കാൎയ്യക്കാരിൽ ബാല്യത്തച്ചൻ മുമ്പൻ എന്നറിക; അവർ യുദ്ധത്തിന്നു ഒട്ടും കുറക ഇല്ല.)

[അവന്റെ അനുജനായ കവിസിംഹരേറു തമ്പുരാനെ തുളുനാടു രക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചു പെരിമ്പുഴെക്കു വടക്കു മേല്ക്കോയ്മസ്ഥാനവും കൊടുത്തു. പരമ്പർ,[2] അജലർ[3], സവിട്ടർ,[4] സാമന്തരേറു[5] എന്നിങ്ങിനെ ൪ പ്രഭുക്കന്മാരും കവിസിംഹരേക്കു തുണ എന്നും കല്പിച്ചു.] മികച്ച നാടാകുന്ന പോലനാടും മനുഷ്യജന്മം പിറന്ന നായർ ൧൦൦൦൦വും അതിൽ ൩ കൂറ്റവും ൭൨ തറയും അഞ്ചുകമ്പാടിയും എന്നിങ്ങിനെ മുക്കാതം നാടു പൊറളാതിരിരാജാവിന്നു കൊടുത്തു, [മല്ലൂർ കോയിലകത്തു എഴുന്നെള്ളി] ൧൨ ആചാരവും നടത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അതാകുന്നതു:

---

1) ൭൨. 2) നന്ദവാരിലേ ബംഗർ. 3) അജിലർ. 4) മൂഡുബിദ്രിയിലേ ചൌടർ. 5) മുല്ലക്കിയിലെ സാമന്തർ.

1) തോലും കാലും.
2) കണ.
3) കരിമ്പടം.
4) അങ്കം.[1]
5) ചുങ്കം.
6) ഏുഴ.
7) കോഴ.
8) ആന.
9) വാൾ.
10) വീരചങ്ങല.
11) വിരിത്തു.
12) വാദ്യം.
13) നിയമവെടി.
14) നെററിപ്പട്ടം.
15) പടപീഠം.[2]
16) പറക്കുംകുത്തു.
17) മുന്നിൽതളി.
18) ചിരുതറിളി.

എന്നിങ്ങിനെ ൧൮ പോലനാട്ടാചാരം — ശേഷം കുറുമ്പറാതി[3] രാജാവിന്നു ൩൬ കാതം നാട്ടും ദേവിജന്മം പിറന്ന നായർ ൩൦൦൦൦വും അവൎക്ക ൧൨൦൦ തറയും കൊടുത്തു. (പിന്നെ കൊല്ലം മുക്കാതം നാടുവാഴുവാൻ കൊല്ലത്തുരാജാവിന്നും, വേണനാട്ടും ഓണനാട്ടും കൂടിയ നടുവിൽ ഐങ്കാതം വഴിനാട്ട പന്തളം രാജാവിന്നും കൊടുത്തു. പറപ്പൂ സ്വരൂപം, വെട്ടത്തു സ്വരൂപം, കായങ്കുളത്തു ചേറായി സ്വരൂപവും മററും കല്പിച്ചു.) (ഒടുക്കം മഹാമഖവേല ആചരിച്ചു നടത്തുവാൻ വള്ളുവക്കോനാതിരി രാജാവിന്നു തിരുനാവായി മണൽപ്പുറവും നാട്ടും ൧൦൦൦൦ നായരും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു, ആറങ്ങാട്ടു[4] സ്വരൂപം എന്നരുളിച്ചെയ്തു. സ്വരൂപം രക്ഷിപ്പാൻ ചോവരക്കൂററിൽ തിരുമാന്നാംകുന്നത്തു ഭഗവതിയെ സ്ഥാനപരദേവതയാക്കി കല്പിക്കയും ചെയ്തു).—ഇങ്ങിനെ ൧൮ നാട്ടും ൧൮ രാജാക്കന്മാൎക്ക കൊടുത്തു ൧൮ ആചാരവും കല്പിച്ചു. പന്നിയൂരും ചോവരവും ൨ കൂറും

1) വിരുത്തി. 2) പടുവീട്ട. 3) — മ്പിയാതിരി. 4) ആങ്ങോട്ടൂർ.

(പരവുകൂറും ഇങ്ങിനെ മൂന്നു), ഭാട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണം ഈ മൂന്നു കൂററിൽ ആറാറു (ഫച) സംഘവും അവൎക്ക കല്പിച്ചു. (അതിന്റെ പേരുകൾ, ഭാട്ടക്കൂററിൽ: നെന്മിനിചോവരം, ആട്ടിച്ചുണ്ട, നാട്ടി ഇങ്ങിനെ ആറും, പ്രഭാകരക്കൂററിൽ: പാലവാക്ക, വിതിവെള്ളം, തിട്ടചാഴി ഇതാറും, വ്യാകരണക്കൂററിൽ: തത്തവെഴവും, വല്ലുകണ്ട, ഇതാറും ഇങ്ങിനെ ഫചസംഘം.) ഓരോരുത്തനെ ഓരോരു നാട്ടിൽ വാഴ്ച ചെയ്തു ചേരമാൻ പെരുമാൾ എന്ന രാജാവു.

പെരുമാൾ രാജ്യം അംശിച്ചു കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു എന്നും മക്കത്തു അശ്ശുവിന്നു പുറപ്പാടായെന്നും കേട്ടു പൂന്തുറക്കോനും (ഇരിവർ ഏറാടിമാരും) [മാനിച്ചൻ കൃഷ്ണരായരോടു പട ഏററു മരിച്ചു എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു.] മങ്ങാട്ടുണ്ണിക്കമാരമേനോനും (തൃക്കാരിയൂർ ചിത്രകൂടത്തിൽ) ചെന്നു പെരുമാളെ കാണുംപോഴെക്ക, രാജ്യം വേണ്ടപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്ക പകുത്തുകൊടുത്തുപോയല്ലോ, ഇനി എന്തു വേണ്ടതു എന്നു വിചാരിച്ചു. "ഇനി കോഴിക്കുവുന്ന ദേശവും ചുള്ളിക്കാട്ടും ഉണ്ടു. അതു നിങ്ങൾക്കു തരാം. (നിങ്ങൾ കുറഞ്ഞു ഒന്നു മുമ്പെ വന്നില്ലല്ലോ)" എന്നു പെരുമാൾ അരുളിച്ചെയ്താറെ, അതു മതി എന്നു നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷം ചേരമാൻപെരുമാൾ (വള്ളുവക്കോനാതിരിയെ കൂട നിൎത്തി പൊൻശംഖിൽ വെള്ളം പകൎന്നു ശേഷിപ്പുണ്ടായിരുന്ന കോഴിക്കോട്ടും ചുള്ളിക്കാട്ടും ആനക്കോലാൽ മുക്കോൽവഴിയും (കാതിയാർ മുതലായ ജോനകരെയും മക്കത്തേ കപ്പൽ ഓടിപ്പാനും മാമാങ്ങവേല പാലിപ്പാനും) വാളും വാളിൻ (മുന) മേൽ

നീരും പകൎന്നു കൊടുത്തു "നിങ്ങൾ ചത്തും കൊന്നും അടക്കിക്കൊൾക" എന്നാജ്ഞയും "ഈ മനനാട്ടിൽ മുഴുവനും ഞാന്നീയായിട്ടു മേൽകോയ്മസ്ഥാനം നടത്തിക്കൊൾക" എന്നനുജ്ഞയും കൊടുത്തശേഷം, കൈനിറയ വാങ്ങി പൂന്തുറക്കോനാതിരി രാജാവു വഴിഞ്ഞ നീർ മുമ്പിനാൽ കുടിച്ചകൊണ്ടാൻ തൊടുവിക്കളത്തു ഉണ്ണിക്കുമാരനമ്പിയാർ. അന്നേരം പെരുമാൾ തിരുനാവാൽ മങ്ങാട്ടരാരിച്ചമേനോൻ എന്നും കുന്നലക്കോനാതിരിക്കു ഇളങ്കൂറ് നമ്പിയാതിരി തിരുമുല്പാടെന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. അന്നു പരമധാനിയും[1] പള്ളിമാറടിയും, വെങ്കൊറ്റക്കുട പിടിപ്പിക്ക, വെള്ളിക്കോളം വിളിപ്പിക്ക, ആലവട്ടം, വെഞ്ചാമരം വീശിക്ക, കള്ളരെയും ദുഷ്ടരെയും ശിക്ഷിക്ക, പശുവെയും ബ്രാഹ്മണരെയും ആനന്ദിപ്പിക്ക, പെണ്ണും പിള്ളയും രക്ഷിക്ക, നാട്ടടക്കവും, ഫലദ്രുചാരവും, കുത്തുവിളക്കു, പന്തക്കിഴയും, മുത്തുക്കുടയും, പച്ചത്തഴയും, അനുപമക്കൊടി, നടവെടി ഇങ്ങിനെ ഉള്ള രാജഭോഗങ്ങളും കൊടുത്തു, "അറയും തുറയും[2] ആമവും കഴവും തീൎത്തു തളിയും സങ്കേതവും രക്ഷിച്ച രാജ്യാലങ്കാരത്തോടും കൂടി ഏകച്ഛത്രാധിപതിയായി ആഴി ചൂഴും ഊഴിയിങ്കൽ കുമാരിഗോകൎണ്ണംപൎയ്യന്തം അടക്കിവാണു കൊൾക" എന്നരുളിച്ചെയ്തു. നരപതിയംശത്തോടു കൂടി നൂറെറ്റു പട്ടംകെട്ടി വാഴുവാന്തക്കവണ്ണം മാനിച്ചന്നു വാളും വിക്രമന്നു നീരും കൊടുത്തു. അതു കണ്ടപ്പോൾ വള്ളുവക്കോനാതിരി ചേരമാൻപെരുമാളോടുണൎത്തിച്ച "വെട്ടി ജയിച്ച കൊൾ

1) — പതാനി. 2) തളയും.

ക എന്നിട്ടല്ലൊ വാൾ കൊടുത്തതു. ഇനി എനി
ക്കോരു രക്ഷ കല്പിക്കേണം" എന്നാറെ പെരുമാൾ
ആകട്ടെ "തടുത്തുനിന്നു കൊൾക എന്നു കല്പിച്ചു
വള്ളുവക്കോനാതിരിക്ക പലിശയും കൊടുത്തു. (പ
ലിശയ്ക്കു മൂന്നു വെട്ടം കൊടുത്തു) ജയിപ്പാനായിട്ടു വാ
ളും, തടുത്തു രക്ഷിപ്പാനായി പലിശയും കൊടുത്തു
പോക കൊണ്ടു എന്നും വള്ളുവക്കോനാതിരിയോടു
പട കൂടിയുള്ളൂടാ. വേണാടടികളും കോലത്തിരിയും
ഇവർ ഒഴികെ ഉള്ള രാജാക്കന്മാരോടു ഏശ്ശപ്പെട്ടു
കൊൾക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു (നെടിയിരിപ്പു) നി
ടിയിരിപ്പിൻ സ്വരൂപം എന്നും കല്പിക്കയും ചെയ്തു.
(ഇങ്ങിനെ ൧൭ നാട്ടിലും ൧൮ രാജാക്കന്മാരെ വാഴി
ച്ചതിന്റെ ശേഷം: നമ്പി, നമ്പിടി, നമ്പൂരി, ന
മ്പിയാതിരി എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ളവൎക്ക ഒരോ ദേശം
കൊടുത്തു. അവർ ഓരോ സ്വരൂപത്തിങ്കൽനിന്നു
മാടമ്പിയായി കല്പിച്ചു. വെള്ളാളൎക്കും പല നാട്ടി
ലും ഇടവാഴ്ച സ്ഥാനവും വാഴ്ച (വാഴുന്നോർ), കൎത്താ,
കമ്പമ്മികികൾ, നായർ, മേനോൻ, പിള്ള, പണി
ക്കർ എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള പേരുകളും കല്പിച്ചു. ൧൭ നാ
ട്ടിലും കല്പിച്ച നീതികളും നിലെകളും വാട്ടം വരാതെ
നടത്തേണം എന്നും മൎയ്യാദയും ആചാരവും പട്ടോല
പ്പെടുക്കേണം എന്നും ൩ ആളോടു കല്പിച്ചു. ൧. വേ
ണനാട്ടുത്തപ്പാസ്വരൂപത്തിങ്കൽ കല്ക്കുളത്തു ഓമന പു
തിയ കോവില്ക്കൽ പണ്ടാരപ്പിള്ള, ൨. പെരിമ്പട
പ്പിൽ വാലിയത്തു മേനോൻ, ൩. ഏറനാട്ടുനെടിവി
രിപ്പിൽ മങ്ങാട്ടരാരിച്ചമേനോൻ, ൪. കോലത്തിരി
സ്വരൂപത്തിൽ പുതുശ്ശേരി നമ്പിയാർ, നാട്ടധികാരി

കണക്കപ്പിള്ള. മങ്ങാട്ടച്ചനു പ്രഭുത്വം കൂടക്കല്പിക്ക കൊണ്ടു ശേഷം ൪ ആളും മേനോനും വഴക്കം ചെയ്യേണം. കൎക്കടവ്യാഴം മകരമാസത്തിൽ വരുന്ന സൽപൂയത്തിന്നാൾ തിരുനാവായി മണല്പുറത്തു ഈ നാലു പട്ടോലക്കാരരും ഒരു നിലയിൽ കൂടി ഇരുന്നു, ൨ പട്ടോലയും നിവിൎന്നു, കുമാരിഗോകൎണ്ണത്തിന്നകത്തു അഴിയുന്ന മൎയ്യാദയും അടക്കം ആചാരവും മേല്പെട്ടുത്തു, ബ്രാഹ്മണരെയും മാടമ്പികളെയും പ്രജകളെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും ബോധിപ്പിച്ചു, വള്ളുവക്കോനിൽ തൃക്കൈക്കുടെക്ക വേലയായി ൧൭ നാട്ടിലേ പ്രജകൾക്ക് ഒക്കയും അലങ്കാരമായ ഒരു മഹാമഖവേല നടത്തേണം എന്നു കല്പിച്ചു.) [പതിനേഴ നാട്ടിലുള്ള മാടമ്പികളും നാടടക്കി വളഭട്ടത്തുകോട്ടയിൽ പുരുഷാന്തരത്തിങ്കൽ രാജ്യാഭിഷേകത്തിന്നു കെട്ടും കിഴിയും ഒപ്പിച്ചേല്പൂ എന്നും, കോലത്തിരി വടക്കപെരുമാളുടെ തൃക്കാലു കണ്ടു വഴക്കം ചെയ്‌വൂ എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു.]

ഇങ്ങിനെ എല്ലാം കല്പിച്ചു (തിരുനാവായി മണല്പുറത്തുനിന്നു തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തിന്നു വേദക്കാരരെ കപ്പലിൽനിന്നു കരെക്കെത്തിച്ചു) അശ്രുവിന്നു എഴുന്നെള്ളുവാൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോയിൽ എഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു. (വേദക്കാരുമായി ഒക്കത്തക്ക കപ്പലിൽ കരേറി ചേരമാൻപെരുമാൾ മക്കത്തിന്നു എഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു. ചേരമാൻ ദേശപ്രാപ്യഃ എന്ന കലി, ക്രിസ്താബ്ദം ൮൨൫.)

[മാപ്പിള്ളമാർ പറയുന്ന പഴമ കേട്ടാലും: ചേരമാൻപെരുമാൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്തുനിന്നു കപ്പലിൽ ഗൂഢമായി കയറി, കൊയിലാണ്ടികൊല്ല

ത്തിൻെറ തൂക്കിൽ ഒരു ദിവസം പാൎത്തു, പിററാംദിവസം ധൎമ്മപട്ടണത്ത് എത്തി, ൩ ദിവസം പാൎത്തു ധൎമ്മപട്ടണത്തു കോവിലകം രക്ഷിപ്പാൻ താമൂതിരിയെ ഏല്പിച്ചു; കപ്പലിൽ കയറി പോയതിൻെറ ശേഷം കൊടുങ്ങല്ലൂർനിന്നു കപ്പല്ക്കാരും മററും പോയി പെരുമാൾ കയറിയ കപ്പല്ക്കാരുമായി വളരെ യുദ്ധമുണ്ടായി പിടികൂടാതെ സെഹർമുക്കല്ല എന്ന വന്തരിൽ ചെന്നിറങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ മഹമ്മത്നെവി ജിദ്ധ എന്ന നാട്ടിൽ പാൎത്തുവരുന്നു. അവിടെ ചെന്നു തങ്ങളിൽ കണ്ടു മാൎഗ്ഗം വിശ്വസിച്ചു, താജുദ്ദീൻ എന്ന പേരുമായി, മാലിക്കഹബിബെദീനാറെന്ന അറവിൽ രാജാവിൻെറ പെങ്ങളായ റജിയത്ത എന്നവളെ കെട്ടി. ൫ വൎഷം പാൎത്തതിൻെറ ശേഷം മേൽപറഞ്ഞ രാജാവും മകൾ പതിനഞ്ചും പെരുമാളും കൂടി സെഹർമുക്കല്ല എന്ന നാട്ടിൽ വന്നു വിശാലമായ വീടും പള്ളിയും ഉണ്ടാക്കി. സുഖേനപാൎത്തുവരുമ്പോൾ മലയാളത്തിൽ വന്നു ദീൻ നടത്തേണ്ടതിന്നു യാത്രഭാവിച്ചു ഒരുങ്ങി ഇരിക്കുമ്പോൾ ശീതപ്പനി പിടിച്ചു വലഞ്ഞതിൻെറ അനന്തരം മലയാളത്തിലേ രാജാക്കന്മാൎക്ക കത്തുകളോടും കൂടി പറഞ്ഞു രാജാവെ പുത്രരോടും കൂട പുറപ്പെടീച്ചതിൻെറ ശേഷം താജുദ്ദീൻ കഴിഞ്ഞു താനുണ്ടാക്കിയ പള്ളിയിൽ തന്നെ മറചെയ്കയും ചെയ്തു. ആ രാജാവു പെരുമാളുടെ മുദ്രയും എഴുത്തുകളും എടുത്തു ഭാൎയ്യാപുത്രാദികളോടും കൂടി ൨ കപ്പലിലായി കയറി ഓടിയപ്പോൾ ഒരു കപ്പൽ മധുരയുടെ തൂക്കിലെത്തി നാലാം മകനായ തകയുദ്ദീനും മററും ഇറങ്ങി പള്ളി

യും മററും എടുത്തു പാൎക്ക്യും ചെയ്തു. മറേറ കപ്പൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ എത്തി രാജസമ്മതത്താലേ അവിടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കിച്ചു മുഹമ്മത് കാദിയായ്യാത്തു. ൨. ആമത് കൊയിലാണ്ടിക്ക് സമീപം കൊല്ലത്തുപള്ളി: അസൻകാദി, ൩. മാടായിപ്പള്ളി: അബ്ദുറഹമാൻ കാദി, ൪. വാകുന്നൂർപള്ളി എബ്രാഹിംകാദി, ൫. മൈക്കുളത്ത് പള്ളി: മൂസ്സകാദി, ൬. കാഞ്ഞരോട്ട്: മാലിക്കുകാദി, ൭. ശിരാവുപട്ടണത്തു പള്ളി: ശിഹാബുദ്ദീൻകാദി, ൮. ധൎമ്മപട്ടണത്തുപള്ളി: ഉസൈൻകാദി, ൯. പന്തലാനിയിൽ പള്ളി: സൈദുദ്ദീൻകാദി, ൧൦. ചാലിയത്തു: സൈനുദ്ദീൻകാദി. ഇങ്ങിനെ അറവിൽനിന്നു കൊണ്ടു വന്ന കരിങ്കല്ലു ഓരോന്നിട്ടു ൧൦ പള്ളികളെ എടുത്തു, രാജാവും മററും വന്നു മലയാളത്തിൽ എല്ലാടവും ദീൻ നടത്തിച്ചു സുഖമായിരിക്കുമ്പോൾ ദീനം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു കൊടുങ്ങല്ലൂർപള്ളിയിൽ തന്നെ മറചെയ്കയും ചെയ്തു. പെരുമാളുമായി കാണുമ്പോൾ നെവിക്കു ൭൦ വയസ്സാകുന്നു.]

---

൩. തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ കാലം.

൧. താമൂതിരി പോലനാടടക്കിയതു.

മലയാളഭൂപതിമാരിൽ വിശേഷം പ്രതി കുന്നലക്കോനാതിരിരാജാവു കുന്നിന്നും ആലുകളം അധിപതി എന്നു മലവഴിയും കടൽവഴിയും വരുന്ന ശത്രുക്കളെ നിൎത്തുകകൊണ്ടത്രേ പറയുന്നതു. കുന്നലക്കോനാതിരി പോലനാട്ടുലോകരെയും തനിക്കാക്കിക്കൊ

ല്വാൻ എന്തു ഒരുപായം എന്നു നിരൂപിച്ചു പന്നിയ ങ്കരവാതിൽ മാടത്തിൽ ഇരുന്നു ചരവക്കൂറ്റിലും പുതുക്കോട്ടക്കൂറ്റിലും ഉള്ള ഇടപ്രഭുക്കന്മാരെ എഴുതി അയച്ചു വരുത്തി. "നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു ബന്ധുവായിരിക്കേണം[1]" എന്നാൽ അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു കൈപിടിച്ചു സമയം ചെയ്തു. ചരവക്കൂറ്റിൽ മൂപ്പെട്ട വെട്ടമുടയകോവിൽ പാട്ടിന്നു[2] ചെവ്വനാട്ട് നമ്പിടിക്ക് ൧൦൦൦[3] നായർ, മങ്ങാട്ട് നമ്പിടിക്ക് ൨൲ നായർ, മുക്കടക്കാട്ട് ൩ താവഴിയിലും കൂടി ൧൦൦ നായർ[4], പെരിയാണ്ടമുക്കിൽ കിഴക്കേ നമ്പിടികൾ ൨൦൦൦ നായർ. ഇതു ഒക്കയും കൂടക്കടവിന്നു പടിഞ്ഞാറേ ചരവക്കൂറായിട്ടുള്ളതു. ഇനി പുതുക്കോട്ടക്കൂറ്റിൽ കാരണപ്പെട്ട തിരുമലശ്ശേരി നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിന്നു ൩൦൦൦ നായർ, മാണിയൂർ നമ്പിടികൾ ൨൦൦, കോഴിക്കൊല്ലി[5] നായർക്കു ൩൦൦, പെരിയാണ്ടമുക്കിൽ പടിഞ്ഞാറേ നമ്പിടിക്ക് ൧൦൦, കൊട്ടുമ്മൽ പടനായകൻ ൩൦൦, ഇരിക്കാലിക്കൽ അധികാരൻ ൩൦൦. ഇതൊക്കെയും കൂടക്കടവിന്നു പടിഞ്ഞാറേ പുതുക്കോട്ടക്കൂറ്റിലുള്ളതു. നെടുങ്ങനാട്ടു മീത്തൽ തെക്കുംകൂറ്റിൽ കർത്താവു ൨൦൦ നായർ, കാരക്കാട്ടു മൂത്തനായർ ൨൦൦൦, വീട്ടിയക്കാട്ടു പടനായർ ൩൦൦, വീടിക്കാട്ടു[6] തെക്ക് നായർ ൨൦൦; ഇതു തെക്കുംകൂറു. കൂടക്കടവിന്നു കിഴക്കേ നെടുങ്ങനാട്ടിന്നു മീത്തൽ വടക്കൻ കൂറ്റിൽ കർത്താവു ൨൦൦, കരിമ്പുഴ ഇളമ്പിലാശ്ശേരി നായർ ൩൦൦, കണ്ണന്നൂർ പടനായർ ൧൦൦, നെടുങ്ങനാട്ടു പടനായർ ൩൦൦,

1) തുണയായി നില്ക്കയും വേണം. 2) 5000 നായക്കപ്രളെ. 3) 4000 — 1000. 4) 5000. 5) — ള്ളി. 6) വീട്ടിൽക്കാട്ട്.

തെക്കങ്കൂററിൽ വടക്കന്നായർ ൩൦൦, മുരിയലാട്ട്നായർ ൩൦൦, ചേരങ്ങാട്ടു കുളപ്പുള്ളിനായർ ൩൦൦, മുളഞ്ഞ പടനായർ ൩൦൦, മങ്കര ൫൦൦, വെണ്മണ്ണൂർ വെള്ളോട്ടഅധികാരൻ ൧൦൦, കുഴൽകുന്നത്തു പുളിയക്കോട്ടു മൂത്തനായർ ൫൦൦, കൊങ്ങശ്ശേരി നായർ ൧൦൦, ആലിപ്പുറമ്പിൽ മേനോൻ ൧൦൦, മേലേത്തലച്ചാക്കും കേളനെല്ലൂർതലപ്പാക്കും കൂടി ൫൦൦, അതുവും കൂടി കുതിരപട്ടത്തുനായർ ൫൦൦൦, വെങ്ങനാട്ടുനമ്പിടി ൧൦൦൦, മാച്ചുററി രാമൻഉള്ളാടർ ൧൦൦൦, വടകരേ കൂററിൽ പിലാശ്ശേരിനായർ ൫൦. ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും മാടമ്പികളും പുരുഷാരവും അന്നു കൂടി ചരവക്കൂറായുള്ളവർ താമൂതിരിത്തൃക്കൈക്കീഴ് വേലെയാക്കി, പുതുക്കോട്ടക്കൂററിൽ ഉള്ളവർ (ഏറനാട്ടു) ഇളങ്കൂറു നമ്പിയാതിരി തിരുമുല്പാട്ടിലേ തൃക്കൈക്കീഴ് വേലയാക്കി, പുരുഷാരവും അട്ടപ്പിപ്പൃതും ചെയ്തു. പന്നിയങ്കര ഇരുന്നരുളി നാലുപന്തീരാണ്ടു കാലം പൊറളാതിരി രാജാവോടു കുന്നലക്കോനാതിരി പടകൂട്ടുകയല്ലോ ചെയ്തതു. - ചോലനാട്ടു മുക്കാതം വഴി നാട്ടു വെ തറയും ൧൦൦൦൦ നായരും അതിൽ ൩൨ കൂട്ടവും ൩൨ തറവാട്ടുകാരും ൫ അകമ്പടിജനവും (ഓരമ്മപെററ മക്കൾ, ഒരു കുലിച്ചേകം, ഒരു ചെമ്പിലേ ചോറു, ഒരു കുടക്കീഴിൽ വേല); ഇങ്ങിനെ അത്രെ പൊറളാതിരിരാജാവിന്നാകുന്നതു.

അവരോടു കുന്നലക്കോനാതിരി പടവെട്ടി ആവതില്ലാഞ്ഞു ഒഴിച്ചുപോയതിൻെറ ശേഷം—[ശ്രീ പോർക്കൊല്ലിക്കു എഴുന്നെള്ളി, ൩൨ മാസം ഭഗവതിയെ സേവിച്ചു പ്രത്യക്ഷമായാറെ: ഞാൻ ചെല്ലുന്ന

ദിക്കു ഒക്കെ ജയിപ്പാന്തക്കവണ്ണം നിന്തിരുവടി കൂടി
എന്റെ രാജ്യത്തേക്കു എഴുന്നെള്ളുകയും വേണം എ
ന്നുണൎത്തിച്ചാറെ: അപ്രകാരം തന്നെ എന്നു വരവും
കൊടുത്തു, വാതിലിന്മേൽ മറഞ്ഞിരുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഭ
ഗവതിയുടെ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യം വാതിലിന്മേൽ തന്നെ
ഉണ്ട് എന്നു നിശ്ചയിച്ചു വാതിൽ കൂടെ കൊണ്ടുപോ
രുവൃത്തും ചെയ്തു. ഇങ്ങു വന്നു മാനവിക്രമന്മാരും വെ
ട്ടമുടയ കോവിലും കൂട വിചാരിച്ചിട്ടു അകമ്പടിജ
നം പതിനായിരത്തെയും സ്വാധീനമാക്കേണം എ
ന്നു കല്പിച്ചു, ഉണ്ണിക്കുമാരമേനവനെയും പാറച്ചങ്കര
നമ്പിയെയും അകമ്പടിജനവുമായി കണ്ടു പറവാന്ത
ക്കവണ്ണം പറഞ്ഞയച്ചാറെ, അവർ ഇരുവരും കൂടി
ചെന്നു പ്രധാനന്മാരുമായി കണ്ടു പറഞ്ഞു, ഗണപ
തിയുടെ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യമുള്ള പേരമ്പിലാക്കൽ എ
ന്നു കുറിച്ചു അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞിട്ടു
മാനവിക്രമന്മാരും ബ്രാഹ്മണരും പേരൻപിലാക്കലേ
ക്കു ചെന്നപ്പോൾ അകമ്പടിജനത്തിൽ പ്രധാനമാ
യിരിക്കുന്നവരെ കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു, അന്യോന്യം കീ
ഴിൽ കഴിഞ്ഞ വൃത്താന്തങ്ങൾ എപ്പേൎപ്പെട്ടതും പറ
ഞ്ഞു, പൊറളാതിരിയെ ഒഴിപ്പിപ്പാൻ പ്രയത്നം ചെ
യ്യുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിപരീതമാസ്സരിക ഇല്ല എന്നും
പറഞ്ഞാറെ; നമ്മുടെ സ്ഥാനവും നിങ്ങടെ സ്ഥാ
നവും ഒരുപോലെ ആക്കി വെച്ചേക്കുന്നുണ്ടു എന്നു
സമയം ചെയ്തു. പിന്നെ പൊറളാതിരിക്ക് ഇഷ്ടനാ
യി കാൎയ്യക്കാരനായിരിക്കുന്ന മേനോക്കിയെ കൂട്ടി
കൊണ്ടു വിചാരിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യാതെ പൊറളാതി
രിയെ പിഴുക്കി അന്നാട്ടു കടത്തിയാക്കി പോലനാട്ടു

സ്വാധീനമാക്കി തന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക ഈ രാജ്യം ഉള്ളെന്നും ഏറക്കുറവില്ലാതെ സ്ഥാനങ്ങൾ കൂട്ടിത്ത രുന്നതിനെ സമയം ചെയ്താൽ ഒഴിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന പ്ര കാരവും പറഞ്ഞാറെ, മേനോക്കിയോട്ട ഇളമയാക്കി യേക്കുന്നുണ്ട (൨ കൂറാഴ്മയേറനാട് വാഴ്ചയായി പാതി കോയ്മസ്ഥാനവും നാട്ടും ലോകരെയും തന്നേക്കുന്നു ണ്ട) എന്നു സമയം ചെയ്തു]—നാലർ കാര്യക്കാർ (൧. അച്ചനും, ൨. ഇളയതും, ൩. പണിക്കരും, ൪. പാ റനമ്പിയും) കൂടി നിരൂപിച്ചു (നായികിയായിരിക്കു ന്ന ചാലപ്പുറത്തമ്മ) നാലുകത്തുട്ടമ്മയെ കണ്ടു, (ഇണ്ടു ബന്ധുവായി നിന്നുകൊണ്ടു) കോട്ട പിടിപ്പാ ന്തക്കവണ്ണം ഒരുപായം ഉണ്ടാക്കി (ഒരുപദേശം) ത രേണം എന്നാൽ ൪ ആനയും ൪൦൦൦൦ പണവും തന്നേക്കുന്നുണ്ടു; (അത്തു തന്നേയല്ല കോട്ടവാതിൽ തുറന്നു തന്നു എന്നു വരികിൽ ൪ വീട്ടിൽ അമ്മസ്ഥാ നവും തന്നു നാലാം കൂറാക്കി വാഴിച്ചേക്കുന്നതുമുണ്ടു) എന്നു സമയം ചെയ്തു സമ്മതിച്ചു ചെന്നതിന്റെ ശേഷം, (പൊറളാതിരി ജ്യേഷ്ഠനെ കാണ്മാൻ അന ന്തരവരായിട്ടുള്ള തമ്പുരാക്കന്മാരെയും തമ്പുരാട്ടിമാ രെയും കോലത്തുനാട്ടിലേക്ക എഴുന്നെള്ളിച്ചു താൻ പോല്യരെ കോട്ടയിൽ ഇരിപ്പുതും ചെയ്തു. അപ്രകാ രം കോഴിക്കോട്ടേക്ക എഴുതി അയച്ചാറെ മാനവിക്ര മന്മാരും മററും എല്ലാവരും ശ്രമിച്ചു പുലർകാലേ) പൊറളാതിരി ഉലപ്പെണ്ണ ചാർത്തി മറക്കുളങ്ങരെക്ക എഴുന്നെള്ളിയ നേരം കോട്ടവാതിൽ തുറന്നു കൊടു ത്തു. (നെടിയിരിപ്പു) കോട്ടെക്കകത്തു കടന്നിരുന്നു മൂന്നു (കുററി) വെടിയും വെപ്പിച്ചു. വെടി കേട്ടാറെ

"ചതിച്ചിതോ" എന്നൊന്നു പൊറളാതിരിരാജാവരു ളിച്ചെയ്തു, നീരാട്ടുകുളി കഴിയാതെ കണ്ടു കോലടി[1] കോവിലേക്ക എഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്നു നീരാട്ടുകുളി കഴിഞ്ഞു കായക്കഞ്ഞി അമറേത്തും[2] കഴിഞ്ഞു കീഴല്ലൂരും കുറമ്പട്ടൂരും ഉള്ള ലോകരെ വരു ത്തി അരുളിച്ചെയ്തു: "പോല്ലൂരും ചെറുപററയും[3] ആൺ പെറാതെ[4] ഇരിക്കട്ടെ ആൺ പിറന്നു എങ്കി ലും ഉചിതം നടത്താതെ ഇരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ നാ ട്ടിൽ പുരമേല്പുരയും വിരിയൻ വളയും വീരാളിപ്പട്ടുട ക്കയും പോത്തു[5] ഉഴകയും[6] അരുതു. നിങ്ങൾ എ നിക്ക തുണയായി നില്ക്കയും വേണം[7] നാട്ടിൽ ശിക്ഷാ രക്ഷെക്ക[8] ഏറക്കുറവു കൂടാതെ[9] ഇരിക്ക എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക ഒരു താഴ്ചയും വീഴ്ചയും വരാതെ കണ്ണിന്നും കൈക്കും മുമ്പു[10] ഇരിക്കട്ടെ" എന്നു പൊറളാതിരി രാജാവു അനുഗ്രഹിച്ചരുളിച്ചെയ്തു. (അങ്ങിനെ ത ന്നെ ഉണൎത്തിപ്പുതും ചെയ്തു. അകമ്പടി നടന്നു തു റശ്ശേരി കടത്തി വിട്ടു വണങ്ങി പോന്നു കീഴല്ലൂർ നായന്മാർ എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു.) തുറശ്ശേരി കടന്നെ ഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു. [നീരാട്ടുകുളിക്ക എഴുന്നെള്ളു മ്പോൾ ആയിരം നായർ കോട്ട വളഞ്ഞപ്രകാരം അറിഞ്ഞിട്ടു വേഗേന കോട്ടെക്കുള്ളിൽ എഴുന്നെള്ളി മേനോക്കിയെയും ചാലപ്പുറത്തു നായകിയെയും തി രുമുമ്പിൽ വരുത്തി: നിങ്ങൾ ഇരിവരും മുമ്പിനാൽ

1) കോലോടി. 2) അമൃതം. 3) പൊററയും. 4) പിറക്കാതെ 5) കൂട്ടി. 6) കറക്കയും. 7) തുണയായിരിക്കട്ടെ. 8) ചൈതന്യ ത്തിന്നു. 9) വന്നുപോകാതെ. 10) മുൻകൈസ്ഥാനവും അവകാശം നാട്ടിൽ നിങ്ങൾക്കായി.

പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നേ എന്നു നമുക്ക വഴിപോലെ ബോധിക്കയും ചെയ്തു. മരിക്കയോ രാജ്യം ഒഴിഞ്ഞു പോകയോ വേണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചു പറയേണം എന്നരുളിചെയ്താറെ: യുദ്ധം ചെയ്തു രാജാവു മരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ കൂട മരിക്കേണ്ടിവരും എന്നു കല്പിച്ചു, മാനവിക്രമന്മാരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു ജയിപ്പാൻ പണിയാകുന്നതു; അതുകൊണ്ടു രാജ്യം ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നതു നല്ലതാകുന്നു എന്നുണൎത്തിച്ചാറെ: നമ്മുടെ ലോകരെ കൂട്ടി വരുത്തി യുദ്ധം ചെയ്യിച്ചു നില്ക്കുകയും വേണം അപ്പോൾ ഞാൻ വേഷം മാറി പോയ്ക്കൊള്ളുന്നതുമുണ്ടു. അപ്രകാരം ചെയ്തു പൊറളാതിരി കോട്ട ഒഴിഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു.

{പൊറളാതിരി രാജ്യഭ്രഷ്ടനായി യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റു പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു ആ സ്വരൂപാന്തികൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള കോലത്തിരിയെ കണ്ടാറെ മുഖ്യസ്ഥാനത്തിന്നു മുക്കാതം നാടും ൩൦൦൦ നായരെയും കൊടുത്തു നാട്ടടി എന്ന (അടിയോടി) പേർ കൊടുത്തിരുത്തുകയും ചെയ്തു. ആ വംശമത്രേ കടുത്തനാട്ടുതമ്പുരാനാകുന്നതു. കുറുമ്പിയാതിരിരാജാവുടെ സംവാദത്താൽ കോലത്തിരി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു പൊറളാതിരി രാജാവിന്നു: കടുത്തനാട്ട മുക്കാതംവഴി നാടും, പുതിയ കോയിലകത്തു വാഴുന്നോരും, ഇളങ്കുളം കുറുപ്പും, തോട്ടത്തിൽനമ്പിയാരും, നാരങ്ങോളിനമ്പിയാരും, പോക്കാട്ടശ്ശേരി നമ്പിയാരും, ചെമ്പറക്കുറുപ്പും, ൩൦൦൦ നായരും, കാവിൽ ഭഗവതിയും; ഇങ്ങിനെ കവിയടക്കം.}

അങ്ങിനെ അടക്കം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം താ

മൂതിരിപ്പാട്ടിലേ വലിയ തമ്പുരാൻ മേനോക്കി ഏറ
നാട്ടു വാഴ്ചയാക്കി പാതികോയ്മയും ൧൦൦൦ നായരെ
യും കല്പിച്ചു, "പൊറളാതിരിയുടെ കോയ്മ നടത്തി
കൊൾ്കെ വേണ്ടും" എന്നു പ്രഭാകരക്കുററിൽ കിഴിന്നി
യാരെ[1] കൈപിടിച്ചു: "ഒള്ളൂർ പോല്മൂർ, തലകൊല്ല
ത്തൂർ, ചേളന്നൂർ എന്നിങ്ങിനെ ൪ മുക്കാല്വട്ടം ക്ഷേ
ത്രത്തിങ്കൽ ദേവനെയും ദേവസ്വവും രക്ഷിച്ചു, കിഴി
ന്നിയാൎക്ക സംബന്ധമുള്ള ഇല്ലങ്ങളും ഭവനങ്ങളും പ
രിപാലിച്ചു, ശേഷം ഒന്നിന്നു പാതി ഓളം ഇടവാഴ്ച
ക്കുറായി നടത്തി കൊള്ളൂ" എന്നു കല്പിച്ചു, "ഏറനാ
ട്ടുമേനോനെന്നു" തിരുനാമൊഴിഞ്ഞു മിരിക്കുന്നു. കു
ന്നലക്കോനാതിരിരാജാവു നായകിയാൎക്ക വാഴ്ചസ്ഥാ
നങ്ങളും "കോഴിക്കോട്ടു തലച്ചെന്നോർ" എന്നു പേ
രും കല്പിച്ചു, വാളും പുടവയും കൊടുക്കയും ചെയ്തു.—
ശേഷം വടക്കംപുറത്തു ലോകർ ഇണക്കം ചെയ്യാ
തെ പോർ തിരിഞ്ഞു നിന്നു: "നാട്ടിൽ ഈ കോയ്മ
നടത്തി എങ്കിൽ നമ്മുടെ പെണ്ണുംപിള്ളെക്കും അടു
ക്കും ആചാരവും നീതിയിൻ നിലയും ഏറക്കുറവു
വന്നുപോം" എന്നു ചൊല്ലിയ നേരം: "നാട്ടിൽ വഴി
പിഴ വന്നു പോകാതെ കോയ്മ നടത്തുവാൻ തളി
യിൽ ദേവൻ എന്നു കല്പിച്ചു, ദേവനെ സമക്ഷത്തി
റക്കി കോവിൽ ഇരുത്തു" തലച്ചെന്നോർ എന്നു ക
ല്പിച്ചു; "നാട്ടിൽ വഴിപിഴെക്കു വരും മുതൽ തളിയിൽ
ദേവന്നു നെയ്യമൃതം മുട്ടാതെ കഴിച്ചു കൊള്ളൂ" എന്നു
കല്പിച്ചു ലോകരെയും ബോധിപ്പിച്ചു, കാരണരെ ക
ല്പിക്കയും ചെയ്തു. ശേഷം ൧൦൦൦൦വും രാജാവും ത

1) കീഴന്നീർമേനോക്കിയെ?

മ്മിൽ വഴക്കം ചെയ്തു. അവൎക്ക ഓരോരൊ സ്ഥാന
വും മേനിയും അവകാശവും കല്പിച്ചു, തന്റെ ചേ
കവരാക്കി ചേകവും കല്പിച്ചു, അച്ചനും ഇളയതി
ന്റെയും കുടക്കീഴ വേലയാക്കി, ചേരൻപിലാക്കീഴ്
യോഗം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടം ഇരുത്തി, അച്ചനും ഇളയത്തും
നിഴൽതലെക്കൽ ചെന്നു നിഴൽഭണ്ഡാരവും വെച്ചു,
തിരുവളയനാട്ടുഭഗവതിയെ നിഴൽ പരദേവതയാ
ക്കി, രാജാവിന്റെയും ലോകരുടെയും സ്ഥാനവും മേ
നിയും പറഞ്ഞു, കോട്ടനായന്മാരെ വരുത്തി, കൂട്ട
വും കൊട്ടി കുറിച്ചു, പാറനമ്പിയെ കൊണ്ടു പള്ളി
പ്പലക വെപ്പിച്ചു, ലോകൎക്ക ശിലവിന്നും നാളും കോ
ളും കൊടുപ്പാന്തക്കവണ്ണം കല്പിച്ചു, മേല്മൎയ്യാദയും കീ
ഴ്മൎയ്യാദയും അറിവാൻ മങ്ങാട്ടച്ചൻ പട്ടോലയാക്കി
എഴുതി വെച്ചു, ലോകൎക്ക പഴയിട പറവാനും എഴു
തി വെച്ചു. അങ്ങിനെ ലോകരും വാഴ്ച്ചയും കൂടി
ചേൎന്നു ൧൦൦൦൦വും ൩൦൦൦വും ൩൦൦൦൦വും അകത്തു
ട്ടുപരിഷയും പൊയനാട്ടിങ്കരലോകരും കൂടി നാടു പ
രിപാലിച്ചിരിക്കും കാലം ഇടവാഴ്ച്ചയും നാടുവാഴ്ച്ചയും
തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞു. ഇടവാഴ്ച്ചക്കൂറ്റിൽ പക്ഷം തിരി
ഞ്ഞ വടക്കംപുറത്തേ ലോകരും നാടുവാഴ്ച്ചക്കൂറ്റിലേ
പക്ഷം തിരിഞ്ഞ കിഴക്കപുറത്തേലോകരും തമ്മിൽ
വെട്ടികൊല്ലിപ്പാന്തക്കവണ്ണം കച്ചിലയും കെട്ടി, ച
ന്ദനവും തേച്ചു, ആയുധം ധരിച്ചു. വടക്കമ്പുറത്തു
ലോകർ താമൂരി കോയിലകത്തു കടന്നു മരിപ്പാൻ വ
രുമ്പോൾ കിഴക്കമ്പുറത്ത് ലോകരും ആയുധം ധരി
ച്ചു, കോയിലകത്തിൻ പടിക്കലും പാൎത്തു. അതു
കൊണ്ടു മങ്ങാട്ടച്ചൻ "ഇവർ തമ്മിൽ വെട്ടിമരിച്ചു

സ്വരൂപവും മുടിക്കും" എന്നു കണ്ടു അവരുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നു കാൎയ്യബോധം വരുത്തി, ഇടച്ചിലും തെളിയിച്ചു, ലോകർ തമ്മിൽ കൈപിടിപ്പിച്ചു: "തൊഴുതു വാങ്ങിപ്പോയി കൊൾവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക എന്നേക്കും കൂലിച്ചേകമൎയ്യാദയായി നില്ക്കും" എന്നു മങ്ങാട്ടച്ചൻ പറഞ്ഞു, രാജാവിൻ തിരുമുമ്പിൽ നിന്നു ലോകരെക്കൊണ്ടു അവ്വണ്ണം വേലയും ചെയ്യിപ്പിച്ചു. പിന്നെ ലോകരുമായിട്ടു പല നിലത്തും കളിയും ഓലേരിപ്പാച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയും നടത്തി തുടങ്ങി. ശേഷം ആയമ്പാടി കോവിലകത്തു തമ്പുരാട്ടിയായിരിക്കുന്ന അമ്മയെ വാഴ്ച കഴിച്ചു, ഒരു കൂറു വാഴ്ചയും ഒരു കോവിലകവും ചമെച്ചു, പരദേവതമാരെയും കുടിവെച്ചു. അവ്വണ്ണം തന്നെ ഇടവാഴ്ചക്കൂററിലേക്ക "ഒരു കൂറു വാഴ്ചയായി നടത്തി കൊള്ളു" എന്നു വാളും പുടവയും കൊടുത്തു, "തണ്ടും പള്ളിച്ചാനെയും പെണ്ടികളെയും മുന്നിത്തളിയും ചിരുതവിളിയും അകമ്പടിസ്ഥാനവും ചെയ്തു കൊള്ളു" എന്നു കല്പിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു കുന്നിന്നു കോനാതിരി.

വ. കോഴിക്കോട്ട് നഗരം കെട്ടിയതു.

അതിന്റെ ശേഷം കോഴിക്കോട്ട് വേളാപുറത്തു കോട്ടയും പണിതീൎത്തു അറയും തുറയും അടക്കി, ആലവട്ടം വെഞ്ചാമരവും വീശിപ്പൂതും ചെയ്തു. [കിഴക്കേ സമുദ്രതീരത്തിങ്കൽ ഇരുന്നൊരു ചെട്ടി കപ്പൽ കയറി മക്കത്തേക്ക ഓടി കച്ചവടം ചെയ്തു, വളരെ പൊന്നും കൊണ്ടു കപ്പൽ പിടിപ്പതല്ലാതെ കയററു

കകൊണ്ടു കപ്പൽ മുങ്ങുമാറായി. കോഴിക്കോട്ട് തു
റെക്ക് നേരെ വന്നതിന്റെ ശേഷം കരെക്കണെച്ചു,
ഒരു പെട്ടിയിൽ പൊന്നെടുത്തു കൊണ്ടു താമൂരി
തിരുമുമ്പിൽ തിരുമുല്ക്കാഴ്ച വെച്ചു വൃത്താന്തം ഉണ
ൎത്തിച്ചു തുഞ്ചെയ്തു. അതു കേട്ടു രാജാവു: നീ തന്നെ
പൊന്നു ഇവിടെ സൂക്ഷിച്ചു കൊൾ്ക എന്നരുളിച്ചെ
യ്തുവാറെ, ആ ചെട്ടി താമൂതിരികോയിലകത്തു ഒരു ക
രിങ്കല്ലു പണി ചെയ്തുവാറെ, സമ്മാനങ്ങൾ വളരെ
കൊടുത്തു അറയും കൈയേററു, കപ്പൽ പിടിപ്പുതു ക
ണ്ടു നിൎത്തി, ശേഷം പൊന്നുകൾ ഒക്കയും കൊണ്ടു വ
ന്നു തിരുമുമ്പിൽ വെച്ചു സംഖ്യയും ബോധിപ്പിച്ചു, ന
ല്ലൊരു പൊഴുതിൽ ആ ധനം കല്ലറയിൽ വെച്ചട
ച്ചു, യാത്ര ഉണൎത്തിച്ചു കപ്പൽകയറി പോകയും
ചെയ്തു. അങ്ങിനെ കാലം സ്വല്പം ചെന്നവാറെ
അവൻ സൂക്ഷിച്ചു ദ്രവ്യം കൊണ്ടുപോവാന്തക്കവെ
ണ്ണം വന്നു തിരുമുൽകാഴ്ച വെച്ച് അവസ്ഥ ഉണൎത്തി
ച്ചു ശേഷം, കല്ലറ തുറന്നു വെച്ചു ദ്രവ്യം എടുത്തു തി
രുമുമ്പിൽ കാങ്കേ സംഖ്യ ബോധിപ്പിച്ചു, രണ്ടാക്കി
പകുത്തു ഓരോടം രാജാവിന്നും ഓരോടം തനിക്കും എ
ന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: "നിന്റെ ദ്രവ്യം നീ തന്നെ
കൊണ്ടുപോയിക്കൊൾക" എന്നരുളിച്ചെയ്തതു കേ
ട്ടാറെ: "ഇത്ര നേരുള്ള രാജാവും സ്വരൂപവും ഉണ്ടാ
യില" എന്നവന്നു ബോധിച്ചു: "ഈ തുറയിൽനിന്നു
കച്ചോടം ചെയ്യാന്തക്കവണ്ണം എനിക്ക ഏകി തരി
കയും വേണം" എന്നു മങ്ങാട്ടച്ചനോടു കേൾപ്പിച്ച
പ്പോൾ അപ്രകാരം ഉണൎത്തിച്ചു തിരുമനസ്സിൽ ബോ
ധിച്ചു: "അങ്ങിനെ തന്നേ" എന്നു രാജാവും അരുളി

ചെയ്തു. പിന്നെ തക്ഷന്മാരെ വരുത്തി, കടപ്പുറത്തു നഗരം കെട്ടുവാൻ കോവിലകത്തുനിന്നു മറി തീൎത്തു, നൂൽ പിടിച്ചു അളന്നു, സ്ഥാനം നോക്കി കുററി തറച്ചു, നല്ലോരു പൊഴുതിൽ കല്ലിട്ടു കെട്ടി തൂൺനാട്ടി തെരു കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ചെട്ടി അവിടെ ഇരുന്നു ദാനധൎമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു ഓട്ടവൊഴക്കവും കച്ചോടങ്ങളും തുടങ്ങി; അംബരേശൻ എന്നവന്നു പേർ. അവൻ കോയിലകത്തു പണിചെയ്തതു അംബരേശൻ കെട്ട് എന്നു ഇന്നും പറയുന്നു. നഗരം കെട്ടി തുടങ്ങിയ ഇടം ചെട്ടിത്തെരു. പലരും തെരു കെട്ടി വാണിഭം തുടങ്ങി. തുറമറക്കാരും മക്കത്തു കപ്പൽ വെപ്പിക്കയും ഓട്ടവൊഴക്കവും കണക്കെഴുത്തും വരവും ശിലവും വഴിയും പിഴയും കച്ചോടലാഭങ്ങളും ഇതുപോലെ മറെറാരുനാടും നഗരവും കോയ്മയും ലോകത്തില്ല എന്നു പലരും പറയുന്നു. നഗരപ്പണിക്കു ഊരാളികൾ പ്രധാനം. മുമ്പെ തൃശ്ശമ്മരത്തു ഭഗവാനു കാലികെട്ടി കറന്നു പാലും നെയ്യും കൊടുത്തു; ഗോപാലന്മാർ എന്ന ഞായം. കോലത്തിരിരാജാവു അവരെ ദ്വേഷിക്കകൊണ്ടു അവിടെ ഇരിക്കരുതാഞ്ഞു, നാട്ടിൽനിന്നു വാങ്ങിപ്പോന്നു, പറപ്പു കോയിൽ അകത്തു വന്നു രാജാവെ കണ്ടിരുന്നു, ദിവസവൃത്തികഴിപ്പാൻ ഓരോ പ്രവൃത്തികൾ തുടങ്ങി ഇരിക്കും കാലത്തു കോഴിക്കോട്ടു നഗരപ്പണി തുടങ്ങി; അന്നു കടപ്പുറത്തു ചുള്ളിക്കാടു വെട്ടി കോരുവാൻ ഇവരെ വരുത്തി. ഇങ്ങിനെ നീളെ നടന്നു പണി എടുക്കും കാലത്തു കുന്നലക്കോനാതിരിയുടെ നിയോഗത്താൽ മങ്ങാട്ടച്ചൻ അവരെക്കൊണ്ടു തളി

യിൽ ഊരാളരായിരുന്ന ൬൦ നമ്പിമാരെ വെട്ടിക്കൊ
ല്ലിച്ചു വലിച്ചു നീക്കിക്കളയിച്ചു. അതിന്നു അവരു
ടെ ജന്മവും തറവാടും തളിയിൽ ഊരായ്മയും അവൎക്ക
കൊടുക്കയും ചെയ്തു. രാജാവ് പതിനായിരത്തിൽ
ക്കുലിച്ചേകവും നടത്തി ഇരിക്കുന്നു.]

---

൩. വള്ളുവക്കോനാതിരിയെ ജയിച്ചതു.

കോല്ക്കുന്നത്തു ശിവാങ്ങൾ[1] എന്ന സന്ന്യാസിയു
ടെ അരുളപ്പാടാൽ തളിയിൽ കൎമ്മദാനങ്ങൾ ചെയ്തു.
ബ്രാഹ്മണരുടെ അനുഗ്രഹത്തോടും കൂടി തളിയും സ
ങ്കേതവും രക്ഷിച്ചു, മക്കത്തു കപ്പൽ വെപ്പിച്ചു, — തി
രുനാവായി മണല്പുറത്തുനിന്നു മഹാമഖവേല രക്ഷി
ച്ചു നടത്തുവാൻ കല്പിച്ചു (ആറങ്ങോട്ടു സ്വരൂപ
ത്തെ വെട്ടി ജയിച്ചു നേടിയിരിപ്പിൽ സ്വരൂപം അ
ടക്കി നടത്തി) വള്ളുവക്കോനാതിരിരാജാവിനെ നീ
ക്കം ചെയ്തു, നേരും ന്യായവും നടത്തി, ൧൦നാടും
അടക്കി, ൧൮ കോട്ടപ്പടിയും അടുപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ
ഇരിക്കുന്നു നെടുവിരിപ്പിൽ സ്വരൂപം.

[മസ്സ്കിയത്ത് ദ്വീപികൽ ഇരുവർ പുത്രന്മാർ ജ
നിച്ചുണ്ടായി (ഒരു ബാവെക്കു പിറന്നവർ.) ഇടഞ്ഞ
പ്പോഴേ അവരുടെ ബാവ മൂത്തവനോടു പറഞ്ഞു:
"നിങ്ങൾ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചു മറ്റെയവൻ നിന്നെ
വധിക്കും. എന്റെ ശേഷത്തിങ്കൽ; അതുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ ഇരുവരും ഇവിടെ ഇരിക്കേണ്ടാ. നീ വല്ല
ദ്വീപാന്തരത്തിങ്കൽ പോയി നിന്റേറടം കഴിക്കേ അ

1) ശിവയോഗികൾ, ശിവമയൻ.

ത്രു നിണക്കു നല്ലതു. അതിന്നു നിണക്കു പൊറു
പ്പാൻ മാത്രം പൊന്നു തരുന്നുണ്ടു" എന്നു പറഞ്ഞു,
ഒരു കപ്പലിൽ ചിടിപ്പതു ദ്രവ്യം കൊടുത്തു അവനെ
അയച്ചു. അവൻ അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ ചെന്നു
അവിടവിടേ വാഴും രാജാക്കന്മാരെ കണ്ടു തിരുമുല്ക്കാഴ്ച
വെച്ചാൻ. അതോ എന്തെല്ലാം കാഴ്ച വെച്ചു: അ
ച്ചാറു പൂ ചിപ്പെട്ടിയിൽ പൊന്നും വെച്ചടച്ചു അച്ചാ
റെന്നു പറഞ്ഞു വെക്കും. അങ്ങിനെ വെപ്പാൻ കാ
രണം: അവരവരുടെ നേരും നേരുകേടും തിരിച്ചറി
ഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പാനായിട്ടു (നേരുള്ളിടത്തു തനിക്കി
രിപ്പാൻ) അവരവരെ പരീക്ഷിപ്പാൻ തന്നെ ഇങ്ങി
നെ വെച്ചു കണ്ടതു. രാജാക്കൾ ആരും അതിന്റെ
നേർ പറഞ്ഞില്ല. പിന്നെ പൂന്തുറക്കോനെ കണ്ടു
വെച്ചവാറെ പറഞ്ഞു: "ഇതാ ഇതു നിന്നോടു പ
കന്നു പോയി; ഇതച്ചാറല്ല സ്വൎണ്ണം (ആകുന്നു)"
എന്നു പറഞ്ഞവാറെ "വിശ്വസിപ്പാൻ നന്നു" എ
ന്നവന്നു ബോധിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ കോഴി
ക്കോട്ടു കോയ[1] വന്ന പ്രകാരം.—ഒരു നാൾ വി
ല്വമംഗലത്തു ശിവാങ്ങൾ[2] വടക്കുനിന്നു രാമേശ്വ
രത്തിന്നാമാറു എഴുന്നെള്ളുമ്പോൾ കോഴിക്കോട്ടു ത
ളിയിൽ പൂന്തുറക്കോൻ തന്റെ വൎത്തമാനം കേൾ
പ്പിച്ച നേരം ശിവാങ്ങൾ അരുളിച്ചെയ്തു: "ഈ സ്ഥ
ലത്തിന്നും ഈ സ്വരൂപത്തിന്നും വരുന്നോർ അന
ൎത്ഥം പോവാനായ്ക്കൊണ്ടു ദാനധൎമ്മാദികളും ഈ
ശ്വരസേവകളും ചെയ്യിപ്പിക്കയും വേണം"; എന്നാ
റെ: "അതോ എങ്ങിനെ" എന്നും "എന്തെല്ലാം വേ

1) കോശം. 2) ശിവമയന്മാർ.

ണ്ടുവത്തു" എന്നും ഉണൎത്തിച്ചവാറെ ശിവാങ്ങൾ അ
രുളിച്ചെയ്തു: "ദാനമാകുന്നതു ഈ ക്ഷേത്രത്തിങ്കിൽ
ആണ്ടൊന്നിന്നു തുലാമാസത്തിൽ രേവതി തുടങ്ങി
൧ദിവസം എത്തിയ ജനത്തിന്നു ഭക്ഷണവും[1] കൊ
ടുത്തു, നൂററൊന്നു സ്മാൎത്തന്മാൎക്ക ൧൦൧ പണം കെട്ടി
ദാനം ചെയ്തു, തുലാഭാരം, ഹിരണ്യഗൎഭം, മഹാമൃത്യു
ഞ്ജയം, പാഠകം കൂത്തു, കൂടിയാട്ടം, ഭാരതം വായിപ്പി
ക്ക എന്നിങ്ങിനെ രാജാക്കന്മാൎക്കായിട്ടുള്ള ക്രിയകളും
വലുതായ ഗണപതിഹോമവും ഭഗവതിസേവയും
ഇവ ഒക്കെയും കഴിപ്പിച്ചു. താന്താൻ പരിപാലി
ക്കേണ്ടുന്നതും ഇങ്ങും അടക്കിയതും കുതം ഇല്ലാഞ്ഞ
കൂടം വീഴുന്നതും അടക്കി രക്ഷിച്ചു, അവിടവിടെ പൂ
ജാനിവേദ്യാദികളും വഴിപോലെ കഴിപ്പിച്ചു കൊ
ണ്ടാൽ ഈ സ്വരൂപം വൎദ്ധിക്കും" എന്നരുളിച്ചെയ്തു.
അപ്പോൾ അങ്ങോട്ടുണൎത്തിച്ചു "അതിന്നു ദ്രവ്യം ഇ
ല്ല" എന്നു കേട്ടവാറെ: "അതിന്നേതും വേണ്ടതില്ല
കടം വാങ്ങി ചെയ്തു കൊള്ളുമ്പോൾ നിനയാത്ത (നേ
രം) മുതൽ തനിക്കുണ്ടായ്വരും; പിന്നെ കണക്ക എഴു
തി ചിലവിട്ടു കൊൾക. നിത്യദാനവും, വയറ വഴി
കയും, സ്വൎണ്ണലേപനവും ചെയ്തിരിക്ക, എന്നാൽ
ശ്രീ നില്ക്കും. ശ്രീമദം ഏറിവരികിൽ ശ്രീ വിളിപ്പി
ക്കാം, മുന്നിൽ തളിപ്പിക്കാം എച്ചിൽ പാത്രത്തിൽ"
എന്നിങ്ങിനെ സ്വരൂപമൎയ്യാദകളും കല്പിച്ചു അനു
ഗ്രഹിച്ചു മഹാസന്യാസി. — അക്കാലം വിശ്വാസ
ത്തോടു അങ്ങിനെ ചെയ്തു തുടങ്ങി. അന്നീവന്നവൻ[2]
വളരെ പൊന്നും കൊടുത്തു ഈ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ

1) സദ്യ. 2) ചോനകൻ.

വിശ്വാസത്തോടു വീടെടുത്തു. അവിടെ ഇരിക്കും കാലം കർക്കടകവ്യാഴം കുംഭമാസത്തിൽ ഉണ്ടല്ലോ മഹാമകം; അന്നാൾ തിരുനാവായി പേരാററിൽ തീൎത്ഥം. അവിടെ ഈ കേരളത്തിങ്കൽ ചോവരക്കൂററിലുള്ള രാജാക്കന്മാൎക്ക നിലപാടും സ്ഥാനമാനങ്ങളുമുണ്ടല്ലോ. അതിനെ കാണ്മാൻ കോയ പുറപ്പെട്ടു രാജാവിനെ കേൾപ്പിച്ചു മഹാമകവും കണ്ടു വരികയും ചെയ്തു. "എങ്ങിനെ" എന്നവാറെ "ഈ മഹാമകത്തിന്നു ദിവ്യ തീൎത്ഥം ഒഴുകുക എന്നിയേ മററെന്തെല്ലാം അലങ്കാരം ഉള്ളു" എന്നരുളിച്ചെയ്തവാറെ: "അവിടെ ഉള്ള അലങ്കാരാദികൾ ഒക്കവെ അറിയിച്ചു എന്നല്ല, ഈ സ്ഥലങ്ങൾ ഒക്കവെ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിങ്കൽ അത്രെ വിധി ആകുന്നതു" എന്നുണൎത്തിച്ചവാറെ അരുളിച്ചെയ്തു മഹാരാജാവു: "അതിന്നു നമ്മാൽ കൎത്തവ്യമില്ല" എന്നു കേട്ടവാറെ പറഞ്ഞു: "ഈ സ്ഥാനം ഇങ്ങു വേണം എന്നുവരികിൽ അടിയേൻ പിടിച്ചടക്കി തരുന്നുണ്ടു" എന്നു കേട്ടവാറെ പൂന്തുറക്കോൻ: "എങ്കിൽ നിന്നെ വലത്തുഭാഗത്തു നിൎത്തീടുന്നുണ്ടു" എന്നു കേട്ടപ്പോൾ, അവൻ കടലൂടെയും മററുള്ളവർ കരയൂടെയും തെക്കോട്ടേക്കു പടകൂടി ജയിച്ചു, ഓരോരോ നാടും നഗരങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും അടക്കി കൊണ്ടു, വ്യാഴവട്ടം തികയുംപോഴേക്കു തിരുനാവായിൽ എത്തി ഇരിക്കുന്നു (ആ സ്ഥാനങ്ങളും അടക്കി). അവനന്നു മികവിനാലെ കമ്പവെടിയും കല്ലലയും[1] തീൎത്തു, പണ്ടാരും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത വിശേഷം എന്നേക്കും കുറവു വരാതെ ഇരിപ്പാൻ മുതലും

1) കല്ലലോട്ടവും?

വെച്ചു, അങ്ങു "കോഴിക്കോട്ടു കോയ" എന്നു പേരും വിളിച്ചു, അനേകം സ്ഥാനങ്ങളും കൊടുത്തു റല ഭാഗത്തു നിൎത്തുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ പ്രതിയോഗി ഇല്ല എന്നു ശംഖും കുടയും പിടിച്ചു ശാന്തസ്വാമിയെ അരികെ നിൎത്തികുന്നു.— അന്നു ചോവരക്കൂററിൽ ഉള്ള സ്ഥാനം പന്നിയൂർക്കൂററിലേ അടങ്ങി ഇരിക്കുന്നു. ആ പരിഭവത്തിന്നു അന്നു തുടങ്ങി തിരുമാനം കുന്നത്തു ഭഗവതിയുടെ ആജ്ഞയാലെ ഇന്നും (അങ്കപോരുണ്ടായി) മരിക്കുന്നു ആൎങ്ങോട്ടൂർ[1] സ്വരൂപത്തിലുള്ള ചേകവർ എന്നറിക. അന്നു പത്തു കുറയ ൩൦൦ തണ്ടും, ൧൨൦൦ (നെടിയ) കുടയും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു; ആൎങ്ങോട്ടൂർസ്വരൂപത്തിലേ മേല്ക്കോയ്മ വിട്ടു നെടിയിരിപ്പു സ്വരൂപത്തിലേക്കടങ്ങി ഇരിക്കുന്നു. അന്നു തുടങ്ങി അവൎക്കു രാത്രെങ്കിലും മറ്റേയവൎക്കു പകൽ തെങ്കിലും ആയ്പുന്ന—ഓരോരോ നാട്ടും നഗരവും പിടിച്ചടക്കി തുടങ്ങി. അന്നീസ്വരൂപത്തിങ്കൽ ഏല്പും മാററാനില്ലാതെ ആയി.]

[വെള്ളപ്പനാട്ടുകരേ പ്രവൃത്തിക്കായ്ക്കൊണ്ടു തറക്കൽ ഇട്ടുണ്ണിരാമവാരി ചുന്നക്കാട്ടു തലച്ചെന്നോരായി വാളും പുടവയും കൊടുത്തു ൧൦൦൦ നായൎക്കു യജമാനനായിട്ടു. പിന്നെ ചുള്ളിയിൽ ശങ്കരനമ്പിയെന്നൊരു തിരുവുളക്കായ്മക്കാരൻ വള്ളുവകോനാതിരിപ്പാട്ടിലേ നാട്ടു മലപ്പുറം മുക്കാതം പിടിച്ചടക്കി. അതുകൊണ്ടു ആ സ്ഥാനത്തേക്കു അവനായ്ക്കൊണ്ടു കണ്ണും മുകാവും തിരിയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു "മലപ്പുറത്തു പാറനമ്പി" എന്നു പറവാൻ കാരണം.

---

1) ആറങ്ങോട്ടു.

൯. കോഴിക്കോട്ടു മഹത്വം.

(മലയാളത്തിൽ കുന്നലക്കോനാതിരി രാജാവു മഹാരാജാവു എന്നു സിദ്ധാന്തം.) അന്നു തുടങ്ങി തെക്കു വേണാടടികളും വടക്കു കോലത്തിരി രാജാവും ഇവർ ഒഴികെ ഉള്ള രാജാക്കന്മാരോടു അന്നന്നു ചെന്നു എല്ലാം എടവ പാതി കഴിവോളം. എടവ പാതി കഴിഞ്ഞാൽ പേരൻപിലാക്കീഴ് കൂടി കൊട്ടിൽ കുറിച്ചു ലോകൎക്കു ശിലവിന്നും കൊടുത്തു അച്ചനും ഇളയതും മുന്നടന്നു പടകൂട്ടുമ്പോൾ ചോവരക്കൂററിൽ എഴുതിയയച്ചു എല്ലാം. മങ്ങാട്ടച്ചന്നു ചതിപ്പടയില്ല എന്നതിന്റെ കാരണം "കൂടിനിന്നു പോകിലും താഴ്ച ആകിലും കാണാം" എന്നറിയിക്കും; നേരുകൊണ്ടു ജയിച്ചു വൎദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു നെടിയിരിപ്പു സ്വരൂപം എന്നറിക.

[പരദേശങ്ങളിലുള്ള രാജാക്കന്മാർ:—പുന്നാടൻ, മയിസ്സൂരാൻ, മയിലോമ്പൻ,[1] ചടക്കരെൻ, മുകിളൻ, മൂക്കപറിയൻ, ഇക്കേറിയാൻ, മുളുക്കി, അമ്മാശി, കൊങ്ങൻ, പാണ്ടിയൻ, പാലേറിയാൻ, സേതുപതി, കാശിരാജാവു, പാശ്ശാവു, ചോഴരാജാവു, പലിച്ചെയൻ, പരിന്ത്രീസ്സ, ഇങ്കിരീസ്, പറുങ്കി, ലന്താ, ദ്വീപാഴി, പുത്തുക്കരാജാവാദിയായുള്ളവരും പടയും പണ്ടു കടലൂടെയും കരയൂടെയും വന്നു എതിൎക്കും ഈ ഭൂമി അടക്കുവാൻ; അവരെയും മടക്കി മാററാർ ഒരുത്തരും നേരെ നില്ലാതെയായി. — ഈ ഭൂമിയിങ്കൽ പല വൈഷ്ണവങ്ങളും നന്ന നഗരങ്ങളും തികവായുണ്ടല്ലൊ. അതിൽ കേളി മികച്ചതു കോഴിക്കോട്ടു;

1) — ബട്ടൻ.

ഒരു കാലം താഴ്ചയും ഇല്ല ഒരു കാലം അനൎത്ഥവു മില്ല. അതിന്റെ കാരണം: ചെമ്മങ്ങാട്ടു ഔവ്വായി[1] എന്ന ഒരു ചോനകൻ ശ്രീഭഗവതിയെ സേവിച്ചു അവനുമായി തമ്മിൽ സമയം ചെയ്തു: "പിറേറ നാൾ രാവിലെ: കാന്തപ്പുറമ്പിൽ ആകട്ടെ എന്നു പറ ഞ്ഞു, അവിടെ കണ്ടില്ലയായ്കിൽ ഉച്ചതിരിഞ്ഞാൽ നഗരത്തിൽ ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു, പിന്നെ അ വിടെ കണ്ടില്ല എന്നു വരികിൽ മൂവന്തിനേരം മുക്കാ ടിയിലാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു, അവിടെ കണ്ടില്ലാ എന്നു വരികിൽ എന്നെ കാണുമ്പോളും ഈ മൂന്നു സ്ഥാ നത്തും പാൎപ്പു" എന്നു പറഞ്ഞു സമയം ചെയ്തു. അവനന്നു മരിച്ചു കളകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു ഭഗവതിക്ക അവിടെനിന്നു ഒരു കാലം വാങ്ങിപ്പോയി കൂടുക ഇല്ല; (അന്നു തുടങ്ങി വിരാടപുരം പോലവെ വേ ണ്ടും പദാൎത്ഥങ്ങൾ ഈ പുരത്തിങ്കൽ ഉണ്ടാവുന്നു അനേകം വസ്തുക്കൾ വന്നു നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി പുരു ഷാരവും നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി.) എത്രയും തേജസ്സോടും കൂടിയ ഭഗവതിയെ ചോനകൻ കാണുമാനുള്ള സംഗ തി: "ബൌദ്ധന്മാൎക്കത്രേ നെഞ്ഞിന്നുറപ്പുള്ളു" എന്നി ട്ടു ഈശ്വരൻ തന്നെ ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചതു.]

ശേഷം താമൂരിപ്പാട്ടുന്നു തീപ്പെട്ടാൽ തിരുവന്തളി കഴിവോളം ആ സ്ഥാനത്തേക്ക മങ്ങാട്ടച്ചൻ ഉടയ തായി. തിരുവന്തളി കഴിഞ്ഞാൽ വഴിമൂപ്പിൽ രാജാ ക്കന്മാരെ പട്ടം കെട്ടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഊരിന്നും ഗ്രാ മത്തിന്നും മററും പല പ്രഭുക്കന്മാരും എത്തി തിരുവ ളയനാട്ടമ്മയെ എഴുന്നെള്ളിച്ചു, "ബ്രഹ്മൻവിഷ്ണുമ

---

[1]) ചെങ്ങോട്ടു അവയൾ.

ഹേശ്വരൻ" എന്നു കല്പിച്ചു, പൊൻവിളക്കും നിറപറയും വെച്ചു, നിലമണിഞ്ഞു വിതാനിച്ചു, പള്ളിമാറടി എഴുന്നെള്ളിച്ചു, ചേരമാൻ വാളും പിടിച്ചു, സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വെള്ളയും കരിമ്പടവും വിരിച്ചു, വീരചങ്ങലയും ധരിച്ചു, തിരുമുടിപ്പട്ടം കെട്ടി, അഴല്ലൂർ[1] ശാക്കരെ രണ്ടു വഴിയിൽ മൂവാറു[2] സംഘവും കൂടി എത്തി, "ചേരമാന്നാട്ടു ൰൮ വഴിനാട്ടിലും കോയ്മസ്ഥാനം നടത്തി, പശുബ്രാഹ്മണരെയും ദേവന്മാരെയും രക്ഷിച്ചു, പെണ്ണും പിള്ളയും ആനന്ദിപ്പിച്ചു, വഴിപിഴ തീൎത്തു, മഹാരാജാവായിരുന്നു വാഴക" എന്നു കല്പിച്ചു—ബ്രാഹ്മണരും വെട്ടത്തു കോവിലും, തിനയഞ്ചേരി ഇളയതും, ആഴുവാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളും കൂടി തിരുമുടി പഴയരി ചാൎത്തി, ധൎമ്മഗുണത്തു പണിക്കർ ഉടവാൾ അണച്ചു പണ്ഡാര ഭൂമുഖത്തിരുന്നരുളി, ൧൦൦൦ നായർ പ്രഭുകൎത്താവു തൊഴുതു ചേകിച്ചു, പിന്നെ ൫൦൦൦൦ത്തിന്റെ ചേകവും കഴിഞ്ഞു, നല്ല നേരം കൊണ്ടു കോഴിക്കോട്ടേക്ക എഴുന്നെള്ളുമ്പോൾ ൫ച്ചവാദ്യവും അടിപ്പിച്ചു, മുത്തുകുടയും[3] രത്നത്തഴയും പിടിപ്പിച്ചു, പള്ളിത്തണ്ടിന്മേൽ ഇരുന്നരുളി വെള്ളി കാളാഞ്ചിയും പൊന്നിൻ കാളാഞ്ചിയും പിടിപ്പിച്ചു, പൊന്നും വെള്ളിയും കെട്ടിയ പലിശക്കാരെ കൊണ്ടു അകമ്പടി തട്ടും തട്ടിച്ചു, നടവെടി വെപ്പിച്ചു, കൈത്തോക്കിൻ പുരുഷാരത്തോടും കൂടി പന്നിയങ്കര എഴുന്നെള്ളി ദുൎഗ്ഗാദേവിതൃക്കൺ പാൎത്തു, ൧൦൦൦ പ്രഭുകൎത്താവും, കോഴിക്കോട്ടു തലച്ചെന്നോരും, കോശയും കാതിയാരും, തണ്ടിന്മേൽ

1) അയല്ലൂർ. 2) ൫ച്ച. 3) വെങ്കൊററക്കുട.

അകമ്പടി നടന്നു, ൧൦൦൦൦ത്തിൽ മുപ്പത്തുരണ്ടില്ലു
ള്ളവർ കച്ചയും തലയിൽ കെട്ടും കെട്ടി, ൧൦൦൦൦ ലോ
കരും കൂടി കല്പാശ്ശൂൽ ചെന്നു "മുമ്പിൽ മാററാൻ"
എന്നു കല്പിച്ചു, മൂന്നാം ചുവട്ടിൽ കളിച്ചു, വഴ
ക്കം ചെയ്തു, അകമ്പടി നടന്നു, പൂവാട വിരിച്ചു,
കാൽനട എഴുന്നെള്ളി ആയമ്പാടി കോവിലകം
പുക്ക അമ്മ വന്ദിച്ചു തിരുമുടി പഴയരി ചാൎത്തി അ
നുഗ്രഹവും കൊണ്ടു, തളിയിൽ ഭഗവാനെ തൃക്കൺ
പാൎത്തു, തിരുവളയനാട്ടും പരക്കലും എഴുന്നെള്ളി, ഓ
ശവെടിയും വെപ്പിച്ചു, പേരൻപിലാക്കീഴ് ൧൦൦൦൦
ത്തിന്റെ കൂട്ടം വിരുന്നുസ്ഥാനവും മാനവും മേനി
യും പറഞ്ഞു, പഴമയും പറഞ്ഞു (സ്വരൂപത്തി
ലേ പട്ടോലെക്കും പഴ നടെക്കും പഴയ മുനിമാർ വ
ചനത്തിന്നും മറിവും പിഴയും വരാതെ കണ്ടു) അ
നുവാദം കൊടുപ്പിച്ചു, ശിലവിന്നും (നാളും കോളും
അതിന്നും പണയം പിടിപ്പാൻ അറയും തുറയും) ക
ല്പിച്ചു, പുരുഷാരപ്പാട്ടും മുമ്പിൽ കല്പിച്ചു ഈശ്വര
സേവകളും കഴിപ്പിച്ചു, ഭട്ടതിരിമാൎക്കു കിഴിവെച്ചു
നമസ്കരിച്ചു അനുഗ്രഹവും വാങ്ങി, നാട്ടും നഗരവും
തുറയും കച്ചോടവും തെളിയിപ്പിച്ചു, വേളാത്ത പെ
ണ്ണിനെ വേൾവിച്ചു, ഉപനയിക്കാത്ത ഉണ്ണിയെ ഉപ
നയിപ്പിച്ചു, ക്ഷേത്രങ്ങളും കാവുകളും ഓട്ടപൊളി തീ
ൎത്തു കലശം കഴിപ്പിച്ചു മുതലും വെച്ചു ആളെയും ക
ല്പിച്ചു, ബ്രാഹ്മണൎക്കു കൎമ്മം കഴിപ്പാൻ മുതലില്ലാത്ത
വൎക്കു മുതലും ദാനം ചെയ്തു, നാട്ടുകളെ വഴിപോലെ
രക്ഷിപ്പാൻ അവിടവിടെ ആളുകളെയും കല്പിച്ചു മു
തലും വെച്ചു. മങ്ങാട്ടച്ചൻ, ഇളയത്തു പണിക്കരും

തിരുവുള്ളക്കാൎയ്യക്കാരും കൂടി സ്വരൂപകാൎയ്യം വിചാരിച്ചിരിക്കും കാലം മഹാമകം വന്നണഞ്ഞു മഹാമകവേല കഴിപ്പാനായിക്കൊണ്ടു തിരുനാവായ്ക്കെഴുന്നെള്ളി ഇരിക്കുന്നു മഹാരാജാവായിരിക്കുന്ന കുന്നലക്കോനാതിരി.—പിന്നെ രംകാൎയ്യക്കാർ എന്നു പറയുന്നതിൽ: മുമ്പിൽ എഴുത്തച്ഛനായ മങ്ങാട്ടച്ഛൻ; പിന്നെ നാടുവാഴിയെ വാഴിപ്പാൻ ദേശവാഴിയാക്കി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള തിനയഞ്ചേരി ഇളയതു; ധൎമ്മഗുണത്തു പണിക്കർ ഉടവാൾ അണച്ചു തിരുമേനി വിയൎപ്പിച്ചുഴിവാനായ്ക്കൊണ്ടു രാജാൎയ്യസ്ഥാനവും സമ്പ്രദായവും കല്പിച്ചു സ്വരൂപകാൎയ്യക്കാരനായി; ശേഷം പാറനമ്പിയെ പള്ളിയറപ്രവൃത്തിക്കായ്ക്കൊണ്ടു വെച്ചു അറപലകയും കിഴിയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

---

൭. പറങ്കി വന്നിട്ടു കുറുമ്പിയാതിരി ബന്ധുവായതു.

അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പറങ്കി വന്നിണങ്ങി കോഴിക്കോട്ട് കോട്ടയിട്ടുറപ്പിച്ചു കച്ചോടം ചെയ്തിരിക്കും കാലം (പാണ്ടിപ്പുരദേശിയായ ഒരു വട്ടത്തൊപ്പിക്കാരൻ അറയിൽ കുറിയൻ എന്നൊരു കപ്പിത്താൻ അവനോടു യുദ്ധം ചെയ്തു) കോഴിക്കോട്ട് പിടിച്ചടക്കി കരപ്പുററിൽ ചില നാശങ്ങളും തുടങ്ങി. അന്നു തിനയഞ്ചേരി ഇളയതു ഒഴികെ ഉള്ളവർ തെക്കോട്ടേക്കു പടെക്കു പോയിരുന്നു. ആ അവസരത്തിങ്കൽ അടക്കിക്കൊണ്ടു, അവൻ അന്നു കുറുമ്പിയാതിരി സ്വരൂപത്തിങ്കലേക്കു എഴുതി അയച്ചു ആവരെ വരുത്തി (വേട്ടക്കരുമകൻ നിയോഗത്താൽ) അ

വനെ വെട്ടി ഒഴിപ്പിച്ചു[1] കോട്ട പിടിച്ചു കൊടുത്തി
രിക്കുന്നു. അന്നു വളരെ മുതലും പണ്ടവും ചരക്കും
കാളന്തോക്കും കിട്ടി എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു. കിട്ടിയ
മുതല്ക്കും ചരക്കിന്നും അററമില്ല എന്നു പറയുന്നു.
വേട്ടക്കൊരുമകൻെറ വിലാസം കാണ്കകൊണ്ടു അന്നു
തുടങ്ങി ഈ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ പരദേവതയാക്കി കു
ടിവെച്ചു. കോഴിക്കാവിലും വിലാത്തിക്കുളങ്ങരയും
കോവിലകത്തും തളിയിലും തിരുവളയനാട്ടും മററും
അനേകം കാവൽപാടുകളിലും കുടിയിരുന്നു തിരുവ
ളയാട്ടമ്മ എന്നും വേട്ടക്കൊരുമകൻ എന്നും ൨ പരദേ
വതമാർ. അക്കാലം കുറുമ്പിയാതിരിയെ ബന്ധുസ്വ
രൂപമാക്കി തലക്കുളത്തൂർ മതിലകത്തു കുന്നലക്കോ
നാതിരിയും കുറുമ്പിയാതിരിയും കൂടി കാഴ്ച കഴിച്ചു
"മാമാങ്ങവേല കഴിഞ്ഞു വരുവോളം പ്രജകൾ പര
വശപ്പെട്ടു പോകാതെ രക്ഷിച്ചു കൊള്ളേണം" എന്നു
റപ്പിച്ചു, ചില സ്ഥാനങ്ങളും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും
പകന്നു വെച്ചു.

കുറുമ്പിയാതിരി സ്വരൂപത്തിങ്കൽ: ൩൦൦൦൦ നാ
യരും, ൬[2] എടവകയും, ൨൨ കാരണവരും, വാല
ശ്ശേരി കോട്ടയിൽ വേട്ടക്കൊരുമകനും കുറുമ്പ്രനാട്ടുസ്വ
രൂപവും, ൩൨ കുറുപ്പന്മാരും, ൮ നാല്പാടിമാരും, ചെ
മ്പറ നെടുമ്പറ ൨ ഇല്ലം വാഴുന്നോലും[3] തുയ്യാട്ടു മെ
യ്യുളശ്ശേരി ൨ താവഴി[4] രാജാക്കന്മാരും, — കല്ലാറ ചെ
രിങ്ങഴിമുററം, വീയ്യൂർ, വെങ്ങളക്കൽ, നെല്ലൂളി, നി
ലഞ്ചേരി, ആട്ടുകുടി, അമയമങ്ങലം, കൂക്കൊളം, കോ

1) നീക്കി. 2) ൮. 3) — ന്നവരും. 4) യിൽ.

ണിയത്തൂർ, മററു പുളിയൻ നമ്പിയാരും,— ഇങ്ങി
നെ കവിയടക്കം.

ൟ എടവകയും മററും ഉണ്ടാവാൻ കാരണം:—
ദേവജന്മം ജനിച്ചുള്ളവർ ൩൦൦൦൦ നായരെ ചേര
മാൻപെരുമാൾ കുറുമ്പിയാതിരിയുടെ ചേകവരാക്കി
കുറുമ്പ്രനാട്ടു കൊണ്ടു വെക്കയല്ലേ ചെയ്തതു. ശേഷം
നൂൻ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ പോലനാട്ടു വാണ്ടേണം എ
ന്നു മുമ്പിനാൽ കുറുമ്പിയാതിരിയോടു കല്പിച്ചു, അ
നന്തരം കുന്നലക്കോനാതിരിക്ക കൊടുക്കേണം എന്നു
കല്പിച്ചു, യോഗത്തിങ്കന്നു ൟ നായകന്മാരെ കല്പിച്ചു
യക്കയും ചെയ്തു. അവർ ചെന്നു അവസ്ഥ പറഞ്ഞു
കുറുമ്പിയാതിരിയെ തട്ടുത്തു പാർത്തതിന്റെ ശേഷം
അവരെ തന്റെ വിധേയന്മാരാക്കി, അവക്ക ൟ എ
ടവകയും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു കോയ്മ സ്ഥാനവും കൊ
ടുത്തു: ഒന്നു പയ്യമ്മല എടവക (പൈയർമല മുക്കാ
തം വഴി നാടും, ൩൦൦ നായരും, മൂന്നില്ലം വാഴുന്നവ
രും,[1] പയ്യർമലസ്വരൂപവും, ൩൦ തറയും, ൩ മനയും
൩ കുളവും); പിന്നെ ഉള്ളൂർ എടവക, പിന്നെ നിടി
യനാട്ട് എടവക, പിന്നെ പുഴവായിടവക— എ
ന്നിങ്ങിനെ അവർ അഞ്ചു ചെല്ലാഞ്ഞതിന്റെ ശേ
ഷം നാലെട്ടു[2] ആളെ കല്പിച്ചയച്ചു. അവരും ചെ
ന്നു കുറുമ്പിയാതിരിയെ തട്ടുത്തു പാർത്തതിന്റെ ശേ
ഷം അവക്കും ഓരോ സ്ഥാനവും വസ്തുവും കൊടുത്തു,
(൩൨ തറവാട്ടുകാരാക്കി.) അവരും അഞ്ചു ചെല്ലാ
ഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ൧൨൦൦ ആളെ[3] മരിപ്പാന്തക്കവ

1) — ന്നോല്യം. 2) ൩൨. 3) നാശം ചെയ്യു.

ണ്ണം കല്പിച്ചു യോഗത്തിങ്കന്നു; അവരെയും വിധേയ
മാക്കി അവൎക്കു "൧൨൦൦ തറയിൽ നായർ വാഴ്ചയായി
രുന്നുകൊള്ളു" എന്നു കല്പിച്ചുകൊടുത്തു കുറുമ്പിയാ
തിരി, "ഇനി എന്തു വേണ്ടു" എന്നു വിചാരിച്ചു പ്ര
ഭാകരക്കൂറിൽ കിഴിനിയാരെ[1] ബ്രാഹ്മണയോഗേന
കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു. അവരും ചെന്നു പാൎത്തു
നീരാട്ടുകുളി മുട്ടിച്ചതിന്റെ ശേഷം: "മുപ്പത്താറു കാ
ത്തിലും മറു സംഘം വേണ്ടാ; നിങ്ങൾ അടക്കി
ക്കൊണ്ടു ഇങ്ങു രക്ഷയായിരിക്കേണം" എന്നു കല്പിച്ചു
നിൎത്തുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു "കുറുമ്പ്രനാട്ടു
മറു സംഘമില്ല" എന്നു പറയുന്നു.

അവൎക്കു വേട്ടക്കരുമകൻ പരദേവതയായി വ
ന്നകാരണം: — പൂന്തുറക്കോൻ പോലനാടടക്കം ചെ
യ്തതിന്റെ ശേഷം കുറുമ്പ്രനാടടക്കം ചെയ്വാനായി
ക്കൊണ്ടു യുദ്ധം ചെയ്തിരിക്കും കാലം നെടിയിരിപ്പോ
ടാവതില്ല എന്നു കല്പിച്ചു, തളിപ്പറമ്പത്തു ചെന്നു,
ഭഗവാനെ ഭജിച്ചിരുന്നു. അന്നു കുറുമ്പിയാതിരിക്കു
ഭഗവാന്റെ ദൎശനമുണ്ടായി "രാജാവു ഇനി ഒട്ടും
വൈകാതെ പോകവേണ്ടും, നെടിയിരിപ്പോടു തട
ത്തു നില്പാന്തക്കവണ്ണം ഇങ്ങുന്നു ഒരു ആളേ വരികയും
ചെയ്യും. ആ ആളെ മുന്നിൎത്തി നടത്തിക്കൊണ്ടാൽ
മാററാനെ നൂത്തി നാടും സ്വരൂപവും കാത്തു രക്ഷി
ച്ചു കൊള്ളും" എന്ന ദൎശനം കാട്ടി അയക്കയും ചെ
യ്തു. ഇങ്ങു വന്നു തിരുമുല്പു കിട്ടി വാഴ്ച കഴിഞ്ഞു
(വലം വെച്ചു) അരി അളപ്പാന്തുടങ്ങുമ്പോൾ, ചേ

---

1) കുഴിനിയാരെ.

കവനായി ചെന്നു മടിപിടിച്ചു അരി വാങ്ങി കാരാ കോറെ നായരെ കൈപിടിച്ചു മുമ്മൊഴി ചൊല്ലിച്ചു, വാലച്ചേരികോട്ടയിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന നാടും സ്വരൂപവും കാത്തു രക്ഷിച്ചു, മഹാലോകൎക്ക വരുന്ന അല്ലലും മഹാവ്യാധിയും ഒഴിച്ചു, സംഘത്തെ പരിപാലിച്ചു, വഴിപോകൎക്ക അന്നദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു വേട്ടക്കരുമകൻ എന്നറിക.

പുഴവായിടവക: മൂക്കാതം വഴി നാടും ൩൦൦൦ നായരും മതിലാഞ്ചേരിസ്വരൂപത്തിൽ ൧൦ അമ്മോന്മാരും, ൩൨ ഇല്ലത്തിൽ മൂത്തോൽ എഴുവരും, ചാത്തിമംഗലത്തപ്പനും, മുവ്വന്തിക്കാളിയും, അറയിൽ ഭഗവതിയും, (ഇരഞ്ഞോൻ, വെള്ളുവശ്ശേരി ൨ ഇല്ലം വാഴുംകൎത്താക്കന്മാരും,) തെക്കിടം വടക്കിടം ൨ താവഴിയിൽ കൎത്താക്കന്മാരും (പൂന്തുറയിൽ അമ്മവാഴ്ചയും അടിവരത്തി ഇടവും) — ഇങ്ങിനെ ഉള്ള പുഴവായിൽനിന്നു ചാലയിൽ ഭഗവതിക്കു വിളക്കിന്നും ചിലവിന്നും മുതൽ വരേണ്ടുന്നതു, വരായ്കകൊണ്ടു "വിളക്കും ചിലവും മുട്ടി പാൎത്തിരിക്കുന്നു" എന്നു കല്പിച്ചു കോയ്മയിൽനിന്നു ആളെ അയച്ചു, (പുഴവായിടവകയിൽ മേൽകോയ്മ ചൊല്ലി ഇടഞ്ഞപ്പോൾ) വിലക്കി നാശം ചെയ്യുവാറെ ചെന്നു മുടക്കി അവരെ വെട്ടിക്കൊന്നു. അന്നു എരുമത്തടത്തിൽ ഉണ്ണിത്തിരിയും എതാനും ചേകവരും "നാടടക്കി യോഗ്യം വേണം" എന്നിട്ടു അവർ മദിച്ചു കൂടി. അന്നു ൧൮ എടപ്പാട്ടിലും യോഗ്യം കഴിച്ചു. അനന്തരം വടക്കും തലക്കാർ എത്തി പുറപ്പുല്ലിട്ടു, (കാണ) കേൾക്കാകുന്നേടത്തോളം ചുട്ടു. അതു ഹേതുവായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു കണ്ടൻ

പാലത്തു കണ്ടിയിൽ പട (പുഴവായിൽ.) അ ന്നു ഇടവകയിൽ ലോകരും കൎത്താക്കന്മാരും ഒരുമിച്ച നിരൂപിച്ച ൧൦൦൦൦ത്തെക്കൊണ്ടു ചേൎന്നിരിക്കുന്നു. അ ന്നു പേരമ്പിലാക്കുന്നു കൈപിടിച്ച കൂട ഇരുത്തി, (അതുകൊണ്ടു ൧൦൦൦൦ത്തിൽ മുപ്പായിരമാകുന്നു,) ആ ൩൦൦൦ വടക്കുമ്പുറത്തെ ലോകരും തങ്ങൾക്ക വിധേ യമാക്കി, കിഴക്കുമ്പുറത്തു ലോകരും മുപ്പായിരത്തി ന്റെ പക്ഷം തിരിഞ്ഞു പോൎനിലത്തേക്ക ബന്ധു വായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കണ്ടമ്പാലത്തു കണ്ടി യിൽ പടെക്ക ൨ പക്ഷവുംനിന്നു വേല ചെയ്യുന്നു ൧൦൦൦൦ത്തിലുള്ള ലോകർ എന്നറിക. (അങ്ങിനെ തന്നേ ഓരോരു നാട്ട പിടിച്ചവാറെ ഇങ്ങമൻ. അ തുകൊണ്ടു ൩൦൦൦൦ ഉണ്ടായി.)

താമരച്ചേരിരാജാവു എന്നു പറവാൻ കാര ണം: പുഴവായിടവകയും കുറുമ്പിയാതിരിയും കൂടി ഇടഞ്ഞു പലനാശങ്ങളും വന്നതിന്റെ ശേഷം പുഴ വായി കമ്മന്മാരും ൩൦൦൦ നായരും മൂത്തോൽ എഴു വരും മററും കൂടി ഒരുമിച്ച കുതിരവട്ടത്തു ഇല്ലത്തെക്കൊ ണ്ടു, കോട്ടയത്തു രാജാവായ പുറവഴിയാകോവി ലെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു, താമരശ്ശേരി ഇടമരം എന്ന രണ്ടില്ലത്തു നമ്പൂതിരിമാർ തങ്ങടെ ദേശം കൊടുത്തു, രാജാവിന്നു താമരശ്ശേരി രാജാവായി അരി ഇട്ടു വാഴ്ച കഴിച്ച ൫൦൦ നായൎക്ക അരിയളന്നു ചേകവരായി കോ ട്ടയിൽ ഭഗവതിയും കണ്ണിക്കരുമകനും ഇവരെ നാട്ടു പരദേവതമാരായി കുടിവെച്ച പുഴവായ്ക്കു രക്ഷയായി ഇങ്ങോട്ടും, താമരശ്ശേരിക്ക രക്ഷയായി അങ്ങോട്ടും, ത മ്മിൽ ഏകീകരിച്ച സ്ഥാനങ്ങളും കല്പിച്ച, ൧൦൦൦൦

ത്തിൽ ചിലൎക്കും ഐയായിരം പ്രഭുകൎത്താവിന്നും ച
ങ്ങാതവും കല്പിച്ചു, രക്ഷയായിട്ടിരിക്കുന്നു.

പിന്നെ പയ്യനാടു: ൝കാതം നാടും, ൪ കൂട്ടം
(വെള്ളിയിന്നൂർകൂട്ടം തച്ചോളികൂട്ടം വീയ്യൂർകൂട്ടം മൂട്ടാ
ടികൂട്ടം; ഇങ്ങിനെ ൪ കൂട്ടായ്മക്കാർ), ൩൰ കുറുമ്പടി,[1]
൩൦൦൦[2] നായരും കുറുമ്പർനാടാകുന്നതു. ഇപ്പോൾ
പുന്നൂറക്കോൻ കുടക്കൽ വേലയുള്ളവർ (അവരും പേ
രമ്പിലാക്കീഴ് വരി ഒപ്പിച്ചു നിഴലിൽ പലിശ കമിഴ്ത്തി
ഇരിക്കുന്നു.) കോരപ്പുഴ കടന്നു തുറശ്ശേരിക്കു ഇപ്പുറ
ത്തേ നാട്ടുകോയ്മസ്ഥാനവും ലോകരും കുറുമ്പിയാ
തിരി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നെടിയിരിപ്പിൽ സ്വരൂപ
ത്തിങ്കലേക്കു — പെൺവാഴ്ചയിൽ[3] കൊടുത്തു കിട്ടി അ
ടങ്ങിയ നാടും ലോകരും എന്നു പറയുന്നു.

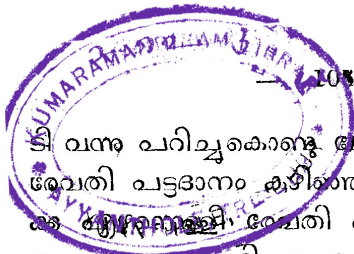
---

൩. മറെറ മൂന്നു സ്വരൂപങ്ങളുടെ അവസ്ഥ.

൧. പിന്നെ ഏറനാടും പെരിമ്പടപ്പും തമ്മിൽ
പണ്ടു പടയുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ പെരിമ്പടപ്പു
സ്വരൂപത്തിൽ ചേകവരായിട്ടു വളരെ ആൾ ഉണ്ടു.
(൭൨ കാതം, ൧൭ മാടമ്പികൾ, ൪൨ കാൎയ്യക്കാരും — അ
തിൽ ബാല്യത്തച്ചൻ മുമ്പൻ.)

|പറവൂർ എന്ന കോവിലും മാടത്തിങ്കൽ കോവി
ലും കൊച്ചിയിൽ മൂത്ത കോവിലും കൊച്ചിയിൽ ഇ
ളയ കോവിലും, അങ്ങിനെ ഇരിക്കും കാലത്തു കൊ
ച്ചിയിൽ നടുമുററത്തു ഒരു ചെറുനാരകം ഉണ്ടു; നാ
രങ്ങ കാച്ചു മൂത്താൽ ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും കൂ

1) അകമ്പടിയും. 2) ൩൦൦൦൦. 3) പെൺ വഴിയിൽ.

ടി വന്നു പറിച്ചുകൊണ്ടു പോയ്ക്കളയും. ആകാലം രേവതി പട്ടദാനം കഴിഞ്ഞു ഒരു ഭട്ടതിരി അവിടേക്ക എഴുന്നെള്ളി; രേവതി പട്ടദാനത്തിന്റെ ഊട്ടും സംഭാരവും ചോദിച്ചു: മൂത്ത താവഴിയിന്നു ഊട്ടും സംഭാരങ്ങളും പറഞ്ഞു നാരങ്ങക്കറിയുടെ യോഗങ്ങളും കേൾപ്പിച്ചു: "ഈ ചെറുനാരങ്ങ മൂപ്പിച്ചു എനിക്ക തരേണം" എന്നരുളിച്ചെയ്തു ഭട്ടതിരി. "നാരങ്ങ മൂത്താൽ ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും കൂടവന്നു പറിച്ചുപോയി കളയും." "അതിന്നൊരുപദേശം ഉണ്ടെന്നരുളിച്ചെയ്തു ഭട്ടതിരി, താമൂതിരിയുടെ ആളെ പാർപ്പിച്ചാൽ നാരങ്ങ മൂത്തു കിട്ടും." "എന്നാൽ ഓരാളെ കൂട പാർപ്പിച്ചു പോകേണം" എന്നരുളിച്ചെയ്തു മൂത്തതാവഴിയിന്നു. എന്നാറെ തന്റെ വാല്യക്കാരനെ കൂടി നിർത്തി. "വെട്ടിക്കൊന്നു പോയാൽ ചോദ്യം എന്തു" എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. "വെട്ടിക്കൊന്നു പോയാൽ താമൂതിരിയെ കൊണ്ടു കൊച്ചിക്കോട്ടയുടെ ഓടു ചവിട്ടിച്ചേക്കുന്നുണ്ടു" എന്നു ഭട്ടതിരി അരുളിച്ചെയ്തു അവനെ പാർപ്പിച്ചു എഴുന്നെള്ളി. എന്നാറെ നാരങ്ങ മൂക്കുകയും ചെയ്തു, ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും വന്നു നാരങ്ങ പറിപ്പാൻതുടങ്ങിയപ്പോൾ "നാരങ്ങ പറിക്കരുതു" എന്നവൻ പറഞ്ഞു. അതു കേളാതെ നാരങ്ങ പറിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാറെ നൊമ്പടെ തമ്പുരാന്റെ തൃക്കാലാണ ഇട്ടു. ആണ കേളാതെ നാരങ്ങ പറിച്ചു; എന്നാറെ പറിച്ചവന്റെ കൈയും വെട്ടി അവനെയും കൊന്നു. അതു കേട്ടു ഭട്ടതിരി കൊച്ചിയിൽ എഴുന്നെള്ളി ന ഓടു എടുത്തു തന്നുടെ ഇല്ലത്തു വന്നു വീരാളിപ്പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞു

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി